

1971 சூன் 30]

[திரு. ல்.ச. மாதுவன்]

(5) 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக்கோரிக்கைகள்மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ) நிதிக்கோரிக்கை எண் 20—தொழில்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன் :

“ நிதிக்கோரிக்கை எண் 20—தொழில்கள் * என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,39,88,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பட வேண்டும்.”

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Mr. Speaker, Sir, to discuss policy, I move the cut motion standing in my name :

“ That the allotment of Rs. 4,39,88,300 under Demand No. 20—Industries be reduced by Rs. 100.”

THIRU K. T. K. THANGAMANI : Sir, to discuss about the need to take over by the Textile Corporation, the closed Mills in Coimbatore, Madurai, Ramanathapuram, Tirunelveli and North Arcot districts, I move the cut motion standing in my name :

“ That the allotment of Rs. 4,39,88,300 under Demand No. 20—Industries be reduced by Rs. 100.”

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, மூடிக்கிடக்கும் தொழிற்சாலைகளைத் திறக்காமலிருப்பது குறித்து விவாதிக்க :

“ நிதிக்கோரிக்கை எண் 20—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4,39,88,300ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss the need to establish larger number of small scale industries in the rural area and to create greater number of employment opportunities, I move the following cut motion standing in my name :

“ That the allotment of Rs. 4,39,88,300 under Demand No. 20—Industries be reduced by Rs. 100.”

(ஆ) நிதிக்கோரிக்கை எண் 40—தொழில் வளர்ச்சிக்கான மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன் :

“ நிதிக்கோரிக்கை எண் 40—தொழில் வளர்ச்சிக்கான மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 15,82,73,900-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy, I move the cut motion standing in my name :

[Dr. H. V. Hande]

[1971 ஜூன் 30]

"That the allotment of Rs. 15,82,73,900 under Demand No. 40—Capital Outlay on Industrial Development be reduced by Rs. 100."

THIRU J. JAMES : Sir, to discuss policy, I move the following cut motion :

"That the allotment of Rs. 15,82,73,900 under Demand No. 40—Capital Outlay on Industrial Development be reduced by Rs. 100."

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, அதிக வறட்சிப் பகுதியான கோவில்பட்டி வட்டாரத்தில் கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள வேலையில்லாதவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்க தொழில் கள் தொடங்க வேண்டுமென்று விவாதிக்க :

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 40—தொழில் வளர்ச்சிக்கான மூல தனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூபாய் 15,82,73,900-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, பஞ்சாலை கார்ப்பரேஷனுக்கு அதிக நிதி ஒதுக்கிடு செய்ய வேண்டுமென்பது பற்றி விவாதிக்க :

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 40—தொழில் வளர்ச்சிக்கான மூல தனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 15,82,73,900-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, before going into this question, I would like the Hon. Chief Minister to be more charitable to the Opposition. Yesterday in his speech he said the Opposition is opposing sometimes for opposition sake. He also mentioned that if they—meaning opposition members—searched their conscience, they would find that they are speaking not because there is substance in it. But for sake of opposition. I can assure the Hon. Chief Minister that people like me are here to contribute to the success of Government wherever Government does the right thing. If they do the right thing, we are here to support them; as Opposition party we have to point out whenever there are certain things that can be improved; when they should be objected to, we object. In this democracy of course conscience plays a part inside the party. But once the party takes a decision, only a few exceptions are there who can talk according to their conscience.

Coming to industries in Tamil Nadu, I have to point out certain things. We found that it was fast developing and it had so developed that Madras occupied the third place in the whole of

6th June 1971] [Thiru K. M. Suramaniam]

India a few years back. But now there has been a setback, according to the figures available. Of course I know that the Government of Tamil Nadu is doing its best. It is well known that unemployment is increasing. In many cases, it is underemployment; more people are coming for employment. All these things require a very careful examination of policy. We have talked about closure of Mills. There are Mills closed and Mills likely to close. Are the Government serious about it? What is the reason for this failure of industries? The name of the State has gone down. In olden days it used to be said in North India, when I used to travel frequently to sell cloth, some 30 years ago, that Madras was famous for three things, Balaji temple meaning Thirupathi, Iddli and Madras cloth. Madras cloth was so popular. Now we have had a set back. That is the first thing we have to analyse. We are speaking not for Opposition sake but I am pointing out the real facts. Our cost of management (not only cost of labour) has gone up because of various factors that have come into management. If you analyse the reasons for closure of mills realistically, you may discover, that the expenses of these industries had gone up considerably. Certain industries of Coimbatore are having guest houses in Madras, Ooty and some have it in Bombay. But with whose money? Public funds. To-day there is no private industry because any big industry gets loan from LIC, Development Corporation and from Government. All these industries are now almost 50 to 60 per cent financed by public loan and so much so you do not have a private industry. Either it is public industry or joint industry by whatever name you may call it. In these circumstances it is the essential duty of the Government to find out the reasons for the closure of these mills or the closure of any industry. My friend Thiru K. T. K. Thangamani spoke about the Standard Motor Factory. Is it not a pity, Sir, when the Government are thinking of giving licence to new factories for the manufacture of cars, smaller or medium size cars and also big cars, according to Thiru C. Subramaniam who mentioned this fact in one of his speeches. that this factory should be closed. It is a factory that has been working for years and that has been producing one of the best quality cars in Madras. Should it be closed because of something that cannot be solved by the management or Government, or labour, In such cases, I am sure, the only remedy for the Government is to come forward and take up the industry because we have the industry and we want to save the workers. Licences are being given for other factories. This is a small car and a useful car. In so far as this industry is concerned, Tamil Nadu can be proud of it. In such circumstances, I think if the management fails, if the workers fail, whatever be the reason, the Government have a right to step in and take it up particularly when the Central Government is giving licences for new car industries. They must ask for sufficient funds from Central Government. It is not for State autonomy that I am pressing, it is for joint consultation. We must try to solve a big problem like this jointly.

[Thiru K. M. Subramaniam] [6th June 1971]

Coming again to various other industries, corruption and other things are not confined to public industries only. There are private industries which are not thriving because of many faults including corruption. We find particularly in industries, there are huge equity shares and where the partners are sleeping shareholders, there is nobody control except the management. The managements are very highly paid. It is not suitable to Indian conditions. Sir, I will just refer to the history of salaries to managements. When India got freedom, Indian executives or Indian people employed in these industries wanted their salaries to be upgraded to the level of European or Western executives. Naturally the Government upgraded their salaries. These Western people came to India to serve as executives because they got a higher and better pay than what they could get in their countries. Having equalised the salaries of almost all the Indian executives in the Indian firms, they get more than what their counterparts get either in Manchester or America. That is the state to which we have come now. Fortunately for us somebody may remind me that I am not a member of the Rajya Sabha. Mr. Chavan has put a ceiling on salaries at Rs. 5,000/- and perquisites at Rs. 1,000. For the sake of industries in Tamil Nadu I welcome it.

MR. SPEAKER : The hon. Member may finish his speech quickly.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : I want 10 more minutes, Sir.

MR. SPEAKER : I have to cut short some of the speakers from your party, if I have to give you 10 minutes more, I will give you few more minutes.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Then I have to suppress all my thoughts. Within the limited time available, I will refer to a few points. Now I come to the handloom industry. Many of the mills producing yarn and supplying to the handloom industry have been closed. Handloom industry is our main stay after agriculture in Tamil Nadu. So far as Tamil Nadu State is concerned, handloom industry has been employing about 20 lakhs of people in 1952. In 1946 the family of a handloom weaver was getting Rs. 45. Today it is only getting about Rs. 90, when all the people working in other industries are getting 4 times or 5 times or even 10 times more than what they were getting in 1947. What steps have the Government taken to increase the earnings on handloom weavers? This is a very important point. (Mr. Speaker sounded the gong) I want your indulgence for three more minutes, Sir.

MR. SPEAKER : I have already given you some time.

1971 ஜூன் 30]

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : So far as the handloom industry is concerned, we asked the Central Government to reserve certain items of manufacture for handloom alone. One of the items is dhoti. But what happened today? Dhoti has gone out of fashion. In Northern India, instead of dhoti people are rapidly changing their sartorial fashion to trousers. What happened to dhoties? Dhoti business has gone down. Similarly coloured sarees was one of the items reserved for the handloom industry in Tamil Nadu. Today, Sir, what happened? Under the excuse of modernisation of mills, 48, 54, 60 inches looms are being brought in and they are replacing 36 inches looms. They are able to manufacture wide cloth which is being printed and sold throughout India at the cost of handloom sarees. Have the Government gone into this question and found out the reason? What are the reasons? Several lakhs of people are unemployed and under employed. Why have not the Government investigated into it or undertaken a research? That is the question I am asking. So far as shirtings are concerned, Mr. Speaker, Sir, What is happening now? Many of the people will bear evidence to the fact that cotton is being replaced by terycotton or terylene. Have the manufacturers of cotton goods been trained to manufacture terylene or terycotton? A Polyster factory is going to come in Madras. Then what will happen to the handloom weavers? There are many aspects to be considered. It is the duty of the Government to look into these changes, watch the changes and prepare the workers for it. The Government should see that these changes in manufacture are taught to the people. Mr. Speaker, Sir, are the Government thinking that after 10 years the handloom weavers' children will sit in the pits and weave? In Surat all handloom factories are converted into powerloom factories. But here we are still having handlooms. . .

MR. SPEAKER : Will you support Polyster or oppose it?

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : I will neither support Polyster nor oppose it. I want the handloom weavers to know the art of weaving with Polyster. Weavers should be prepared for it. Most of the shirtings are now coming in non-cotton lines. I want the Government to take note of this change. The Government should be watchful about things happening and adjust their policies in such a way as not to create any difficulties for the handloom weavers in future. What steps have Government taken to prevent the manufacture of substitutes for sarees, the manufacture of printed wider cloth which are very much used as sarees.

Is it not our duty to tell the Central Government, Sir, that our handloom weavers are suffering; certain reservations are obsolete and we want fresh reservations, and these reservations are to be made. If that is done, the mills in Coimbatore which are supposed to be the second Ahmedabad or third Manchester have no right to suffer or no right to close down because they are

[Thiru K. M. Subramaniam] [6th June 1971]

catering to handloom industry. If it is well managed, well-planned and well-tackled, I do not think there will be any need for Coimbatore Mills to close. I am not offering my services. Please do not misunderstand. But I can prove with great emphasis that we are lacking in Planning, we are lacking in our research.

We have to take care about the unemployed. 17 crores of Indians are unemployed. One-third of the population is unemployed. It is the duty of the Government to find out how to utilise them. They should plan for small scale industries. The industries should not be allowed to die. That is all I can speak now within the limited time available. I thank you Sir, for giving me a few more minutes.

மு.ப.
10.00

* திரு கி. ஜெயராமன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம் முடைய மாண்புமிகு தொழிலமைச்சர் கொண்டு வந்த மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்கள் கூற விரும்புகிறேன். அந்தக் கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு முன்னால் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இங்கே கைத் தறித் துறைக்கு நம்முடைய அரசு ஏதாவது செய்திருக்கிறதா, வெளி மாநிலங்களில் இருந்து ஆடைகள் வருவதைத் தடுத்திருக்கிறதா என்று கேட்டது பற்றி ஒரு கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். 12,500 விசைத்தறிகளை அவர்கள் காலத்தில் ஏதோ பயந்து கொண்டு விநியோகம் செய்யாமல் இருந்ததை நம்முடைய அரசு தீவிரமாக முதலில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் அதற்குப் பின்னால் மாஸ்டர் லீவர்களுக்கும் கொடுக்காமல் உண்மையான நெசவாளப் பெருமக்களுக்குக் கொடுக்கும் முறையை மேற்கொண்டு இப்போது வேகமாக விநியோகம் செய்து வருகிறது. அப்படி விநியோகம் செய்வதன் மூலம் துணிகளை நெய்யும்போது வேறு மாநிலத் துணிகளை வாங்காமல் நம்முடைய துணியை வாங்கும் நிலைமை ஏற்படத்தான் போகிறது. 36"-க்கு மேல் இருக்கும் துணிகளை எல்லாம் இங்கே வரவிடக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். அதற்கு நம்முடைய அரசு முயற்சி செய்து வருத்தி அல்லாத ஆடைகளை நிறுத்துவதற்கு உரிய முறைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, பஞ்சாலைகள் மூடப்படுகின்றன என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் காலத்தில் மூடிய ஆலைகள் மூடியபடியே ஆனால் நாமோ நிர்வாகத்திற்குப் புதியவர்களாக இருந்தும் அண்ணா அவர்கள் மூடப்பட்ட ஆலைகளை உடனடியாகத் திறந்து விட வேண்டுமென்று விடிய விடிய யோசனை செய்து மூன்று ஆலைகள் திறக்கப்பட்டன. இன்று முருகன் ஆலையும் திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாமோ மூடப்பட்ட ஆலைகளைத் திறந்து கொண்டிருக்கிறோம். வடக்கே குஜராத் மாநிலத்தில் நேற்று முன்தினம் ஹூபிடர் அலை மூடப்பட்டு 7,500 பேருக்கு மேல் வேலையற்ற நிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தியாவின் மான்செஸ்டர் என்று சொல்லப்படுகின்ற இடத்திலேயே ஆலைகள் மூடப்பட்டுக்

1971 சூன் 30] [திரு. கி. ஜெயராமன்]

கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் நாம் ஆலைகளை திறப்பதற்காகத் தனி நிறுவனம் ஏற்படுத்தி மூடப்பட்ட ஆலைகளைத் திறந்து அந்த ஆலைகளில் வேகமாக உற்பத்தியும் செய்யப்படுகிறது.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வந்த பிறகு தொழிலில் மந்த நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது என்று சொன்னார்கள். கொடுக்கப்பட்ட கணக்கைப் பார்க்கும்போது மின்சாரச் செலவும், ஷெட் யூட்டு பாங்குகளால் கொடுக்கப்பட்ட கடனும் அரசுத் துறைக்குத் தொழிற் துறையில் இருந்து வந்த வருவாயையும் பார்க்கும்போது தொழிலில் பின் தங்கவில்லை, வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறோம், மந்த நிலை ஏற்படவில்லை என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது.

இங்கு வேலை வாய்ப்பை இழக்கின்ற முறையில் தொழிற்சாலைகள் மூடப்படுகின்றன என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய அரசு தனியார் துறை, பொதுத் துறை என்ற இரண்டு துறைகளோடு நிற்காமல் புதிய ஒரு துறையை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது தான் கூட்டுத் துறை. தனியார் துறை, பொதுத் துறை இணைந்த துறை. இது மற்ற மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கும். இந்தத் துறையில் ஹைட்ரோ சல்பேட் தொழிற்சாலையும், சோடா ஆஷ் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையும் பத்து கோடி ரூபாய்க்கு மேல் மூலதனம் இட்டு நடத்த இருக்கிறார்கள். இந்தத் துறை மற்ற மாநிலங்களில் இல்லாத நிலையில் நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த முறை மூலம் தொழில்களைத் துவங்குவது நன்மை பயப்பதாக இருக்கும் என்று கருதி துவங்கியிருக்கிறார்கள். இதன் மூலம் பல உப தொழில்கள் ஏற்பட்டு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படும்.

அடுத்து, தமிழக சரித்திரத்தில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்ச்சி நம்முடைய சேலம் இரும்பாலை. அவர்கள் பொறுப்பில் இருந்தபோது 'சேலம் இரும்பா ?' என்கே இருக்கிறது' என்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். தமிழக முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் தமிழகத்தின் பொற்காலத்தைக் கணிக்கின்ற முறையில் இரும்பாலைப் போராட்டத்தில் பெரு வெற்றி பெற்று இன்றைய தினம் அதற்கு 110 கோடிக்கு மேல் மூலதனம் ஒதுக்கப் பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அதன்மூலம் 50,000 பேருக்கு மேல் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இவ்வளவும் செய்த பிறகும் கூட எதிர்க்கட்சியினர், சாதிக் அலி காங்கிரஸ் கட்சியினர், இன்று தொழிற் துறையில் முன்னேற்றவில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே இல்லா திருந்த பல நல்ல காரியங்களை எல்லாம் நம்முடைய தமிழக அரசு செய்து வருகிறதா இல்லையா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அவர்கள் காலத்தில் சிறு தொழில் செய்பவர்கள் அனுமதி வாங்க மனுப் போட்டால், யார் போட்டால் என்ன, யார் போடா விட்டால் என்ன என்ற நிலைமை இருந்தது. ஆனால் கலைஞர் அவர்கள் இந்தக் காரியங்களை எல்லாம் செய்யும்போது பந்தயக் குதிரை போல் ஓடிக்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்ற முறையில் அவர்கள்

[திரு. கி. ஜெயராமன்]

[1971 சூன் 30]

பின்னால் அதிகாரிகள் அந்த வேகத்துடன் வந்துதான் ஆக வேண்டுமென்ற முறையில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்று சிறு சிறு தொழில் நடத்த அனுமதி பெற மனுப் போட்டாலே போதும், உடன் கொடுக்கப்படுகிறது. மாவட்ட அளவில்கூட டிஸ்ட்ரிக்ட் லைசென்சிகள் கமிட்டி என்று நிறுவி சுறுசுறுப்பாகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரிஸ் டெவலப்மென்ட் கார்ப்பரேஷன் என்று நிறுவி மூலப் பொருள் கிடைக்க வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்று மூலப் பொருள் கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது. மாண்புமிகு தொழில்மையச்சர் மாதவன் அவர்கள் சேலம் வந்த நேரத்தில் குறிப்பிட்டார்கள், 'மூலப் பொருள் எல்லோருக்கும் எளிதாகக் கிடைக்காத நிலை இருக்கிறது. பெரிய தொழிற்சாலைகள் வருகின்ற நேரத்தில் இங்கே சிறு தொழில்களுக்கு மூலப் பொருள் கிடைப்பதில்லை. மத்திய அரசு லைசென்ஸ் வழங்குவதில் பாரபட்சம் காட்டுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். தொழிலமைச்சர் அவர்கள் விடாமல் உண்மையைச் சொல்லிக் கொண்டுதான் வருகிறார்கள். அது மத்திய அரசின் காதாக்கு எட்டவில்லையென்றாலும் அவர்களுடைய காதாக்கு எட்டி பலன் கிடைக்கவேண்டுமென்ற முறையில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கைத்தறி நெசவாளர் பற்றிச் சொன்னார்கள். கைத்தறி நெசவாளருக்கும், விசைத்தறி உபயோகிப்போருக்கும் மூலப் பொருள் நார்ப்பட்டு நூல். இதன் விநியோகம் மத்திய அரசாங்கத்தால் தனிப்பட்ட ஸ்பின்னர்ஸ் அசோசியேஷனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. டாரிங்ப் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் பெறுமான மூலப் பொருளில் முதலாளிகளுக்கும், அவர்களுடைய பிரதிநிதிகளாக இருக்கும் அசோசியேஷன் மூலமாகவும் விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. அது அரசுத் துறை மூலமாக விநியோகம் செய்யப்படுவதற்கு அதன் மூலம் கைத்தறி நெசவாளரும், விசைத்தறி நெசவாளரும் பெறும் வகையில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

நார்ப்பட்டு நூல் விநியோகத்தில் உண்மையான மூலப்பொருள் 'பல்ப்' ஆகும். இது தற்போது இறக்குமதி செய்யப்பட்டு வருகிறது. நார்ப்பட்டு நூலுக்கு வேண்டிய பல்ப் தமிழகத்தில் மேட்டு பாளையத்தில் உள்ள சவுத் இண்டியன் வில்கோசில் ஏராளமாக இருக்கிறது. அதிலிருந்து கொஞ்சமாக வெளியில் இருப்பவர்கள் வாங்குகிறார்கள். வெளிநாட்டிலிருந்து இது இறக்குமதி செய்யப்படுவது நிறுத்தப்பட வேண்டும். இதிலே மத்திய அரசு பாரபட்சம் காட்டுகிறது. உரிமைக்குக் குரல் கொடுப்போம், உறவுக்குக் கை கொடுப்போம் என்று கூறும் முறையில் விஷயத்தில் உரிமைக் குரல் கொடுத்து உள்நாட்டிலே கிடைக்கக் கூடிய பல்ப்பை வாங்க வழி செய்ய வேண்டும்.

நாங்கள் பெரு மெஜாரிடி பெற்று விட்டதாலே மக்கள் நலன் நாடுகின்ற காரியங்களை எல்லாம் செய்யாது இன்னும் ஐந்து வருடங்கள் இருக்கின்றனவே என்று பேசாமல் இருக்கவில்லை.

1971 சூன் 30] [திரு. கி. ஜெயராமன்]

மக்கள் எங்கள் கட்சியின் பணியின்மீது பெருநம்பிக்கை வைத்து எங்களை மீண்டும் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பி இருக்கிறார்கள். ஆகவே மக்கள் நலனுக்காக காரியங்களைச் செய்யும்போது எத்தனை இடைபூறுகள் வந்தாலும் அவற்றையெல்லாம் போக்கி அந்தக் காரியங்களைச் செய்ய பாடுபட்டுக் கொண்டு வருகிறோம்.

இங்கிருந்து பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்பவர்கள் சில இடைபூறுகள் இருப்பதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த இடைபூறுகள் எல்லாம் உடனடியாகக் களையப்பட வேண்டும். அதிலே சிறு கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டாலும் கவனித்துச் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக ஏற்றுமதி வாரியம் ஒன்றை நிறுவ ஆலோசனை செய்திருக்கிறார்கள். அதனை உடனடியாக நிறுவ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் எல்லாம் பொதுத் துறையில் சரிவரப் பணியாற்றுவதில்லை. நஷ்டம் வருகிறது என்று சொன்னார்கள். யார் யாரோ வருகிறார்கள், போகிறார்கள் என்று திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் நல்ல விதத்தில் தற்போது இயங்குவதோடு இல்லாமல் பங்குதாரர்களுக்கு டிவிடண்ட் கொடுக்கும் நிலையில் இருக்கின்றன. ஏற்றுமதி செய்கிற அளவுக்குப் பெரிய மாறுதல்கள் அந்தத் துறையில் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன. ஆகவே, நிர்வாகம் சரியாக இருந்தால் நிச்சயமாக பொதுத் துறையில் இந்தக் கூட்டுறவு நூற்பாலைகளின் மூலம் நல்ல லாபம் ஏற்படும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது இங்கே நம்முடைய சாதிக் அலி காங்கிரசைச் சேர்ந்தவர்கள், “நெசவாளர்களுக்கு இந்த அரசு என்ன செய்திருக்கிறது?” என்று கேட்கக் கூடும். அவர்கள் வேலைவாய்ப்புக்காக ஒரு புதிய கொள்கையை நமது அரசு கையாண்டு இருக்கிறது. ஐ.டி. தொழிற் பயிற்சிக் கூடங்கள் நெசவாளர்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்தாலும் அதிலே பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கு வேலை உத்தரவாதம் (காரண்டி) செய்யாமல் விட்டு இருந்தது முந்தைய அரசாங்கம். ஆனால் தமிழக அரசு அப்படிப்பட்ட நெசவாளர்களுக்கு ஐ.டி. யில் படிந்த நம்முடைய போக்கு வரத்துத் துறை அல்லது தொழில் துறை அல்லது அரசுத் துறைகளில் வேலைவாய்ப்பு உத்தரவாதம் கொடுத்து இருக்கிறது. இதற்காகத் தமிழக அரசை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். இப்படிப்பட்ட தொழிற்துறை சம்பந்தமான உத்தரவுகள் எல்லாம் இப்போது அமைந்து இருக்கும் தமிழக அரசுதான் செய்திருக்கிறது.

நம்முடைய மாநில தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் அமைதியான முறையில் ஒரு தொழில் புரட்சியை, பசுமைப் புரட்சியைச் செய்து நல்ல திட்டங்களை நடைமுறையில் கொண்டுவர தொழில்

[திரு. கி. ஜெயராமன்]

[1971 சூன் 30]

அமைச்சர் அவர்கள் வெளிநாடுகளில் சுற்றுப்பயணம் செய்ய இருக்கிறார்கள். அதை வெற்றிகரமாக முடித்துக்கொண்டு அந்த அனுபவத்தைக் கொண்டு தமிழகத்திலே ஒரு பெரிய தொழிற் புரட்சியை ஏற்படுத்தித் தருவார் என்றும், தலைவர் அவர்கள் காலத்தில் தமிழகம் பொற்காலத்தைக் காணும்பேறு ஏற்படும் என்று சொல்லி மானியக் கோரிக்கையை ஆதரிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்: தலைவர் அவர்களே, தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சபையின் முன் கொண்டுவந்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கைமீது ஒரு சில கருத்துக்களை வைக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

சாதிக் அலி கரங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த இந்த மன்றத்து உறுப்பினர்கள் பொதுவாக தொழில் துறையில் முன்னேற்றம் அடையவில்லை, தொழில் துறையில் நாம் மந்த நிலையை அடைந்திருக்கிறோம், தொழில் வளர்ச்சி சூன்றிவிட்டது என்றெல்லாம் எடுத்துச்சொன்னார்கள். அவர்களும் தமிழக மக்களும் அறிய வேண்டுமென்று ஒரு சில புள்ளி விவரங்களை இந்த மாமன்றத்தின் முன் வைப்பது சாலச்சிறந்ததாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். விவசாயத் துறையிலே 2.5 லட்சம் விசை ஏற்றங்களுக்கு விசை இணைப்பு 66-67-ல் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் தற்போதைய 4 ஆண்டுகளில் 5.3 லட்சம் விசை ஏற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல் 67-ம் ஆண்டு வரை சந்தேரக்குறைய 75,125 கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தற்போது 17,000 கிராமங்களுக்கு மேலும் மின் விளக்கு வசதி விஸ்தரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே விவசாயத் துறை ஆனாலும் சரி, கிராம மின் விளக்கு விஸ்தரிப்பு ஆனாலும் சரி மின்சாரம் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. அதே விதத்தில் கூடுதலாகத் தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையில் 68-70-ல் பயன்படுத்தப்பட்ட மின்சாரம் 4,574 மில்லியன் யூனிட்கள்.

நமது மாநிலத்திலே மொத்தம் விற்பனை செய்யப்பட்ட—அது விவசாயத்திற்கு ஆனாலும் சரி, மின் வசதிக்காக ஆனாலும் சரி—தொழில் துறையில் பயன்படுத்திய மின்சாரம் 54:46 என்ற விகிதத்தில் உள்ளது. ஆகவே விவசாயத்திற்கும் கிராம மின் விளக்குக்கும் இன்னேரென்ன பிற காரியங்களுக்கு நாம் பயன்படுத்திய மின்சாரம் கூடுதல் 5% ஆகிறது. அதேபோல் சிறு ஷாஹூட்டி ரூபாய் 125'81 89-89 கணபுரூபாய் 125'81 89-89 22,899 தொழில்களாக பெருகி இருக்கிறது. ஆகவே, இரண்டு ஆண்டுகளில் 9,328 சிறு தொழில்கள் அதிகரிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, on a point of information. How many were closed during those two years?

1971 ஜூன் 30]

திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம் : இவைகளிலே எந்தத் தொழிலும் மூடப்பட்டதாக இந்தப் புத்தகத்திலே கூறப்படவில்லை. நிச்சயமாக எந்தத் தொழிலும் மூடப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சிறு தொழில்களைப் பொறுத்தவரை இந்த அரசு ஏற்பட்ட பிறகு ஒரு விடுவிறப்பான வேகம் என்றுமே இல்லாத முன்னேற்றம் ஏற்படுத்தி இருக்கிறது என்றால், அது மிகை ஆகாது. அடுத்தாற்போல், இந்த அரசு தொழில் துறையில் முற்போக்கான மாவட்டங்கள் எவை, பிற்போக்கான மாவட்டங்கள் எவை என்று ஆராய்ந்து அறிய தர்மபுரி, வடார்க்காடு, தென்னார்க்காடு போன்ற மாவட்டங்களில் பிற்படுத்தப்பட்ட மாவட்டங்கள் என்று ஒரு பட்டியலைத் தயாரித்து அதை மத்திய அரசுக்கு பரிந்துரை செய்து அந்த மாவட்டங்களுக்கு தனிச் சலுகைகள், மின்சாரக் கட்டணச் சலுகை, விற்பனை வரிச் சலுகை இவைகள் எல்லாம் தரச் செய்திருக்கிறது. இவைகள் பற்றி நீண்ட நேரம் சொல்லத் தேவையில்லை. இந்தப் புத்தகத்தில் 64-65 பக்கங்கள் மத்திய அரசு இசைவிலிருந்து அந்தப் பட்டியல்படி, திருச்சி, மதுரை, தென் ஆர்க்காடு, இராமநாதபுரம், கன்னியாகுமரி, தஞ்சாவூர், வட ஆர்க்காடு, தர்மபுரி ஆகிய மாவட்டங்கள் பிற்படுத்தப்பட்ட மாவட்டங்கள் என்றும், அங்கே தொழில்கள் ஆரம்பித்தால் இந்தச் சலுகைகள் அளிக்கப்பட இருக்கின்றன, நிதி வசதிகள் அளிக்கப்பட இருக்கின்றன என்றும் கூறப்பட்டு இருக்கின்றது. இதற்கு முன்பு இது யாருடைய சிந்தனையிலும் உதிக்கவில்லை. இந்த அரசு சிந்தனையில்தான் உதித்து, அதற்கு ஆவன செய்ய மத்திய அரசிடம் வாதாடி பெற்று இருக்கிறது.

இதேபோல் மின்வசதிக் கட்டணம், பிற்படுத்தப்பட்ட மாவட்டங்களில் முதல் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மூன்று ரூபாய் செலுத்த வேண்டுமென்றால் 2 ரூபாய் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முதலில் செலுத்தினால் போதும். மூன்றாவது ஆண்டில் 62½ சதவிகிதமும், 4-வது ஆண்டில் 80 சதவிகிதமும், 5-வது ஆண்டில் 90 சதவிகிதமும் செலுத்தினால் போதும். 6-வது ஆண்டில்தான் முழுக் கட்டணம் செலுத்த வேண்டும். இப்பேர்ப்பட்ட சலுகைகள் இந்த ஆட்சியில் தவிர 1967 வரையில் இருந்த ஆட்சியில் இருந்தது உண்டா என்று கேட்டால், நிச்சயமாக இல்லை என்று சொல்வேன்.

அடுத்தாற்போல், மத்திய அரசு ஆதரவிலே ஏற்படுத்தப்படுகிற கனரக தொழில்களுக்காக 1967 வரையிலே 340 கோடி ரூபாய்க்கு செலவழிக்கப்பட்டு, இந்த ஆண்டு நமது தமிழக முதல்வர் மத்திய அரசிடம் வாதாடி சேலம் இரும்பாலைப் பெற்றுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் உள்ளவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள்.

[திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்] [1971 ஜூன் 30]

நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்காக ஒரு மாநாடு கூட்டியதை எல்லோரும் அறிவார்கள். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு மத்திய அரசு இசைவு கேட்ட நேரத்தில் சேலம் இரும்பாலை அதிலே இடம் பெற்று இருக்கிறதா என்று அறிந்து, அதில் இடம் பெறவில்லை என்று தெரிந்ததும், அதற்கு சம்மதம் தெரிவிக்க மறுத்துவிட்டார். பிறகு அது சேர்க்கப்பட்ட பிறகு தான் சம்மதம் தெரிவித்து சேலம் இரும்பாலைக்கு துவக்க வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கின்றன. அதற்கு ஒதுக்கப்பட்டு இருப்பது 110 கோடி.

அடுத்தாற்போல், தூத்துக்குடியில் அமைய இருக்கும் உரத் தொழிற்சாலை மத்திய சர்க்கார் ஆதரவோடு 62 கோடி ரூபாய் அளவில் அமைய இருக்கிறது. அது ஒரு பெரிய ஆலை. அதற்கு நாப்தா மூலப்பொருளை மத்திய அரசு வழங்க முன் வந்திருக்கிறது. அந்த ஆலை செயல்படத் தொடங்கினால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு அம்மோனியா 1,100 டன்னும், யூரியா 1,600 டன்னும் உற்பத்தி செய்ய திறன் கொண்டதாக இருக்கும். ஆகவே 170 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு, ஆட்சி பொறுப்பை ஏற்ற இந்த குறைந்த காலத்தில் மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து வாதாடி பெற்று இருக்கிறது எங்கள் அரசு. தொழில் துறையில் பல் தொழில் வசதிகள் பெருக, தொழிற்சாலைகள் பெருக, பல சலுகைகள் வழங்கி இருக்கிறது. எவ்வளவோ இக்கட்டான நிலையில் உரிமங்கள் பெறுவதற்கு மத்திய அரசிடம் வாதாடி, பல தொழில்களுக்கு உரிமங்கள் பெற்றிருக்கின்றன. அதன் நீண்ட பட்டியல் இங்கே கொடுக்கப்பட்ட புத்தகத்தில் இருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட விதத்தில் தொழில் துறையில் இந்த அரசு ஒரு மகத்தான சாதனையை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது என்றால் அது மிகையாகாது.

அடுத்தாற்போல், நமது தமிழ்நாடு 3-வது இடம் பெற்று இருக்கிறது என்று அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். மகாராஷ்டிராவுக்கு அடுத்தது 2-வது தமிழகம் தான் மத்திய அரசிடம் வாதாடி கடன் பெறுவது, தொழில் ஆரம்பிப்பது போன்ற சலுகைகள் பெற்று இருக்கிறார்கள். அதை இந்தப் புத்தகத்தில் உள்ள புள்ளிவிவரங்களில் இருந்து பார்த்தால் தெரியும்.

தமிழகம் இன்று 2-வது இடத்தில் தொழில் துறையில் சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த வகையில் அமைந்திருக்கிறது. ஆக சிறு தொழில்கள் ஆனாலும் சரி, பெரிய தொழில்கள் ஆனாலும் சரி, இந்த அரசு ஏற்பட்ட பிறகு ஏராளமாக ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதை நாடு அறியுந் என்று சொல்லி, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம், நன்றி.

DR. H. V. HANDE : Hon. Speaker, Sir, at the very outset I wish to state in support of the cut motion the Swatantra Party has given ha I am viewing the growth of Industries in Tamil Nadu with grave misgivings or the following reasons.

1971 சூன் 30]

[Dr. H. V. Hande]

In the past four or five years no industry worth mentioning has really come up either in the private sector or the public sector of our State. Now nobody knows what is going to be the nationalisation policy of the Government and what is going to be nationalised. Therefore, I would request the Hon. Minister in his reply to categorically indicate to the people of Tamil Nadu and outside, what exactly is going to be the nationalisation policy of this Government, what are the areas of industries they are going to take up for nationalisation and what areas they are going to leave for the private sector. Otherwise, the flow of fresh capital into the State will be very greatly jeopardised. I know the Hon. Minister is trying his best to attract capital to this State but we must not create conditions wherein private capital will fight shy to come to our State. No one can argue that the private sector must not come at all. Even an extreme leftist, I am sure will come forward and say that industries are required to solve two basic problems, namely, unemployment problem and increased production. As far as that is concerned, I do not think there can be two opinions because everyone wants the unemployment problem to be solved.

Even during the Question Hour this morning the Hon. Minister for Labour in reply to a question about Standard Motor, Company, pointed out pathetically how his ideas could not be put to practice. The Company is now in doldrums and the same thing applies to the Structural Limited in Pattabhiram. So, the situation in Tamil Nadu is far from satisfactory and I want that this uncertainty in the field of industries be clearly and summarily removed. I am not bothered whether A or B or C starts an industry but I want more industries in Tamil Nadu. The Government may say that they do not want any private industries and that they want only industries in the public sector. But that would mean plenty of money and for that they will have to levy taxes. Then only resources can be mobilised for that purpose. So, that is the only aspect of the matter.

Then I want the Hon. Minister to state the objective of the Government. Let it not be misunderstood that I am trying to attack the party in power and whatever I wish to say I say with an open mind and it will also be useful to the Government. If there is any dereliction of duty, you pull up the top officials or executives of the Government.

Sir, as regards the unemployment problem, it is increasing in diametric proportion. Now boys and girls come every day to almost every M.L.A. asking information and help for employment. It is a very tragic sight and we are not able to help even 1/100th of the persons who come to us. There is a tremendous frustration among them and this is the main problem which the Hon. Minister must look into. This problem was partly attempted to be solved by our distinguished previous Minister in the

[Dr. H. V. Hande]

[1971 ஆன் 30]

Congress regime, Thiru R. Venkataraman and that has been conceded by our present Minister also. My only hope and wish is—I pray to God—that our present Minister will excel the previous Minister. He is intelligent and he is able to grasp things, and he will do the needful in the matter. During the regime of Thiru Venkataraman, a large number of industries and factories were started.

For instance, take the Paper Factory. After the completion of the gestation period, the factory has started production. Recently four tyre factories have started production. Rayon factory has started production, as also Wattle Factory. Thus new industries have come up during the last four years in Tamil Nadu. Then there is the Tuticorin Project and there are also other industries started by the Central Government.

Then I come to the continuous casting plant. I have time and again referred to it and again I wish to point out that there is not enough scrap iron even for a week's production. A lot of money has been sunk in this industry. I request the Hon. Minister to straightaway take up the matter and find out the exact quantity of scrap iron required by this industry at this minute. My information is that it is not sufficient even for three or four days' production.

Then there is the Dastur Report and that report gives particulars about the cost of production of steel in the Steel plant at Arkonam. Supposing the cost of production is Rs. 1,000 per tonne. The actual selling price is about 70 per cent of the cost of production. I request the Hon. Minister to check it up, whether it is a fact or not. The Hon. Minister may kindly look into this. It has to be seriously looked into. Whether the plant could not be shifted to some other place, may also be considered.

மு.ப.
10-30. I now come to the problem of cement. Government production is 1,200 tonnes per day whereas most private companies produce 2,000 tonnes per day. I understand there is no proper arrangement for marketing the cement. Any industry, as soon as it starts production, must make arrangements for proper marketing of its product. The product has to be properly graded refined and marketed. Because of lack of proper marketing, I understand about a lakh of tonnes are lying idle. There is no proper marketing.

With regard to companies started by Government, there is a lot of problems. Mr. Jayaraman was trying to list out something but he was trying to defend. I could understand it. A number of companies had been started by Government. Every-day one thing or other is coming. The proliferation of companies is not commensurate with the proliferation of production. Take TIDCO, and other companies. TIDCO, is running into Rs. 35 to Rs. 40 lakhs, Actually the loss is Rs. 45,23,792. The Chairman has tried to give an explanation for that saying that if is

[1971 ஜூன் 30]

[Dr. H. V. Hande]

because of some accounting procedure. Incidentally I may say it is all very badly drafted. After my speech, I shall give it to the Hon. Minister. A very poor attempt has been made to convince members of the House that the loss is reasonable. He has tried to give an explanation. Government must see that something is done. There is no meaning in running into loss continuously. TIDCO brochure says that Arkonam plant will be commissioned by August 1971. So far as TIDCO is concerned, four Chairmen have been changed, within a short time. Alan-gulam comes under their jurisdiction. But there is no proper marketing of its product. A number of companies, had been started by Government, TANSI, Industries Development Corporation, etc. But the speed with which they had been started is not commensurate with their production. Previously during Mr. Venkataraman's regime, people from Maharashtra, Gujarat used to come to our State to see our industrial estates but it is reverse now. now. Our people are going to see the estates in the North I now understand that the Hon. Minister is shortly going abroad to see the industrial position there. I hope he will come back with good ideas. I do not know the details of his programme. I do not know what exactly the terms of reference of his trip are. I hope the Hon. Minister in his reply will explain this.

I come to textile mills. Today also there was a call-attention notice. I have also raised the issue a number of times. I very categorically say that unless you take the remedial measure of diversifying production, you cannot solve this problem. Persons are now wearing terelyne because of its cheapness. May be I am wearnig khadar. One who weaves that, earns about 75 paise to 1.00 Rupee a day. But you cannot force khadi or handloom on anybody. They wear terelyne because it lasts longer and is cheaper. What is the reason for our cloth not selling? It is due to wrong marketing.

The Government are trying to take over sick mills. What I say is let the Government adopt at the same time some rational, realistic and absorbing marketing methods. I am very sorry that Hon. Chief Minister is not here now (not that I consider the Industries Minister less important). If the Hon. Chief Minister were to give a powerful assurance to all entrepreneurs to come and start industries in our State, it will have some effect.

Now I come to small-scale industry. Mr. M. V. Karivengadam has also said that small-scale industries are not working satisfactorily. I shall now read from the booklet given to us. On page 51 it is stated as follows:—

“ Out of the net value of assets of Rs. 989 lakhs, an amount of Rs. 589 lakhs was treated as interest bearing loans to be repaid by the company. The annual burden of interest to the extent of over Rs. 30 lakhs is being charged to the accounts of the company towards interest, before arriving at its net working results. ”

[Dr. H. V. Hande]

[1971 சூன் 30]

The financial position of many of the companies had not at all improved, as I had pointed out already. Let me read again :

“ In order to relieve the company of this crippling burden recently Government have passed orders giving a moratorium on interests payments to Government for a period of 5 years. ”

There is something missing, between production point and sale point. There is missing link. No proper marketing. Government may think of utilising the ambitions of energetic engineers in rural areas in industries including small-scale industries. Government's sales tax, income-tax imposing excise duty on so many articles are all there.

I shall also list out who are all the persons whom one wanting to start a small-scale industry, has to look after. He has to obtain licence from (1) municipality or corporation or panchayat union, (2) Factory Inspector, (3) Health Officer, (4) Town Planning Officer (we are going to have a Town planning Bill shortly), (5) Excise Duty Officer, (6) Sales Tax Officer, (7) Assistant Director of Industries, (8) National Small Industries Corporation, etc. Like that it goes on. Are the department helpful? The departmental officers are helpful to persons who go about cringing to them. It may be there are certain honest persons who mind their work alone. They are not for going about cringing about persons in authority. Such persons do not get licence. What is spoken in legislature does not trickle down to directorate level. That is the point. Let this be properly investigated.

Then, Sir, this cumbersome procedure creates frustration. Many young people who want to start industries, when they are driven half a dozen times from pillar to post, they think that it is not worth doing all these things and run away.

Another important point is non-availability of raw materials. The Government must find out a solution for the same soon. Entrepreneurs are not permitted to import raw materials directly. The moment they go to the Government, they say 'we cannot do it because it is the Central Government who should do it.' Then the Central Government say 'we are not going to do it.' There must be some method by which a proper linking is done at the point where the small-scale industrialists want the raw materials' and at the point at which they require foreign exchange. There must be a proper linking at the point at which the raw materials are actually distributed. The red-tape at the State level also should be reduced to the minimum. This is a very important point which I would like the Government to consider and do something about it.

Sir, with these words I hope and trust that our Hon. Chief Minister would take a sort of drive and tell all the people to start more and more industries. Because there is a very nice political

1971 சூன் 30]

[Dr. H. V. Hande]

climate and it should be properly utilised by our Hon. Chief Minister. With all the emphasis at his command he should make a statement as loudly as possible telling the entrepreneurs that they will get a lot of encouragement from Government. If he can do that, he can do ten times better than it was done during the time of our former Minister for Industries, Mr. R. Venkataraman. If this problem is solved, this Government would have solved 90 per cent of the problems in the entire State.

As far as revenue is concerned, as far as employment is concerned, as far as production is concerned, I would like this Government, especially the Hon. Chief Minister and the Hon. Minister for Industries to put their heads together and see that they overtake other States like Maharashtra in the matter of development of industries. Our revered Anna told the House that they would have a Consultative Committee so that we can give any amount of suggestions. Let us forget about our parties. We are prepared to offer any number of suggestions. There was a proposal to have a Consultative Committee and later on the Hon. Minister for Industries Thiru V. R. Nedunchezhiyan also was seized of it. But subsequently, it was left out, I do not know for what particular reasons. If for this particular section, department, a Consultative Committee is formed, it will serve very good purposes.

With these words in support of the cut motions I have moved, I resume my seat.

திரு. செ. கந்தப்பன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே! தொழில் அமைச்சரின் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஒதுக்கீட்டை நான் முழுமையாக ஆதரிக்கின்றேன். எனக்கு முன்னாலே பேசிய மற்றக் கட்சி நண்பர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள் என்றாலும், காரண காரிய விளக்கங்கள் நாம் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு அவர்களிடத்தில் இருந்து எதுவும் வராமல் போனது எனக்கு உண்மையிலேயே ஏமாற்றத்தைத் தருகின்றது. அதோடு நமது தொழில் அமைச்சகத்தில் மேற்கொள்ளப்படக்கூடிய பல நல்ல திட்டங்களை அவர்கள் குறிப்பிடுகிறபோது கண்டிக்க வேண்டியவைகளைக் கண்டிக்காமலும், பாராட்டப்படவேண்டியதைப் பாராட்டாமலும் போனது எனக்கு ஏமாற்றத்தையே தருகின்றது. டெல்லியிலே மத்திய அரசு சார்பில் நிர்வாகச் சீர்திருக்கக் குழு ஒன்றை அமைத்து அதனுடைய பரிந்துரையாக அரசுத்துறை நிறுவனங்கள், 'பர்பாமன்ஸ் பட்ஜெட்' என்று சொல்லப்படுகிற சாதனை பட்ஜெட்டை வெளியிட வேண்டும் என்கிற பரிந்துரை டெல்லியில் கூட இன்னும் அமல் நடத்தப்படாமல் இருக்கிறது. ஆனால் அந்தப் பரிந்துரையை நமது தமிழக அமைச்சகம் ஏற்று அழகான 'பர்பாமன்ஸ் பட்ஜெட்' தயாரித்தமைக்காக நான் அதை வெகுவாகப் பாராட்டுகின்றேன்.

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

[1971 ஜூன் 30]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசுகிறபோது, இங்கு பாராட்டத்தக்க அளவுக்கு அல்லது சொல்லிக்கொள்ளும் அளவுக்குத் தமிழகத்தில் இந்த ஆட்சி அமைந்தபிறகு எந்தத் தொழிலும் ஏற்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஒரே அடியாக அடித்துப் பேசியது ஒருவேளை தமிழகத்தில் இந்த அளவுக்குத் தொழில் வளர்ச்சி என்று சொன்னால் இந்த வேகம் தணிந்துவிடுமோ என்று கருதினாரோ என்னவோ, அதை உற்சாகப்படுத்தும் முறையில்தான் சொன்னார் என்று கருதுகின்றேன். வேகமாக ஓடிக்கொண்டு இருக்கிறவர்களை ஒரே அடியாக ஓடவில்லை, உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள் என்று அடித்துப் பேசுவது கொஞ்சம் உற்சாகத்தை கெடுத்துவிடும் என்ற காரணத்தால்தான், நாங்கள் செய்திருப்பதைக் கொஞ்சம் ஒப்புக்கொண்டு, மேற்கொண்டு செய்ய வேண்டிய காரியங்களுக்கு உதவியாக ஆலோசனை சொல்ல முன் வரவேண்டும். மேலும் அவர் பேச்சில் சில முரண்பாடுகள் இருக்கின்றன. முன்பு திரு. ஆர். வெங்கடராமன் அமைச்சராக இருந்த இடத்தில் இப்போது நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்களும் அவரைப் போலவே ஆற்றல் வாய்ந்தவர்திறமை உள்ளவர்கள் என்று கூறிப்பட்டார் அதிலுள்ள லாஜிக் வாதம் என்ன வென்றால் இவரும் ஆற்றல் வாய்ந்தவராக இருந்தும் திறமை வாய்ந்தவராக இருந்தும், அவர் கருத்துப்படி வெங்கடராமன் காலத்தில் வளர்ந்த தொழில்துறை இப்போது இயலவில்லை என்றார். அந்தக் கருத்தில் எனக்கு உடன்பாடு இல்லை. இருந்தாலும் அவருடைய கருத்து வாதத்தின்படி, அவர் அப்படி தொழில் வளரவில்லை என்று சொல்கிற நேரத்தில், ஆற்றல் மிக்க தொழில் அமைச்சர் ஏன் செய்யமுடியவில்லை என்பதை அவர் ஆய்ந்து பார்க்க வேண்டும். அப்படி ஆய்ந்திருந்தால், இந்த வாதத்தைச் சொல்லியிருக்க மாட்டார்.

வேலையில்லாக் கொடுமையைப்பற்றிப் பேசுகின்றபோது வேலையில்லாமையைப் போக்க நாம் செய்யும் முயற்சிகளை அவர் நன்றாக அறிவார். மத்திய அரசை இந்த நேரத்தில் நாம் இன்னும் அதிகமாக உதவி கோரி வலியுறுத்தவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் தான் அவர் சொல்லியிருக்கவேண்டும். நமது முயற்சியைக் கெடுக்கும் அதிகாரம் டெல்லியில் இருக்கிறது. இதற்கு அவசியமான மூலதனத்தை ஒதுக்கிடு செய்வதற்கு ஏற்படுகின்ற இடையூறுகள், நிலைமைகளை எல்லாம் சுட்டிக் காட்டியிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்து ஹாண்டே அவர்கள் ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார்சைக் குறிப்பிட்டுப் பேசினார் இது அவருக்கும் தெரிந்திருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இந்த 'பாக்டரி' மூடப்படுகிற நிலைமை ஏற்பட்ட போது நமது மதிப்பிற்குரிய தமிழகத்தின் முதல் அமைச்சரான கலைஞர் அவர்கள் ஒரு அறிக்கை விடுத்தார்கள். இந்த நிர்வாகத்தின் போக்கால் தொழிற்சாலை நின்று போகும் நிலைமையைப் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க மாட்டோம், அதை ஏற்று நடந்துவதற்கு அரசு தயாராய் இருக்கிறது என்று அறிக்கை விடுத்தார். டெல்லியில் இருந்த பகருதின் அகமது அவர்களும் இதை ஒப்புக்

1971 சூன் 30] [திரு செ. கந்தப்பன்]

கொள்கிற பாணியில் அப்போது பேசினார். அதன் பின்னரும் நமது தொழில் அமைச்சகத்தில் இருந்து அதற்கான சில விதிகள் எல்லாம் மேற்கொள்ளப்பட்டு, நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு டெல்லிக்குப் பரிந்துரை அனுப்பியது. பிறகு சட்டச் சிக்கல் காரணமாய் இருப்பதால் நாங்கள் சொன்ன யோசனைகளையெல்லாம் செயல்பட முடியாத நிலைமை வளர்ந்தது என்பதை இந்தப் பிரச்சனையை எடுத்துச் சொன்ன உறுப்பினர் அறிந்தே இருப்பார் என்று கருதுகின்றேன். இந்த அரசு எடுக்கும் முயற்சிக்குத் தடை செய்வதாய் இருக்கிற மத்திய அரசுப் போக்கினை மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுட்டிக் காட்டாமல் இருப்பது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. இதைச் சுட்டிக் காட்டுவது மூலம்தான் உண்மையில் தமிழக வளர்ச்சியிலே உண்மையாக நாம் பங்கு ஏற்றவர்களாகக் கருதப்படுவோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதற்காக நம்முடைய அரசு மேற்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகளுக்கு மத்திய அரசின் ஆதரவு கிடைக்கும், கிடைக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்த வேண்டிய பொறுப்பு எல்லா உறுப்பினர் களுக்கும் இருக்கிறது என்பதையும் நாம் இந்த நேரத்தில் மறந்து விடக்கூடாது.

இன்னொன்று 'ஸிக் மில்ஸ்' பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டது. ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிட்டார். தமிழக அரசு தொழில் கொள்கை தனியார் துறை விஷயத்தில் விளக்கம் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் அவர் பொதுத்துறையில் கண்காணிப்பு ஏற்படவேண்டும், பொதுத்துறை நிர்வாகம் சரியில்லை என்பதையும் சுட்டிக்காட்டியிருக்கின்றார். நூற்பு ஆலைகளைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், அவர் சுட்டிக் காட்டிய நூற்பு ஆலைகள் எல்லாம் தனியார் துறையிலுள்ள நூற்பு ஆலைகள்தானேதவிர, பொதுத்துறையில் உள்ள நூற்பு ஆலைகள் அல்ல என்பதையும், இதனால்தான் தனியார் துறையில் உள்ள மில்கள் மூடப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதையும் மறந்துவிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அவர்கள் சொன்ன பேப்பர் மில்லைப் பொறுத்தவரையில் அகில இந்தியா முழுவதும் பேப்பருக்கு பெரிய டிமாண்ட் இருக்கின்ற நேரத்தில் தனியாரால் நடத்தப்படும் பள்ளிப்பாளையும் பேப்பர் மில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுப் பத்து ஆண்டுகள் ஆகியிருந்தும் சென்ற ஆண்டுதான் வாய்ப்பு அடையத் தொடங்கியது. பேப்பர் தொழிலுக்கு அவர்கள் சொல்லக்கூடும் 'ஜெஸ்டேஷன் பிரியட்' என்று பத்து ஆண்டுக் காலம் ஜெஸ்டேஷன் பிரியட் இருக்குமென்று நான் கருதவில்லை. தனியார் நிறுவனங்களிலும் இழப்பு ஏற்படத் தான் செய்கிறது. இதைச் சொல்வதன்மூலம் பொதுத் துறையில் ஏற்படும் இழப்புச் சரிதான் என்று நான் சொல்வதாகக் கருத வேண்டாம். அந்த இழப்பை ஈடுகட்ட, குறைக்க அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறது, மேற்கொண்டு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

[1971 ஜூன் 30]

சட்டிக் காட்டியிருந்தால் அது ஆரோக்கியமான கிரிடிசசமாக இருந்து இருக்கும் என்று நான் ஆரம்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்போது கைத்தறித் துறையில் நூலுக்கு இருக்கும் பஞ்சத்தைப் பற்றிச் சட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்திய துணைக் கண்டத்திலேயே கைத்தறிப் பிரச்னை பெருந்த அளவுக்கு தமிழகத்தின் பிரச்சனையாக இருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக, நான் சார்ந்திள்ள சேலம் மாவட்டத்தைப் பெரிதும் பாதிக்கும் பிரச்னை. இந்தக் கைத்தறித் தொழிலுக்குப் பல்வேறு காரணங்களால் இடர்ப்பாடு ஏற்படுகிறது. அரசு அதற்கான முறையில் முயற்சி களை மேற்கொண்டு வருகிறது என்றாலும், இந்த நூல் விலையில் ஏற்றத் தாழ்வு நிச்சயம் அற்ற தன்மை கைத்தறி தொழிலைப் பாதிக்கிறது. இதை உணர்ந்து நமது அரசு நூல் விலை ஏற்றம் கொள்கிற நேரத்தில் ஒரு நூல் கிடங்கு ஆரம்பித்து, 'பஃப்பர் ஸ்டாக்' ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று டெல்லிக்குப் பரிந்துரை செய்தது. துவக்கத்தில் இதை ஏற்றுக்கொள்கிற வகையில் பதில் கொடுத்தாலும், கடைசியில் அதைக் கொண்டு வரவில்லை. அதிகமாக நூல் இருக்கிற நேரத்தில், கைத்தறிக்காக என்று ரூ. 5 அல்லது ரூ. 10 கோடி ஒதுக்கி, அதன் மூலம் 'பஃப்பர் ஸ்டாக்' ஏற்படுத்தித் தொடர்ந்து குறிப்பிட்ட விலையில் நூல் கிடைப்பதற்கான முயற்சியை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நமது அமைச்சர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக மத்திய அரசின் சார்பில், ரப்பருக்கு, காயருக்கு என்று இப்படி பல்வேறு பொருள்களுக்கு அகில இந்திய நிறுவனங்கள் அமைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அந்த கைத்தறி சப்பந்தப்பட்ட ஆல் இந்தியா ஹேண்ட்லம் போர்டு பம்பாயில் அமைத்து இருக்கிறார்கள். டெக்ஸ்டைலுக்கு முக்கியத்துவம் இருக்கும் இடத்தில் எத்தனாக கைத்தறிக்கான அகில இந்திய நிறுவனம் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்கிற நேரத்தில், ஏற்றுமதி-இறக்குமதிக்கு வசதியாக இருக்கும் என்று ஏதோ சொல்கிறார்கள். இந்த நிறுவனம் சென்னையில் இருப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று டெல்லியிடத்தில் வலியுறுத்திச் சொல்ல வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மேட்டூர் பகுதியில் கெம்பிளாஸ்ட் திறப்பு விழாவுக்கு வந்திருந்த நேரத்தில் அப்போது மதிப்பிற்குரிய அமைச்சராக இருந்த அசோக் மேத்கா அவர்கள், தமிழகத்தை ஐப்பான் நாட்டிற்கு ஒப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். ஆசியாக்கண்டத்திலே எப்படி ஐப்பானே அதுபோல், இந்தியக் கண்டத்திலே தமிழகம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஐப்பான் நாட்டிலுள்ள வர்கள்போல், அறிவும், ஆற்றலும், தொழில் நுணுக்கத் திறனும் பெற்றவர்கள் மிகுந்து இருப்பதால், அங்கே உள்ள தொழில்களைப் போன்று தமிழகத்தில் ஆரம்பிக்க ஆர்வம் காட்டப்படவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள்.

1971 சூன் 30]

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

கடந்த சில ஆண்டுகளில் உள்ள நம்முடைய தொழில் வளர்ச்சியைப் பார்க்கிறபோது, அது போன்று சில முயற்சிகளைச் செய்து வருகிறோம் என்றாலும், பிளாஸ்டிக்ஸ், கெமிகல்ஸ், எலக்டிரானிக்ஸ் போன்ற தொழில்களுக்கு உரிய முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். குறிப்பாக, எலக்டிரானிக்ஸ் துறையில் இன்னும் அதிகமான முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஜப்பான் மிகமிக உயர்ந்து விளங்கும் மேலை நாட்டோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிற அளவுக்கு வளர்ச்சி பெற்று, வளர்ச்சி அடைந்த மேலை நாடுகளில்கூட அங்கே இருக்கும் ஏர்போர்ட்டுகளிலே வரி இல்லாது சரக்குகளை வாங்குகிற நேரத்தில், மற்ற நாட்டைவிடக் கவர்ச்சியாகவும், குறைந்த விலையிலும் நல்ல சரக்காகவும் உற்பத்திசெய்து அந்தச்சந்தையை ஜப்பான் நிரப்பி வைத்து விடுகிறது. மூலப் பொருள்கள் இல்லாமல் எந்த அளவுக்கு முன்னேறி இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அந்த வகையில் கவனம் செலுத்த நாமும் பல்வேறு தொழில்களை ஆரம்பிக்க முயற்சி மேற்கொள்வதற்கு நாம் செய்யும் பரிந்துரை என்ன என்பதை நினைத்துப் பார்க்காமல் இருக்கமுடிய வில்லை.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். தமிழக அரசுக்கு விண்ணப்பம் போட்டால் அது எல்லாம் டெல்லிக்குப் போகிறதா அல்லது இல்லையா என்று கேட்டார்கள். அப்படி அவர்கள் சொன்னது எனக்கு ஆச்சரியத்தைக் கொடுத்தது. நான் டெல்லியில் இருந்தபோது எனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தைக் கூறுகிறேன். நம்முடைய தமிழகத்திலே உள்ள அரசு, விண்ணப்பங்களைப் பரிசீலித்து, பரிந்துரை செய்து, அதற்கு உரிமங்கள் வழங்க, அனுமதி வழங்க மத்திய அரசுக்கு அனுப்புவார்கள். தமிழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்னை வந்து சந்திக்கிற நேரத்தில், தமிழகத்திலே உள்ள தொழில் துறை, அந்த விண்ணப்பங்களை ஒரு சில நாட்களுக்குள்ளே பரிசீலித்து மேலே அனுப்பி விடுகிறது. இங்கேயிருந்துதான் பதில் வருவது தாமதமாகிறது என்று சொல்வார்கள். நம்முடைய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஒரேயடியாக அந்தத் துறையைச் சாடியதைக் கொஞ்சம் அச்சத்தோடு பார்க்கிறேன். காரணம், நான் அவர்களைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டதெல்லாம், ரொம்ப ஹனுக்கமாகப் பேசுவார்கள் என்றுதான். எனவே, ஏதோ சில குறைகள் எங்கோ ஏற்பட்டதை அதையும் சட்டிக் காட்ட விரும்பாமல், ஒரேடியாக அரசாங்கத்தையும், அமைச்சரவையும், நிறைமைக் குறைவாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

உண்மையிலேயே நான் அறிந்த வரையில் நம்முடைய தொழில் அமைச்சரும், அந்தத் துறையைச் சார்ந்த அதிகாரிகளும் மிகவும் திறமை படைத்தவர்கள், ஒரு திறன் படைத்த சூழ்நிலையில் பணியாற்றிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதுதான். இதைப் பல்வேறு விரைவு நடவடிக்கைகள் நமக்குக் காட்டிக்கொண்டு வருகின்றன.

[திரு. செ. சுந்தரப்பன்]

[1971 ஜூன் 30]

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் கைத்தறிக்காக ஒரு மாவட்டக் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. தொழில்களுக்கு உரிமை வழங்கினாலும் மூலப்பொருள்கள் பெறுவதற்கு டெல்லி அரசோடு எந்த அளவுக்கு நம் அரசாங்கம் போராட வேண்டியிருக்கிறது என்பதைச் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

சில வேலைகிடைக்காத பொறியாளர்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து, மேட்டூர் பகுதியில் ஒரு தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க முன்வந்தார்கள். அதற்காக அவர்களுக்கு 'பாரபின் வாக்ஸ்' தேவைப்பட்டது. நம் முடைய தமிழக அரசு ஏறத்தாழ 7, 8 தடவைக்கு மேல் டெல்லி அரசுக்கு வலியுறுத்தி எழுதியும், அது கவனிக்கப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. இருந்தாலும் மேற்கொண்டு கடிதங்கள் தொடர்ந்து எழுதப்பட்டு வந்ததற்குப் பின்னாலே, "பாரபின் வாக்ஸ்" கொடுப்பதற்குப் போதிய ப்ரோவிஷன் இல்லை என்று சொல்லி, ஒரு ஏஜெண்ட் பெயரைச் சொல்லி அவரிடத்தில் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்த ஏஜெண்டிடம் சென்று கேட்டபோது, எங்களுக்குப் போதிய அளவுக்கு ஒதுகீடு இல்லை என்று தெரிவித்து விட்டார்கள். அந்த நண்பர்கள் வெளியே சிலர் கள்ள மார்க்கெட்டில் 'பாரபின் வாக்ஸ்' விற்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டு, அவர்களிடமிருந்து கொடேஷன் பெற்று வாங்கி வருகிறார்கள். டெல்லி அமைச்சரகத்திலே இல்லை என்று சொல்கிறபோது, அதே சமயத்தில் எங்கோ கள்ள மார்க்கெட்டில் அந்த சரக்கு விற்கப்படுகிறது என்று சொன்னால், எந்த அளவுக்கு டெல்லி அரசு இருக்கிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். நம்முடைய மாநில அரசு சிபார்சு செய்தும் முடியவில்லை. இப்படிப் பல்வேறு நிலையில் காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. தொழில் அறிவும், நிதி வசதியும் பெற்ற ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்களுக்கு ஒரு தொழில் ஆரம்பிக்க அனுமதி வழங்கலாம் என்று சொன்னால், பரிந்துரை செய்து அனுப்பினால், அந்தக் காரியத்தில்கூட பாருக்கு நம் அரசு பரிந்துரை செய்து அனுப்பினார்களோ, அந்த ஆளுக்குக் கொடுக்காமல், வேறு வடநாட்டைச் சேர்ந்த ஒருவருக்கு உரிமை கொடுக்கப்பட்டது எனக்குத் தெரியும். அதை இங்கே வெளியிடுவது முறையாக இருக்காது என்று கருதுகிறேன். நம்முடைய தமிழகத்தில் தொழில்கள் தொடங்க வசதி, வாய்ப்பு பெற்றுள்ள ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து பரிந்துரை செய்தும்கூட, அவர்களுக்கு இல்லை என்று டெல்லி அரசு முடிவு எடுத்து, டெல்லி அரசுக்குத் தெரிந்த வேறு சில தொழிலதிபர்களுக்கு அந்த உரிமைகள் வழங்கப்பட்டு இருக்கின்றன.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

ஆக, அந்த அளவிற்குத் தான்தோன்றித்தனமான பேரக்கில், எந்தக் கட்டுப்பாட்டிற்கும் ஆளாகாமல், அந்நியச் செலாவணி தேடுவது தன்னிடம் இருக்கிறது, உரிமம் கொடுக்கும் பொறுப்பு தன்னிடம் இருக்கிறது, மூலப் பொருள்கள் விநியோகம் தன்னிடம் இருக்கிறது. உள்நாட்டில் உற்பத்தியாகும் பொருள்களை விநி

1971 சூன் 30]

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

யோகிக்கும் உரிமை தன்னிடம் இருக்கிறது என்ற வகையில் தொழில் வளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்த முடியும் என்று டெல்லி அதிகாரத்தை வைத்திருக்கும் வரையில், நாம் எவ்வளவு பாடு பட்டாலும், நம்முடைய உழைப்பில் 5 அல்லது 10 சதவீதம்தான் நமக்கு வெற்றியாகக் கிடைக்கும். முழுமையாகக் கிடைக்கும் நிலையில்லை. அதையேதான் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும் தன்னுடைய நிதிநிலை அறிக்கையில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். நாம் எத்தனை உரிமங்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுகிறோமோ அவ்வளவையும் பெறமுடியவில்லை என்பதை மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சரும் எவ்வளவோ இடங்களில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

இந்த நிலை மாறுவதற்கு, தொழில் வளர்ச்சி நாம் அடைவதற்கு, மாநில உரிமைதான் வழி. குறைந்த அளவிற்கு அந்நியச் செலாவணியில் நமக்கென்று சில ஒதுக்கீடுகள் வேண்டும். உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்லுகிறேன். சில ஆண்டுகளுக்கு முன் பேசப்பட்டது. எண்ணூரில் ஒரு தொழிற்சாலை அமைக்க நிலம் ஒதுக்கப்பட்டது. கடலுக்குள்ளேச் சென்று மீன் பிடிக்க விசைப்படகில் பொருத்த மெரைன் எஞ்சின்கள் உற்பத்தி செய்வது என்றும், ஜப்பான் நாட்டுக் கூட்டுறவோடு நடத்துவது என்றும் ஒரு திட்டம் போடப்பட்டது. அது ஒத்துக் கொள்ளப்படும் சூழ்நிலை இருந்து, 200 ஏக்கர் நிலம் ஒதுக்கப்பட்டு இருந்தது. பிறகு அது அப்படியே கிடப்பில் போடப்பட்டு விட்டது. ஒரு காலகட்டத்தில் ஒரு தொழில் அதிபர் வெளிநாட்டுக் கூட்டுறவோடு, என்மார் எஞ்சின்களை தயார் செய்யவேண்டாம் என்று சொன்னார்கள். சமீபத்தில் ராஞ்சியில் மேற்கு ஜெர்மனி கூட்டுறவோடு மெரைன் எஞ்ஜின் உற்பத்தி மேற்கொள்ளப்பட்டு, விரைவில் உற்பத்தி செய்ய இருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி, செய்தி ஏடுகளில் வந்திருக்கிறது. மெரைன் என்ஜின்கள் படகுகளில் புகுத்தப்படும்போது, குறிப்பாக நீர்மட்டத்திற்கு அடியில் என்ஜின்கள் போவதால், படகுகளில் இருப்பவர்கள் மேல் தட்டில் எஞ்சின் சூடு ஏறாத வகையில் இருக்க வேண்டும் என்று எஞ்சின்களைப் பயன் படுத்துவோர் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லி வருகிறார்கள். பாராளுமன்ற மதிப்பீட்டுக் குழுவில், டெல்லியில் நான் இருந்தபோது மெரைன் சர்வேயும் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. அந்த ரிபோர்ட்டில் அது பற்றி பரிந்துரை செய்யப்பட்டது. மெரைன் என்ஜினின் தேவையைச் சரிவர ஈடு செய்யவில்லை, குறிப்பாக என்மார் என்ஜின் ஒரு சிறந்த என்ஜின் என்று கருதப்படுவதால், மீன் வர்கள், மேற்குக் கரைகளிலும், கிழக்குக் கரைகளிலும், அதையே கேட்கிறார்கள், என்பதையெல்லாம் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த என்ஜின் உற்பத்தியை நிறுத்தி வைப்பதால், உற்பத்தி குறைகிறது. பெரும் அளவிற்கு அந்நியச் செலாவணி அடையமுடியவில்லை என்பது பலமாக பரிந்துரை செய்யப்பட்டது. ஆனால் அதைக் கிடப்பில் போட்டுவிட்டு, ஆகாத காரணத்தை சொல்லி, அவர்களுக்குத் தேவை என்ற காரணத்தால், கொலாப்ரேஷன் தேவை

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

[1971 ஜூன் 30]

யில்லை என்று சொல்லிவிட்டு, ராஞ்சியில், கொலாபரேஷனோடு அனுமதிக்கிறார்கள் என்றால், எந்த அளவுக்கு போக்கு இருக்கிறது, உண்மையில் அது எவ்வளவு வரம்பற்ற போக்கு தெளிவற்ற போக்கு ஓரவஞ்சனையான போக்கு என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

இப்படி எத்தனையோ உதாரணங்களைக் கொடுத்துக் கொண்டேப் போகலாம். இம்மாதிரி நிலையில் மாநிலத்தின் உரிமையைப் பெற அரசின் பின்னால் நிழைக்க காத்திருக்கிறோம். எதிர்க் கட்சி நண்பர்களும் இந்தப் பிரச்சினையை இந்த வகையில் ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அமைச்சரவையை பெரிதும் பாராட்டி இந்த மாத இறுதியில் வெளிநாடு பயணமாகும் தொழில் அமைச்சர் அவர்களை வெற்றி நாடுவதாக என்று வாழ்த்தி இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, முடிக்கிறேன்.

* திரு. எம். சுரேந்திரன் : துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சபைமுன் வைத்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கைமீது, நான் அளித்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையைத் தொடர்ந்து, சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாநிலத்திலே தொழில் வளர்ச்சி மிக அதிகமாக இருக்கவேண்டும் என்று நம்முடைய அரசு பல காரியங்களைச் செய்து வருகின்றது என்றாலும், அந்தக் காரியங்களில் வேகமாக வளரவேண்டும் என்ற நம்முடைய உணர்வு காரணமாக சில காரியங்கள் நம்முடைய கவனத்தில் படாமலேயே போய்விடுகின்றன என்பதை முதலிலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம் மாநிலத்திலே இருக்கின்ற பெரும் தொழிற்சாலை அதிபர்கள், தங்கள் தொழிற்சாலைக்கு வேண்டும் என்று நிலங்களை எடுத்துக் கொண்டு, அந்த நிலங்களை தொழிற்சாலைக்காகப் பயன்படுத்தாமல், வேறு காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தும் நிலங்கள் நம்முடைய மாநிலத்தில் பல இடங்களில் இருக்கிறது. அதுவும் இந்த அரசுக்குத் தெரிந்தே இருக்கிறது. சமீப காலத்தில் நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தைத் திருத்தியபோது, ஒவ்வொரு தொழிற்சாலைக்கும் இவ்வளவு வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று விதி இருந்தாலும், பலபேர்கள் விதி விலக்குப் பெற்றிருக்கிறார்கள். விதிவிலக்குப் பெறுவதற்குச் சட்டத்தில் இடம் இருந்தாலும், விலக்குகள் நியாயம் இல்லாமல், பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சொல்லுகிறேன். குறிப்பாக மேட்டூரில் அலுமினியம் தொழிற்சாலை இருக்கிறது. அந்தத் தொழிற்சாலைக்கு ஏராளமான நிலம் இருக்கிறது. அந்த நிலத்திலே எல்லாவற்றையும் தொழிற்சாலைக்குப் பயன்படுத்தினார்கள் என்றால் ஆட்சேபணையில்லை. ஆனால் அங்கே நெல் விளைவித்து, புல் விளைவித்து, மாட்டுப் பண்ணை நடத்தி, மாமாங்களையும், தென்னை மரங்களையும் பயிர் செய்து, அந்தவகையில் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பட்ட நிலங்களை, ஒரு காலத்தில், தொழிற்சாலை வருவதற்கு முன்னால், நிலமில்லாத ஏழை எளிய விவசாயிகள் பயிர் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் பெற்று வந்த வருமானத்தை இன்றைக்கு தொழிற்சாலை நிர்வாகம் பெறுவதற்கு வாய்ப்பாக இது அமைந்திருக்கிறது.

1971 சூன் 30] [திரு. எம். சுரேந்தரன்]

அதேப் போன்று மற்ற இடங்களிலும் இருக்கிறது. கோவையில் இம்மாதிரி தொழிற்சாலைகளிடம் நிலம் இருக்கிறது. இவற்றை அரசாங்கம் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டும். தொழில் வளர்வேண்டும் என்றால், அந்தத் தொழில் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்யும்போது, நியாயம் இல்லாத வகையில், கெடுதல்கள் வரும் அளவில் செய்து விடாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும், என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லி கொள்வதன் மூலம், இந்தப் பிரச்சினையை இந்த அரசாங்கம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு அதைப்பற்றி ஆராயும், அந்தக் கேடுகளை நல்ல முறையில் தீர்க்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

இந்த அரசு கூட்டு முறையில் தொழில் நடத்துவது என்று கூறுகிறது. கூட்டுத் துறையில் தொழில்கள் நடத்துவது என்றால், அரசாங்கமும், தனியாரும் தொழில் நடத்துவதற்கான ஏற்பாடு என்று நினைக்கிறேன். தனியார் துறையில் தொழில் நடத்துகிறார்கள் என்றால், அவர்கள் இலாபத்தை மையமாகக் கொண்டு எல்லாவிதமான அமைப்புக்களையும் செய்கிறார்கள். ஆனால், அரசாங்கத்தில் தொழில் சேவையை மையமாகக் கொண்டு நடத்தும் காரியம். அந்தத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல சம்பளமும், வசதிகளும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். உற்பத்தியாகும் பொருள்கள், அரசாங்கத்திற்கு லாபமாகவும், மக்களுக்கு உதவியாகவும் உற்பத்தி செய்யப்பட வேண்டும் என்ற குறிக்கோளை மையமாகக் கொண்டு செய்யப்படும். ஆகவே, தனியார்கள் செய்யும் தொழிலில் உள்ள கருத்திற்கும், அரசாங்கம் கொள்ளும் கருத்திற்கும் முரண்பாடு ஏற்படும் தன்மைகள் இருக்கின்றன. இந்த இரண்டு பேரும் சேர்ந்து தொழில் நடத்துவது என்றால் அதனால் பலன் அரசாங்கத்திற்கு வருமா? அரசின் பொது நோக்கம் நிறைவேற உபயோகமாக இருக்குமா என்பதை ஆராய வேண்டும் என்று கருதுகிறேன்.

ஏதோ மூலதனம் திரள்வதற்காகத்தான் இந்த வழி என்றாலும் கூட மூலதனம் திரட்டுவது எதற்காக என்ற கேள்வியைப் பார்க்க வேண்டும். மூலதனம் திரள்வது பயன் அளிக்கத்தக்க காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்பதற்காகவே. தொழில் உண்டாகிவிட்டதும், பலன் யாருக்குச் சென்றாலும் பாவாயில்லை என்ற நோக்கம் இந்த அரசுக்கு இருக்க முடியாது என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். சேவையை நாம் மையமாக வைத்திருக்கிறோம், லாபத்தையே தனியார் மையமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். லாபத்தையே மையமாக வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களோடு ஒன்றாகச் சேர்ந்து நிர்வாகத்தை எப்படி நடத்துவது என்பதுதான் பிரச்சினையாக இருக்கிறது. பல நிறுவனங்களுக்கு நாம் கடன் அளித்திருக்கிறோம். கடன் அளித்திருக்கிற நிறுவனங்களில் எல்லாம் அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகள் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கப் பிரதிநிதிகள் இருந்தாலும் கொள்கை வகுப்பதற்குத் தான் இவர்களைக் கலந்துகொள்கிறார்களே தவிர நிர்வாகத்தின்

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1971 ஜூன் 30]

உற்பத்தி, விநியோகம், இன்னும் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களை நியமித்தல் ஆகியவற்றில் எல்லாம் அரசாங்கப் பிரதிநிதிகளுக்குப் பங்கு கிடையாது.

அதோடு மட்டுமல்ல—அத்தகைய நிறுவனங்களை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் அரசாங்கத்தில் சேவை செய்து ரிடையரான அதிகாரிகள் எல்லாம் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். காரணம் அரசாங்கத்தில் இருந்து சட்டபூர்வமாகவும், சட்டவிரோதமாகவும், முறையாகவும், முறைகேடாகவும் தங்களுடைய நிர்வாகத்திற்கு அதிகமான லாபத்தைப் பெறுவதற்கு அரசாங்கத்தில் இருந்து ரிடையரான உயர் அதிகாரிகளை நியமித்துக் கொண்டு, பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். பெரும் நிர்வாகங்களை எடுத்துக்கொண்டால் மாவட்டத்தில் இருக்கிற அவ்வளவு அதிகாரிகளும் அவர்களது விருப்பத்திற்கு அனுசரணையாக நடக்கக் கூடியவர்கள்—நிலப்பிரபுத்வ முறை மாறி முதலாளித்துவத்திற்குச் செல்கிற அளவிற்கு ஒவ்வொரு இடங்களிலும் நிலைமை வளர்ந்து கொண்டு வருவதைப் பார்க்கிறோம்.

அப்படி இருக்கிற நிலையில் அரசாங்கம் தனியாரோடு கூட்டாகச் சேர்ந்த நிறுவனம் என்பதே முறை அல்ல. இதற்குப் பதிலாக அரசாங்கமே தனியாக பல் தொழில்களை உண்டாக்க முயற்சிக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டால் தனியார் துறையில் தொழில் அமைக்க முன்வருகிறவர்களுக்கு கடன் உதவி அளிக்கலாம். அந்தக் கடனுக்கு நமக்கு உத்தரவாதம் இருக்கிறது. ஆனால் தனியாரோடு சேர்ந்து பங்குகள் எடுத்துக்கொள்கிற முறை அரசாங்கத்திற்குக் கெட்ட பெயரைத்தான் உண்டாக்கும்—தனியார் அரசாங்கத்தை ஏமாற்றி கொள்ளை லாபம் அடையச் செய்யத்தான் வழிவகுக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல நம்முடைய பொதுத்துறையில் இருக்கிற சிறு தொழில்கள் மற்ற தொழில்கள் எல்லாம் நடக்கிற முறை, நிர்வாக அமைப்பு ஆகியவற்றைக் கண்காணிக்க வேறு ஏதாவது அமைப்பு ஒன்று தேவைப்படுகிறது. குறிப்பாகச் சட்டமன்றத்தில் இருக்கிற வர்கள், பாராளுமன்றத்தில் இருக்கிறவர்கள் உத்தியோகப் பற்றற்ற நிபுணர்கள் ஆகியவர்களைக்கொண்ட கமிட்டியாக அமைத்து சரியான முறையில் பொதுத்துறைத் தொழில் நிறுவனங்களைக் கண்காணிக்க ஏற்படுத்தினால் மிக்க உதவியாக இருக்குமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல பொதுத்துறையில் இருக்கிற தொழில்களில் ஆங்காங்கிருக்கிற தொழிலாளர்களுடைய பிரதிநிதிகளையும் போட்டு அவர்களுக்கும் சரியான சந்தர்ப்பத்தை அளித்தால் அவை சரியாக நடைபெறுவதற்கும், அதில் ஏற்படுகிற தவறுகளை உடனடியாகத் திருத்திக்கொள்வதற்கும் முடியும். அதுபோன்ற நடவடிக்கையை மத்திய அரசும் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. இங்கும் தொழிலாளர்களுக்குரிய பங்கைத் தருவதற்கான விதிமுறைகளை வருங்காலத்தில் உண்டாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1971 ஜூன் 30]

[திரு. எம். சுரேந்தரன்]

அடுத்தாற்போல நம்முடைய கோவை ஜில்லாவில் மூடியிருக்கிற மில்கள் பல பல வருஷங்களாக மூடிக்கிடக்கின்றன. மேலும் பல மில்களை மூடுகின்ற முயற்சிகளும், தொழிலாளர்களின் கிளர்ச்சிகளும் தொடர்ந்து இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. மூடியது மூடிய படி இருக்கின்றது. புதியதாகவும் மூடப்பட்டு வருகிறது. இதற்கு சரியான உறுதியான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். கோவையில் உள்ள காளேஸ்வரம் மில், சோமசுந்தரம் மில் மீக்க பழமையான மில்கள். இயந்திரமும் பழமையானது. அவற்றை எடுத்துக் கொண்டால் லாபம் வருமா, நஷ்டம் வருமா என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வேலையில்லாதவர்களுக்கு வேலை அளிக்க தொழிற்சாலையைத் திறக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் சோஷலிசம் பேசுகின்ற நாம், சோஷலிசக் கருத்துக்களை உள்ளே அடக்கிக்கொண்டிருக்கிற நாம் ஒரு திட்டமான கொள்கையை வரையறுத்துக்கொண்டாக வேண்டும். தொழிற்சாலை நிர்வாகம் காரணமாக, முதலாளியின் நிர்வாகம் காரணமாக தொழிலாளர்களைப் பட்டினிபோடுகிற நிலைமையை நாம் அனுமதித்துக்கொண்டிருப்பது சரியானது அல்ல. ஆகவே தொழிற்சாலையை மூடினாலும் கூட அவர்கள் வாழ முடியும் என்ற நிலையை உண்டாக்கிவிட்டால் நம்முடைய கருத்துக்கள் நிறைவேற்றவதாகச் சொல்ல முடியும். தொழிற்சாலை மூடப்பட்டு, உடனடியாக அவர்களுடைய பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியாது என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு வேறு வேலைவாய்ப்பை உண்டாக்கித் தர முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படியும் இல்லை என்றால் அவர்கள் உயிர்வாழ்வதற்கு வழிவகைச் செய்தாகவேண்டும். இந்த முறையில் இந்தப் பிரச்சினையை அரசாங்கம் அணுகவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல இருக்கிற சிறு தொழில்களை நாம் விரிவாக எல்லா இடங்களுக்கும் பரவலாகக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆனால் சிறு தொழில்கள் வளர்வதற்கு அந்த அந்தப் பகுதியில் இருக்கிற நிலைமைகளை அனுசரிப்பதாக இல்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு சிறு தொழில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் தொகை வைத்திருப்பவர்கள் முதலில் மாவட்ட சுகாதார அதிகாரியை அணுகி அனுமதி பெறவேண்டியிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு மின்சாரத்துறையினரை அணுகி மின்சார வசதி பெற முயன்றாக வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி ஒவ்வொரு காரியமாக ஒவ்வொரு துறையினரை அணுகி தொழிலை ஆரம்பிக்கலாம் என்ற நிலை வருவதற்குள் பல வருடங்கள் ஆகிவிடுகின்றன. கையில் இருந்த சிறு தொகையும் கரைந்து தொழிலையே ஆரம்பிக்க முடியாத நிலைக்கு வந்துவிடுவதைப் பாரக்கிறோம். இப்படி சிறுதொழிலை ஆரம்பிக்க வருகிறவர்களுடைய சிறு மூலதனம் ஆரம்ப நிலையிலேயே பல சங்கடங்களைச் சமாளிக்க செலவழிக்கப்பட்டுவிடுகிறது. தொழிலை ஆரம்பிக்க முன்வருகிறவர்கள் அதைக்கொண்டு லாபம் சம்பாதிக்க முன்வருகிறார்களே தவிர இருக்கிற பொருளையும் இழப்பதற்கு முன்வர முடியுமா? ஆகவே சிறு தொழில்கள் பரவவேண்டுமென்றால் அதிகச் செலவின்றி அவர்

[திரு. எம். சுரேந்தரன்]

[1971 ஜூன் 30]

களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் எல்லாம் உடனுக்குடன் அளிக்கப் படுவதற்கான திட்டம் ஒன்றை நாம் ஏற்படுத்தியாக வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் பலருக்கும் சிறு தொழில்களை ஆரம்பிக்க வழி பிறக்கும். அத்தகைய நிலை இப்போது இல்லை என்பதை வருத்தத்துடன் இந்த நேரத்தில் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கைநெசவுத் தொழிலாளர்களின் நிலைமையைப் பற்றிப் பலபேர் குறிப்பிட்டார்கள். விவசாயத் தொழிலுக்கு அவர்களுக்கு பல வசதிகளை இந்த அரசாங்கம் செய்துகொடுக்க விரும்புகிறது என்றாலும் அவர்களுக்கு தூல் மார்க்கெட்டில் இருக்கிற தூலைவிட அதிகமான அளவில் தான் விற்கப்படுகிறது. அடுத்தபடியாக இதில் அதிகமானபேர்கள் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். என்பதாக பல நேரங்களில் புகார்கள் வருகின்றன. அதற்கு இடமின்றி நியாயமான விலையில் அவர்களுக்கு தூல் கிடைக்கவும், அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிற துணிக்கு மார்க்கெட் கிடைக்கவும் வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி தான் அளித்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை வற்புறுத்தி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழில் அபிவிருத்திக்கு நமது அரசாங்கம் செய்து வருகிற காரியங்களை எல்லாம் பாராட்டி நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த ஆண்டில் இரண்டு புத்தகங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

'Information for Small Industrialists' 'Incentives for starting Industries in Tamil Nadu' இவைகளைப் பார்ப்பவர்களுக்கு தொழில் நடத்தவேண்டும் என்ற ஊக்கம் தானாகவே ஏற்படக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றன. இவைகளைத் தமிழில் அச்சிட்டு தாலுக்கா தோறும் கொடுக்கக்கூடிய ஏற்பாட்டைச் செய்தால் பல தொழில்கள் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதுபோல ரூல்ஸ் அண்டு ரெகுலேஷன்ஸ் அடிக்கடி மாற்றப் படுகின்றன. அவையும் அவ்வப்போது 'புக்லட்' மூலம் விநியோகம் செய்தால் மிகவும் உதவியாக இருக்கும்.

இன்னும் ஜியலாஜிகல் ப்ராஞ்சு இலாக்கா மூலம் செயல்பட்டு வருகிறது. இன்று தொழில் இலாகாக்களில் எல்லாம் dnal Control இருந்து வருகின்றது நிதி சம்பந்தப்பட்ட மட் ல் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து அதிகப் பணம் கிடைக்கும் என்று சொல்வதற்கு இல்லை. சில நிறுவனங்கள் மத்திய சர்க்காரால் நிறுவப்பட்டு இயங்கி வருகின்றன. தொழிற்சாலைகளை மேலும் அதிகமாக்க—நாம் அவைகளை ஊக்குவிக்க—முறையாகச் செயல்பட வேண்டும். மத்திய அரசு (NSIC) National Small Industries Corporation ஒன்றை நம் மாநிலத்தில் ஆரம்பித்திருக்க

1971 ஜூன் 30]

[திரு. ஏ. ஆர். சப்பையா]

கிரூர்கள். அதிலும் (SIDCO) சில மாதங்களாகச் செயல்படுகிறது. duplication of work ஆக இருக்குமோ என்று சந்தேகப்படுபடுகிறேன். நமக்குப் பணக் குறைபாடு இருப்பதால் (NSIC) மூலம் செயல்பட நாம் துண்டினால் அதன் மூலம் அதாவது மத்திய அரசு மூலம் பணம்வர அதிக வாய்ப்பு ஏற்படும். மகாராஷ்டிரம், பஞ்சாப், மேற்கு வங்காளம் போன்ற மாநிலங்கள் இந்த (OISN) உதவியை நன்றாய் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளுகின்றன.

இன்று Small scale Industries -க்குப் பணஉதவி கீழ்க் கண்ட ஸ்தாபனங்கள் கொடுக்கின்றன.

(1) Department of Industries, (2) Tamil Nadu Industrial Investment Corporation, (3) Small Scale Development Corporation (SIDCO), (4) State Bank of India and 14 Nationalised Banks.

இவைகள் மூலம் பண உதவி பெறுவதில் சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்று நான் சொல்லும்போது அவைகளைப் பற்றிக் குறை கூறுவதாகக் கொள்ளக்கூடாது. பல இலாக்காவிலிருக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டிய நிலையில் பண உதவி கோருவோர் இருக்கிறார்கள். இந்தப் பணத்தை யாரிடத்தில் கேட்பது, எப்படிக் கேட்பது? அதில் ஏற்படும் தாமதம் அதிகம். இது duplet of work இவை 'பல' வாக இல்லாமல் சிலவாக இருந்தால் நலம். Industrial

Department Set up Assistant Director, Regional Director Deputy Director போன்றவர்கள் உதவிக்கு வரும் தொழில்களுக்கு சிபாரிசு செய்து, வங்கியிலிருந்து உதவி வாங்கிக் கொடுக்கலாம். மாவட்ட கலெக்டர்களிடம் பொறுப்பை ஒப்படைக்கலாம் என்ற யோசனை இருப்பதாக கேள்விப்பட்டேன். அப்படிச் செய்வது நல்லதல்ல. Technical Department இல் Technical persons -க்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (SIDCO)

Tamil Nadu Industrial Development Corporation (SIDCO) Small Industrial Development Corporation Tansi Small Industries Corporation (Sipso) State Industries Promotion Corporation ஆகியவை இருக்கின்றன.

இவைகளில் தொழில் அனுபவம் உள்ள Non. officials and Technical persons -ஐ அதிகமாக Directors ஆக நியமிக்க வேண்டும். மற்ற அதிகாரிகளைப்பற்றி அதனால் குறைசொல்லுகிறேன் என்று எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. அந்தந்தத் துறையில் அனுபவமுள்ளவர்களுக்கு குறிப்பாக Technical persons பிரச்சனைகளைப்பற்றி, அதிகம் தெரியும். இன்று தொழில் இலாக்காவில் பல ஆலோசகர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இன்னும் பொறுப்பு அதிகமாக கொடுத்து, அவர்கள் மூலம், தேசிய மயமாக்கப்பட்ட பாங்குகள் மூலம் உதவிபெற்றால் தொழில் வாய்ப்பு, வேலை வாய்ப்பு விஸ்தரிப்பு ஏற்படும். நான் திரும்பத் திரும்ப குறிப்பிட விரும்புவது தொழில்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் Technical person -க்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க

எ. ஆர். சுப்பையா

[1971 ஜூன் 30]

வேண்டும். அப்படி நடைமுறையில் இல்லை. அதனால்தான் எதிர் பார்க்கப்பட்ட முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை என்று நினைக்கிறேன். Dual Control இருக்கலாகாது. அதனால் பல இன்னல்கள் தான் ஏற்படுகின்றன.

Electricity Board ஐ நம்பி சில Government யூனிட்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் போர் டோடு இணைக்கப்பட வேண்டும். Punjab aharassatra போன்ற மாநிலங்களில் (NSIC) மூலம், Purchase programme திட்டம் வைத்து இருக்கிறார்கள். அதை நாமும் அமுல் செய்ய திட்டம் வைத்து இருக்கிறார்கள். அதை நாமும் அமுல் செய்ய ஏற்பாடு செய்யலாம். அதன் மூலம் உற்பத்தி பெருகும்.

(மனியடிக்கப்பட்டது.)

திரு: வி. கே. இராஜப்பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

தமிழ் நாட்டிலே பல மாவட்டங்களில் தொழில்கள் எப்படி இயங்குகின்றன எப்படி நல்ல முறையில் செயல்படுகின்றன, குறிப்பாக கழக அரசு ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு, என்பதை எல்லாம் நண்பர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். அவற்றை எல்லாம் கேட்க மிகவும் மகிழ்ச்சிகரமாக இருந்தது. ஆனால் அதே சமயத்தில் எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் கழக அரசு வந்த பிறகு தொழில்கள் சரியாக இயங்கவில்லை. குறிப்பாக இந்த 4, 5 ஆண்டுகளில் குறிப்பிடப்படக் கூடிய தொழில்கள் ஏதும் தொடங்கப்படவில்லை என்று எடுத்துக் கூறினார்கள். அதைக் கேட்கிறபோது என் மனம் சஞ்சலம் அடைந்தது. ஆனால் அவற்றைப் பற்றி எல்லாம் திருப்பிக் திருப்பிக் கூற விரும்பாமல் எனது மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு சில யோசனைகளை சொல்லுகிறேன்.

நண்பர்கள் கூறியது போல் பிற மாவட்டங்களில் எல்லாம் தொழில்கள் முன்னேற்ற நிலையில் இருக்கும்போது அதிலும் குறிப்பாக கழக அரசு ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு எத்தனையோ இன்னல்கள் இருந்தும் கூட குறிப்பாக டெல்லி அரசு நமக்கு உதவியாக இல்லாமல் இருந்தபோதிலும்கூட தொழில்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மாத்திரம் முன்னேற்றம் காணவில்லை என நான் கூறிக்கொள்கிறேன். இப்படி கூறுவதால் நான் கழக அரசை குறை சொல்கிறேன் என்று யாரும் நினைத்து விடக்கூடாது. ஏனென்றால் 1956 வரை நாங்கள் திருவனந்தபுரம் கொச்சியோடு இருந்த காலத்தில் தொழில் முன்னேற்றம் ஏதும் நடைபெறவில்லை என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். அந்த அரசு எங்களை மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையோடு தான் நடத்திக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. பிறகு வந்த காங்கிரஸ் அரசு கூட எங்கள் மாவட்டத்தில் முன்னேறவில்லை என்ற உண்மையைத்தான் சொல்ல வேண்டும். எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் குறிப்பாக பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் ஒருவேளை இதை மறுக்கலாம். ஆனால் உண்மை அது தான். அவர்களுக்கு தெரியும் நாங்கள் காங்கிரஸ் உடன்

1971 ஆன் 30] [திரு. வி. கே. இராஜாப் பிள்ளை]

இணைந்திருந்த காலத்திலும் கூட எங்களை மாற்றாந்தாய் மணப் பான்மையுடன் தான் காங்கிரஸ் அரசு நடத்தி வந்தது என்பதை நிச்சயம் அவர்கள் உணர்வார்கள்.

குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டும் என்றால் கூட்டுறவுத் துறையிலே ஒரு நூற்பு ஆலை ஆரல்வாய்மொழியிலும், தனியார் துறையில் ஒன்று நாகர்கோயிலிலும் இயங்கி வருகிறது. சுமார் 12½ லட்சம் மக்கள் வாழ்கிற அந்த மாவட்டத்தில் இரண்டே இரண்டு நூற் பாலைகள் தான் இயங்கி வருகிறபோது, அடுத்திருக்கும் திருநெல் வேலியில் சுமார் 25 லட்சம் மக்கள் கொண்ட மாவட்டத்தில் எத்தனையோ நூற்பு ஆலைகள் இருக்கின்றன என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். நாங்குநேரியிலே நூற்பாலை, பேட்டையிலே நூற் பாலை, விக்கிரம் சிங்கபுரத்திலே, கோயல்பட்டியிலே, தூத்துக் குடியிலே, நூற்பாலைகள் அப்படி இருக்க கன்னியாகுமரியிலே இரண்டே இரண்டு நூற்பாலைகள் தான் இருக்கின்றன.

அதோடு தொழிற்பேட்டை என்று குறிப்பிடப்பட்ட விதத்தில் இல்லாமல் ஏதோ ஒரு தொழிற்பேட்டை என்று இருக்கிறது. இந்த மாவட்டம் இப்படி இருக்கிற நிலைமைக்கு காரணம் கூறவேண்டுமென்றால் அங்குள்ள தலைவர்கள் அரசாங்கத்தோடு நல்ல ஒத்துழைப்பு தராததோடு எதை எடுத்துக்கொண்டாலும் குறை சொல்லிக்கொண்டு இருந்ததுதான் என்றே கூறவேண்டும். அதோடு கூட அங்கே ரயில்வே இல்லாதது மற்றொரு காரணம். எந்த தொழில்கள் வளரவேண்டும் என்றாலும் ரயில்வே இருக்க வேண்டியது அவசியம். ஆனால் எத்தனையோ தடவை வாதாடியும் கூட டெல்லி அரசு ரயில்வே இணைப்புக்கு ஏற்பாடு செய்யவில்லை. இப்போதுகூட அங்குள்ள மக்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து மதிப்பிற்குரிய காமராஜ் அவர்கள் ஒருவேளை நிச்சயமாக கொண்டு வருவார், இதற்கான நடவடிக்கை எடுப்பார் என்று நம்பினார்கள். ஆனால் இது வரை என்ன பார்க்கிறோம் என்றால் அது பற்றி முயற்சிகள் ஏதும் எடுக்கப்பட்டதாக தெரியவில்லை. ரயில்வே வந்தால் நிச்சயமாக அங்கே தொழில்கள் பெருக வசதி இருக்கிறது. அதற்கு இந்த அரசு ஆவன செய்யவேண்டும்.

அங்கே சாராயம் வடிக்கும் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வசதி இருக்கிறது. ஏற்கெனவே அந்த இடத்திற்கு டிஸ்டிலரி ரோட் என்று பெயர் இருக்கிறது.

திரு. பொன்னப்ப நாடார் : சாராயத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதில் இந்த அரசாங்கத்துக்கு அக்கறை இருக்கலாம். ஆனால் எங்களைப் பொறுத்த வரையில் அத்தகைய தொழிற்சாலை வைப்பதில் அக்கறை இல்லை.

திரு. நா. வீராசாமி : சாராயம் குடிப்பதில் அக்கறை இல்லையா, அல்லது தொழிற்சாலை வைப்பதில் அக்கறை இல்லையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1971 ஆன் 30]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: யார் குடிக்கிறார்கள் என்பது உலகறிந்த உண்மை. அதைப்பற்றி இந்த மா மன்றத்திலே சொல்லத் தேவையில்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் குடித்துவிட்டு கும்மாளம் போடுகிறார்களா அல்லது மற்றவர்கள் குடித்துவிட்டு போடுகிறார்களா என்பது எல்லோரும் அறிந்த விஷயம்.

திரு. வி. கே. இராஜாப்பிள்ளை: மதுவிலக்கு வருவதற்கு முன்பேயே அங்கே டிஸ்டிலரி ரோட் என்று இருந்து இருக்கிறது. இப்போது மதுவிலக்கை தள்ளிவைத்து இருப்பதால், இந்த தொழிற்சாலையை அங்கே ஆரம்பிக்கலாம் என்ற யோசனையைக் கூறுகிறேன். இதற்காக கட்டடம் இருக்கிறது. அது ஒரு கல்லூரி கையில் இருந்தாலும்கூட, அதை அவர்களிடமிருந்து வாங்கி அதை நடத்த முடியும். அதோடு கூட அங்கு ஏராளமாக சப்பர் கிடைக்கிறது. அதை வைத்து சப்பர் ஷீட் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள் இப்போது. சப்பர் டயர் தொழிற்சாலை தனியார் துறையிலோ அரசாங்கத் துறையிலோ ஏற்படுத்துவது நலம். அதோடுகூட அங்கே அண்டி கிடைக்கிறது. அதை வைத்து அங்கே ஒரு முந்திரி தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தினால், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை வெகுவாக நீக்கவல்லது. அதோடுகூட போன் மில், பேப்பர் தொழிற்சாலை, மைகா தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வாய்ப்பு இருக்கிறது.

கன்னியாகுமரி துறைமுகத்தில் சங்கு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வசதி இருக்கிறது.

அதோடு கூட டி. காபி இலைகள் ஏராளமாக கிடைக்கிறது. டி டிஸ்டிலிருந்து காபின் எடுக்க வசதியாக இருக்கிறது. முன்னு பகுதியில் இது அதிகம். அங்கே தொழிற்சாலை அமைந்தால் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை போக்க உதவிகரமாக இருக்கும். இது மாதிரியான தொழில்கள் ஏற்படுத்த வேலையில்லாது இருப்போருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. எம். டி. நாச்சியப்பன்: பெருமதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான மானிய கோரிக்கையை கொண்டுவந்துள்ளதை வர வேற்று என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலே மக்கள் எல்லோருக்கும் வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கப்படவேண்டும். அதற்காக பல தொழில் முன்னேற்றங்கள் அமைய பல தொழிற்பேட்டைகளை பல பாகங்களில் அமைத்து மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்தியதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதேநேரத்தில் மதுரை மாவட்டத்தில் வட பகுதியிலே உள்ள ஆத்தூர், ரெட்டியார் சத்திரம், ஒட்டன்சத்திரம், பழனி, வட

1971 சூன் 30] [திரு. ஏ. எம். டி. நாச்சியப்பன்]

மதுரை, வேடசந்தூர் போன்ற தொகுதிகளில் தொழில் வளர்ச்சி இல்லாமல் அந்த பகுதியில் உள்ள மக்கள் வேலைவாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். விவசாயத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அந்த பகுதியிலே ஒரு வரண்ட மாவட்டமாகத்தான் காட்சி அளிக்கிறது. அதே நேரத்தில் தொழில் துறையில் முன்னேற்றம் எதுவும் இல்லாமல் இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள் தொழில் துறையில் டரவலாக வாய்ப்புகளை அமைத்து பல பாகங்களிலும் தொழில் ஏற்பட பெரு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருப்பதை பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அங்கே பல தொழில்துறைகள் அமைத்து தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக இருப்பது கைத் தறித் தொழில். இந்த கைத்தறித் தொழிலிலே லட்சக்கணக்கான மக்கள் தமிழகத்திலே வாழ்கிறார்கள். இந்த நெசவாள மக்களுக்கு தேவையான தூலும் செயற்கை பட்டும் நியாய விலையில் கிடைக்கவில்லை. செயற்கை பட்டை எடுத்துக்கொண்டால் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சில பணக்காரர்கள் மட்டும் இதை விறியோகிக்கும் உரிமையை மத்திய அரசிடமிருந்து வாங்கிக்கொண்டு இந்த பட்டுகளை எல்லாம் வேண்டிய சங்கங்களை உற்பத்தி செய்து கொண்டு ஒரு சிலருக்கு மட்டும் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் அளவில் இருக்கிறார்கள் என்ற உண்மையை நான் மத்திய தொழிலமைச்சர் அவர்களுக்கும் தமிழக தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்கும், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கும் விண்ணப்பம் செய்தேன். அந்த விண்ணப்பத்துக்கு மத்திய தொழில் அமைச்சர் ஆவன செய்வதாக கடிதம் எழுதி இருக்கிறார்கள். ஆகவே தமிழக தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நேரத்தில் செயற்கைப் பட்டு விறியோகத்தை இந்த மாநில ஆட்சிக்கு எடுத்துக்கொள்ளும் வகையில் பொறுப்பை ஏற்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதோடு கூட அதிக விலையில் தூலை வாங்கி துணிகளை தயார் செய்தும் கூட அந்தத் துணிகளை விற்பனை செய்ய மார்க்கெட் இல்லை. அதற்கு காரணம் இந்த கைத்தறித் துணிகளுக்கு போட்டியாக மில் துணிகள் அதிகம் மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து அதிகமாக இறக்குமதி ஆகி இங்கே விற்பனைக்கு வருகிற காரணத்தால் அந்த மில் துணியோடு போட்டியிட்டுக்கொண்டு, ஜெயிக்கும் நிலைமை, வெற்றி அடையும் நிலைமை கைத்தறித் துணிக்கு இல்லை. ஆகவே கைத்தறி நெசவாளர்கள் வாழவேண்டுமென்றால் மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து வருகின்ற துணிகள் விற்பனையை கட்டுப்படுத்துகிற உரிமை மாநில அரசு உடனே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி இல்லை என்றால் இந்த துணிகளை—இங்கே தயார் செய்த துணியை—வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்து அங்கே விற்பனை செய்யும்

[திரு. ஏ. எம். டி. நாச்சியப்பன்] [1971 ஜூன் 30]

உரிமை மாநில ஆட்சிக்கு வேண்டும். அப்படி செய்தால்தான் இந்த கைத்தறி நெசவுத் தொழிலை நம்பி இருப்பவர்களுக்கு ஒரு உருப் படிவான நன்மை செய்ய முடியும் என்று கூறி அமர்கிறேன்.

* திரு. கே. ஏ. வகாப் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நம்முடைய அரசு தொழில் துறையில் ஒரு முன்னேற்றக் கண் கொண்டு எடுத்து வரும் முயற்சி களைப் பாராட்டவும், நான் இந்த உரையில் பங்கு பெறும் நேரத்தில் சிறு தொழில்களுக்கு அரசு அளிக்க வேண்டிய சில சலுகைகளைப் பற்றியும் உரிமைகளைப்பற்றியும் இங்கே எடுத்துக்கூற முன் வந்திருக்கிறேன்.

சிறு தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், தொழில் கூட்டுறவு சங்கங் கள் இந்த தமிழ்நாட்டில் நடைபெற்று வருவதில் பெருவாரியான நஷ்டத்தில் நடைபெற்று வருகின்றன என்று புள்ளி விவரத்தி லிருந்து தெரிகிறது. அதன் காரணமாக அரசு சிறு தொழில்களை எல்லாம் மூடவேண்டுமென்று கருதும்போது தயவுசெய்து அப்படி யெல்லாம் செய்யாமல் இந்தச் சிறு தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர் களுக்கு—பாய் முடையும் தொழில், திக்குச்சி செய்யும் தொழில் மற்றும் பனை ஓலைக் கூடை முடையும் தொழில், பிரம்பு பின்னும் தொழில் போன்றவற்றில் சாதாரணமாக சமுதாயத்தின் அடித் தளத்தில் இருக்கும் ஏழை மக்கள்—அவர்களுக்கு அரசாங்கம் அளிக்கும் சலுகைகள் மிகக் குறைவு—ஆகவே அப்படிப்பட்டவர் களால் நடத்தப்படும் சங்கங்கள், அது நஷ்டத்தில் நடந்தாலும், அரசு அதைப் பொருட்படுத்தாமல் மீண்டும் மானியம் அளித்து வேறு பல வகையில் உற்சாகமளித்தும் முன்னேற்றத்துக்கு ஆவன செய்யவேண்டும். அதையெல்லாம் மூடுவதற்கு அரசாங்கம் ஆலோசிக்கக் கூடாது, என்று பணிவுடன் என் வேண்டுகோளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கே பேசியவர்கள் சொன்னார்கள். மேட்டூர் அலுவலியம் தொழிற்சாலையைப்பற்றிக் குறிப்பிட் டார்கள். அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளுக்கு ரூ. 5 கோடி, 10 கோடி என்று அரசு கடன் தரும்போது, அந்தப் பணத்தைக் கூட 5 அல்லது 10 ஆண்டுகளுக்கு வட்டியில்லாக் கடனாகப் பெற்று வருவதாக அறிகிறோம். அந்தப் பணத்தை வட்டியில்லாமல் கொடுக்கும்போது சிறு தொழில்களில் லாப நஷ்டம் பாராமல் ஏழைகளுக்கு அளிக்கும் உதவியாகக் கருதி முன்னேற்றம் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தொழில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் நஷ்டத்தில் நடைபெறுகிறதென்றால், அவற்றுக்கு பல காரணங்கள் இருக்கின்றன.

உதாரணமாக, பாய் முடையும் தொழிலில் கூட்டுறவில் ஈடு பட்டோர் தனியாருடன் போட்டி போடவேண்டி இருக்கிறது. அதற்கடுத்தபடி அதற்கு மார்க்கெட் பிடிப்பதில் பல சிரமங்கள் இருக்கின்றன. அதில் பல கூட்டுறவு சங்கங்கள் நல்ல லாபகரமாக நடைபெறாமல் போவதற்கு நிர்வாகம் வகிக்கும் நிர்வாகஸ்தர்கள் தான் பொறுப்பு என்பதை அரசு அறிந்திருக்கும். ஆகவே அப்படிப்

[திரு. கே. எ. வகாப்]

[1971 சூன் 30]

பட்ட சங்கங்களுக்கு நிர்வாகஸ்தர்களை ஏற்படுத்தும்போது முன்னெச்சரிக்கையாக அதில் நல்லவர்களாக ஏற்பாடு செய்வதில் நிச்சயமாக அரசு அக்கறை செலுத்துமென்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

இன்றைய தினம் வந்தவாசியில் பாய் முடையும் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கம் இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சிக்குறிப்புகளில் அதற்கு அங்கு ஒரு பணிமனை கட்டுவதற்குத் திட்டமிட்டிருப்பதை மனப்பூர்வமாகப் பாராட்டி வரவேற்கிறேன். ஏனென்றால் அந்தச் சங்கத்துத் தலைவர் என்ற முறையில் வரவேற்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, கோரைக்கு இந்த அரசு வரி விலக்கு அளித்திருக்கிறது. அதற்கு நன்றி கூறக் கடமைபடுகிறேன். ஏழை நெசவாளர்கள் சர்ட்டிலும் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்குக் கைத்தறி நெசவுக்கு அடுத்த அடுத்தபடியாக பரவலாக இருப்பது பாய் நெசவுதான். அந்தத் தொழிலுக்கு இன்னும் ஆக்கமும் ஊக்கமும் தரவேண்டும். பத்தமடை பட்டுப்பாய் பற்றி எல்லோரும் கேள்விப்பட்டிருப்பார்கள். எலிசபெத் மகாராணிக்கு மனமுவந்து கொடுத்தோமே அப்படிப்பட்ட நல்ல பாய் செய்யும் நல்ல கலைஞர்கள் நம்மிடத்தில் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சங்கங்கள் நசிந்து விடாமல் மானியம் வேண்டுமென்றால் கொடுத்து அவற்றை நல்ல முறையில் முன்னேற்றமடையச் செய்யவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், இப்படிப்பட்ட சங்கங்களுக்கு அதிகாரிகளை நியமிக்கும்போது அரசாங்கம் ஒரு முறையைக் கடைப்பிடித்தால் நல்லது என்று நினைக்கிறேன். இப்போது பாய் சங்கத்துக்கு ஒரு அதிகாரி நியமிக்கப்படுகிறார். அப்படி அவர் பாத்திரத் தொழிற்சாலை சங்கத்துக்கு மாற்றப்படுகிறார். இப்படிப் பல தொழில்களுக்கு மாற்றப்படுவதால் ஒரு குறிப்பிட்ட அதிகாரி எந்த அறிவையும் அபிவிருத்தி செய்ய முடியாது. ஆகவே ஒரு அதிகாரி ஒரே தொழில்துறையில் இருந்தால் அந்தத் துறையை அபிவிருத்தி செய்ய முடியும். குறிப்பாக பாய் சங்கங்களில் இருப்பவர்களை பாய் சங்கங்களுக்கு அனுப்பும் முறையையும், பாத்திரச் சங்கங்களில் இருப்போரை பாத்திரச் சங்கங்களுக்குப் போடும் முறையையும் கடைப்பிடித்தால் நலமாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

கரூரில் ஒரு பாய் நெசவுச் சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருப்பதாக அறிகிறோம். ஆனால் எந்த அளவுக்கு அது வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறதென்று தெரியவில்லை. இது ஏழைகள் தொழில். ஆகவே இன்னும் அக்கறை செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தீக்குச்சி செய்யும் தொழில்—அரசாங்கத்தால் நடத்தப்படும் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் நஷ்டத்துக்குக் காரணம் இந்த 'பாண்ட்ரோல் சிஸ்டம்' எடுப்பட்டு விட்டதால்,

கே. ஏ. வாகாப்

தனிப்பட்டவர்கள் குறைந்த விலைக்கு—இன்றைக்கு ஒரு பண்டல் ரூ. 32 அடக்கமாகிறது—வரியை ஏய்த்து குறைத்து விற்கும் நிலை ஏற்படுவதால் அதைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களால் செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே, அதில் சிக்கல் ஏற்பட்டு, தீக்குச்சித் தொழிற்சாலை எல்லாம் நஷ்டத்தில் நடந்து வருகின்றன. நம்மிடத்தில் அதிகாரம் இல்லையென்றால், மத்திய அரசினிடத்தில் அந்த அதிகாரம் இருக்கிறதென்றாலும் அதற்காக மாநில அரசு போராடி 'பாண்ட் ல்ரோல் சிஸ்டம்' என்ற முறையை மீண்டும் அமல் படுத்துவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் சென்னையில் தொழில் கூட்டுறவு வங்கி ஒன்று இருக்கிறது. அது ஓரளவுக்கு நல்ல விதத்தில் நடந்து வருகிறது. அதன் மூலம் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் கடன் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் இந்தச் சங்கமும் மற்ற வங்கிகள் கொடுப்பது போன்றே வட்டி விகிதத்தில் கொடுத்து வருகிறது. பல லட்ச ரூபாய் அந்த வங்கி லாபம் அடைந்திருக்கிறது. அதனால் சிறு கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் கடன் கொடுக்கும்போது வட்டி விகிதத்தைக் குறைத்துக் கொடுக்கவேண்டும். லாபநஷ்டம் இல்லாத அடிப்படையில் துணைச் சங்கங்களுக்கு உதவியளிக்கும் வகையில் வட்டி விகிதத்தைக் குறைப்பதற்கு அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் கோரைப் பாய் போன்ற தொழிலில் நல்ல முறையில் மார்க்கெட் இல்லாமல் இருக்கிறது. பம்பாய் போன்ற இடங்களுக்குப் பாய் அனுப்பும்போது அவர்கள் அதை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புகிறார்கள். அந்த மாதிரி ஒரு கார்ப்ப் ரேஷன் முறை, ஒரு களஞ்சிய முறை ஏற்படுத்தி கோரைப் பாய் மற்றும் கைவினைப் பொருட்களை வாங்கி வைத்து வெளிநாடுகளுக்கு அரசு அனுப்ப ஏற்பாடு செய்தால் நலமாக இருக்குமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இராணிப்பேட்டையில் தொழிற்பேட்டை ஒன்று அமைப்பதற்கான திட்டமொன்று இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதை உடனடியாக அமல் படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, வாலாஜாப்பேட்டையில் கம்பனித் தொழில் வாய்ப்பு இருப்பதால், அங்கே கம்பனித் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஒன்றை ஆரம்பிக்கும்படி வேண்டிக்கொள்கிறேன். அதேபோல் 'சோடியம் டை-கார்பனேட்' தொழிற்சாலை ஆரம்ப நிலையில் இருக்கிறது. அதை உடனடியாக ஆரம்பிக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மேல்விஷாரத்தில் பிளாஸ்டிக் பாலிதீன் போன்ற தொழில் ஆரம்பிக்க முயற்சித்து வருகிறார்கள். தனியார் துறையில் அதைக் கூட்டுறவுத் துறையிலும், ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்றும், வந்தவாசியில், முன்பிருந்த காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சியில் துற்பாலை அனுமதிக்கப்பட்டு அப்போது நாங்களெல்லாம் இப்போது ஆளும் கட்சிக்காரர்களுக்கு

1971 ஜூன் 30]

[திரு. கே. எ. வகாப்]

ஆதரவு செய்ததால் அந்த நூற்பாலையை வேலூருக்கு கொண்டு சென்று அங்கே அமைத்துக் கொண்டார்கள். ஆகவே இந்த அரசு அக்கறை செலுத்தி மாற்றப்பட்ட ஆலைக்குப் பதிலாக வந்தவாசியிலும் ஒரு நூற்பாலை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இங்கே பேசிய திரு. கந்தப்பன் சொன்னார்கள், ஜப்பான் ன்நாட்டின் சிறு தொழில்களைப் பற்றி; அந்த முறையை நாமும் பின்பற்றவேண்டும் என்று சொன்னார்கள்.

They are bilding shipsintthierhut, ஜப்பானியர் கப்பலையே தங்கள் குடிசைகளில் கட்டுகிறார்கள். அப்படி ஜப்பானில் செய்கிறார்கள், என்பதை நானும் நேரில் பார்த்தேன். பெரிய கப்பல் இயந்திரம் முதல் சிறிய ரேடியோ ட்ரான்சிஸ்டர் இவற்றைக்கூடக் குடிசைத் தொழில் முறையில் நடைபெறுகின்றன. ஆகவே குடிசைத் தொழில்களுக்கு ஊக்கம் அளித்து நல்ல முறையில் வளர்ச்சி அடைய ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, வெளி நாடு செல்லுகின்ற மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஜப்பான் செல்லும்போது சிறு தொழில்கள் முன்னேற்றம் பற்றி அறிந்து வரவேண்டும், அப்படி அறிந்து வந்து தமிழகத்திலும் சிறு தொழில் வளர்ச்சிக்கு வேண்டியவைகளை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மாண்புமிகு உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 5 நிமிடம் கொடுத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். நமக்குக் கொடுத்திருக்கும் அறிக்கையைப் பார்த்தால் 5 நாள் கொடுத்தாலும் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள முடியுமா என்பது கஷ்டம்தான். புத்தகம் பெரிதாக இருக்கிறதே தவிர, வளர்ச்சி குறைந்திருக்கிறது என்பதைப் பின்னால் விவரமாக எடுத்துச் சொல்ல முடியும். புத்தகத்தின் துணை கொண்டு சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் வரவேற்கத்தக்கதாகும். இது மட்டுமல்லாமல் தமிழ்நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சி என்ற இந்தப் புத்தகம் அச்சடித்திருக்கும் எழுத்தைப் பார்க்க தனிக் கண்ணாடி கொடுக்க வேண்டும் போலிருக்கிறது. பிழைகள் நிறைந்து அச்சம் அசிங்கமாக இருக்கிறது. ஆகவே இதிலே முதலில் முன்னேற்றத்தைக் கொண்ட வேண்டும், என்று தொழில்மைச்சருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த அரசு தொழில் வளர்ச்சியில் பின்தங்கி இருக்கிறது என்பதை வன்மையாக ஸ்தாபன காங்கிரஸ் சார்பில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். காரணம் 1950-ல் வளர்ச்சி 12% இருந்தது 67-ல் 20%. ஆனால் 1971-ல் 21% தான். காங்கிரஸ் காரர்கள் ஆட்சி நடத்தியபோது வளர்ச்சி இருந்திருக்கிறது. நீங்கள் தொழில் வளர்ச்சி என்ற பேரில்—முன்பு சொன்னவர்கள், முந்திரிக்கொட்டையிலிருந்து பிளாஸ்டிக் செய்வோம், தேங்காய் நாரிலிருந்து ரப்பர் செய்வோம் என்றெல்லாம் சொன்னவர்கள்—

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1971 சூன் 30]

இப்போது என்ன வளர்ச்சி கண்டார்கள் என்று பார்த்தால் புள்ளி விவரம் 1% 4 வருடத்திற்கு என்ற முறையில் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறதென்பதை இந்தப் புள்ளி விவரம் காட்டுகிறது என்றால், தொழில் துறையில் தொழில் முடக்கம் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்பதைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இங்கு தொழில் வளராதது மட்டுமல்ல. இருக்கும் தொழில் களைக்கூட நடத்தக்கூடிய சக்தி இந்த அரசாங்கத்துக்கு இல்லாமல் இருக்கிறது. கோவை மாவட்டத்தில் மூடப்பட்ட மில்கள் இன்னும் திறக்கப்படவில்லை. திறக்கப்படுமா என்றால், அதற்கு நிதி வசதி அப்படியிருக்கிறது, இப்படியிருக்கிறது என்று பதில் சொல்கிறார்களே தவிர, அவற்றைத் திறப்பதற்கான வகையில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்பது என்கடமையாய் இருக்கிறது. கோவை மாவட்ட நூற்பு ஆலைகள் ஒரு காலத்தில் இந்தியாவுக்கே பெருமை தரக்கூடியவையாக இருந்தன. ஆனால் இப்போது கோவை மாவட்டத்தில் அவை நிலை ஏற்பட்டு, ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் பிழைப்பில்லாமல் தவிக்கிறார்கள். தொழிலாளர் அரசு என்று சொல்விக் கொள்ளும் இந்த அரசு மூடிய மில்களைத் திறப்பதற்கு அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூறுகிறேன்.

இங்கே ஒரு நல்ல சிறு கார் தொழிற்சாலை (ஸ்டான்டர்ட் மோட்டார்) நடந்துகொண்டு இருந்தது. 1½ ஆண்டு காலம் இருந்தது. இன்னும் அது நடப்பதற்கு ஷழிவகை ஏற்படவில்லை. மாணேஜ்மெண்டாரைக் கேட்டால் நிர்வாகம் சிக்கலில் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். பாராவது இதைப்பற்றிக் கேட்டால் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு சின்ன கார் தொழிற்சாலை சரியான முறையில் நடக்க கொள்கை எதுவுமில்லை. இத்தகைய தொழிலாளர் பிரச்சனையில் உடனடியாக சுறுசுறுப்பாக என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்யாமல் மிகவும் மந்தமாக இந்த அரசு வேலை செய்கிறது. இவ்வாறு அரசு இருந்தால் எப்படி பிரச்சனையைத் தீர்க்கமுடியும்? வேலைநிறுத்தம் ஏற்படுகிறது, நிர்வாகத்தினர் தொழிற்சாலையை மூடுகிறார்கள். அதைத் தடுப்பதற்கு இந்த அரசுக்கு ஏன் இந்தத் தாமதம்? இந்த முக்கியமான பிரச்சனையைத் தீர்க்க நேரம் இல்லை என்றால் வேறு காரியம் எல்லாம் அவசரம் அவசரமாகச் செய்வதற்கு மட்டும் நேரம் இருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன். அதேபோன்று தொழிற்சாலையில் வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டால் உடனடியாக போலீஸ் தலையிடுகிறது. நேற்று இரவு சங்கரிதுர்க்கத்தில் சிமெண்ட் தொழிற்சாலையில் முதலாளிக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் நடந்த சச்சரவில் போலீஸ் தலையிட்டு 'பயரிங்' நடந்திருக்கிறது. தொழிலாளிகள் அடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சங்கரிதுர்க் சிமெண்ட் தொழிற்சாலையில் ஒரு முக்கியமான அமைச்சருக்கு அக்கறை உண்டு. அதன் காரணமாக இந்தக் கொடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டுமா? எதற்கு எடுத்தாலும் ஆதாரம் இருக்க

1971 சூன் 30] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

கிறதா என்று கேட்பதால் இதற்கும் ஆதாரம் உண்டு. மாணேஜ்மெண்டைத் திருப்தி செய்வதற்காக போலீசை ஏன் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்கிறேன். மக்கள் எழுப்பும் இந்தக் இந்த அரசாங்கம் பதில் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அதிகாரம் கிடைத்தபிறகு நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்? இந்த 4 வருஷமாக செய்த உருப்படியான காரியம் என்ன? நீங்கள் அதைச் செய்யவேண்டும் என்றுதான் கேட்கிறேன்.

ராஜமன்னார் கமிஷனில் 100 கோடிக்கு மேல் முதலீடு இருந்தால் மத்திய அரசு அதை மாற்றுகிற சாத்தியக்கூறு கிடையாது என்பதில், மத்திய அரசு தமிழக மாநிலம் மட்டுமின்றி அகில இந்திய ரீதியில் எல்லா மாநிலங்களின் நலத்தையும் கவனிக்க வேண்டிய பொறுப்பு மத்திய அரசுக்கு இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். மத்திய அரசு தலையீடு இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறீர்கள். ஆனால் எந்தத் துறையில் இந்த மத்திய அரசின் தலையீடு இருக்கவேண்டும், எதில் இருக்கக்கூடாது என்று திட்ட வட்டமாக இதற்குள்ள வித்தியாசத்தைத் தொழில் அமைச்சர் விளக்கினால், அதை முழுமையாக வரவேற்கலாம். ஒரு கூட்டத்தில் பேசும்போது விவசாயிகள் அமைப்பு பற்றிப் புரியாமல் தொழில் அமைச்சர் பேசினார், பத்திரிக்கைகளிலே வந்தது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நான் பேசியதாகக் கற்பனை செய்துகொண்டு பேசக்கூடாது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இந்தச் செய்தி பத்திரிக்கையில் வந்தது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அது உங்கள் செய்தித்தாளில் தான் பார்த்திருக்கலாம், வேறு இல்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அப்படிச் சொல்லவில்லை, இப்படிச் சொன்னேன் என்றால் எப்படியோ! அந்தச் செய்தி கிடைத்திருக்கிறது. முன்பிருந்த அரசாங்கம் 1950 முதல் 1967வரை தொழில் வளர்ச்சியை உயர்த்தி 8% தொழில் டிபன்சுரித்திச் சாதனையைச் செய்து முடித்திருக்கிறது. ஆனால் நாங்கள் தான் மத்திய அரசுடன் போராடி அதிக உதவியைப் பெற முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் இந்த ஆட்சியில் 4 வருஷத்தில் 1% கூட சாதிக்க முடியவில்லை, எங்கு பார்த்தாலும் ஊழல், ஊழல் என்று மக்கள் சொல்வதைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதற்கான பதில் அளிக்க வேண்டும்.

சர்க்கரை ஆலை கரும்பு உற்பத்தியாளருக்கு ரிஷிஸ்டர்ட் ஆட்களுக்கு 73 ரூபாய் ஒரு டன் என்றும், நான்-ரிஷிஸ்டர்ட் ஆட்களுக்கு 40 ரூபாய் என்றும் கொடுத்து, வித்தியாசம் ரூபாய் 33 என்று இருக்கிறது. கரும்பு உற்பத்தியாளர்களுக்குள் இவ்வளவு வித்தியாசம் ஏன்? இதைத் தடுக்க ஏற்பாடு செய்யாமல் கூட்டுறவுத்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1971 ஜூன் 30]

துறை லமும் இன்றைக்குச் செய்வது என்று சொன்னால், எப்படிப் பொருந்தும்? ஒரு காலத்தில் 93 ரூபாய் இருந்தது இன்றைக்கு ரூபாய் 73 என்று இறங்கிவிட்டது. நாளை விலை எவ்வளவு குறையுமோ தெரியவில்லை. 93 என்பது 73 ஆகக் குறைந்துவிட்டது. ஆனால் உரவிலை குறையவில்லை, கூலி குறையவில்லை. கரும்பு உற்பத்தியாளருக்கு மட்டும் குறைய வேண்டுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ரிஜிஸ்டர்ட் கரும்பு உற்பத்தியாளர்கள் கரும்பை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று கேட்கும்போது அரசாங்கத்துக்குத்தான் மனுக் கொடுக்கிறார்கள். எங்களுக்குத் தேவையில்லை என்று சொல்லும்போது எடுத்துக் கொள்ளச் சொல்கிறோம். இதில் 2 வித விலைகள் இருக்கின்றன அங்கத்தினர்களுக்கு ஒரு விலை, மற்றவர்களுக்கு இன்னொரு விலை என்றுதான் இருக்கும். கூட்டுறவுத்துறையில், பின்னால் ரிஜிஸ்டர்டுக்கு 'வால்யூ' இல்லாமல் போகும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கூட்டுறவுத் துறையில் மட்டும் சொல்லவில்லை. தனியார் நடத்துகின்ற சர்க்கரை ஆலைகளிலும் இந்த வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பதைப்பற்றித்தான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இந்த நிலைமை பற்றி நானும் தொழில் துறை அமைச்சரும் நீண்ட நேரம் விவாதித்தோம். ரிஜிஸ்டர்ட் கேனுக்கு விலை நியாயமாய் இருக்கவேண்டும் அதே போன்று நான்-ரிஜிஸ்டர்டு கேனுக்கும் விதிப்பது என்ற எண்ணத் துடன்தான் இதுபற்றி முடிவு எடுப்போம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இதில் இருக்கிற நியாயத்தை உணர வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொன்னேன். 73-க்கும் 43-க்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை முறைப்படி குறைத்தே ஆகவேண்டும். நம்முடைய மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் இது பற்றிச் சொன்னார். ராணிப்பேட்டையில் தொழில்பேட்டை அமைப்பதற்காக 800 ஏக்கரா இடம் அப்படியே 64-விருந்து 71 வரை தரிசாகக் கிடக்கின்றதே, அதில் இன்னும் தொழில்பேட்டை ஏற்படவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இதைப் பரிசீலித்து வருகிறோம். 1964-ல் உங்கள் ஆட்சித் காலத்தில் தான் அந்த 800 ஏக்கரா வாங்கப்பட்டது. நாங்கள் நிச்சயம் அந்த 800 ஏக்கரா நிலத்தைப் பயன்படக்கூடிய முறையில் பயன்படுத்துவோம், அதற்கான ஆலோசனை செய்து வருகிறோம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஆனால் இதற்குப் பதில் சொல்லுங்கள். ஆட்சிக்கு வந்த 1967 முதல் 1971 வரை இந்த 4 வருஷமாக நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்? செய்வதற்குச் சக்தி இல்லையா?

[1971 சூன் 30]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : சக்தி இல்லையென்று சொல் கிறார்கள். அம்மையார் சக்தி எங்களுக்குத் தெரியாது. இப்படி யெல்லாம் பேசுவது மன்றத்திற்கு ஏற்றது அல்ல.

ந. ப. 12.00

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவர் அவர்களே, 'கெப்பாசிடி' என்பதற்கு அப்படித்தான் பொருள். குதர்க்கமாக அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டால் அதற்கு நான் என்ன செய்வது? சரியான அர்த்தம் தெரிந்துகொண்டுதான் பேசுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : 'குருடாக இருக்கிறது' என்பதற்கு என்ன பொருள்?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : 'பிளைண்ட் டு ஃபேக்ட்ஸ்' என்பதைத் தமிழில் சொன்னேன். அதிலே தவறு ஒன்றும் இல்லை. அப்படித் தவறாக அர்த்தம் செய்துகொண்டால், தமிழிலே பேசுவதும் குற்றமாகும். அந்த வார்த்தை எந்த அர்த்தத்தில், எந்தக் கான்டெக்ஸ்ட்டில் பேசப்படுகிறதோ அந்தப் பொருளில், அந்த அர்த்தத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமே தவிர, அதற்கு வேறு பொருள் எடுத்துக்கொண்டால் என்ன செய்வது?

(மணியடிக்கப்பட்டு, அடுத்த உறுப்பினர் அழைக்கப்பட்டார்).

திரு. மா. வெ. நாராயணசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய தமிழக அரசின் 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான தொழில் துறை மானியக் கோரிக்கையை ரைவேற்றும், ஆதரித்தும் பேசுகின்ற வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு முதலில் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தமிழகம் தொழில் முயமாக மாற வேண்டும், தொழில் வளர்ச்சி நல்ல முறையில் ஒங்கி வளர வேண்டுமென்பதற்காகத் தமிழக அரசு பெருமுயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டு வருவதும், அதன்விளைவாக பல்வேறு துறைகளில் தொழிற்சாலைகள் துவங்கப்பட்டு வருவதுமான முயற்சிகளை இந்த நாட்டுமக்களும், இந்த மாமன்றமும் நன்றாக அறியும். நம்முடைய தொழில் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. மாதவன் அவர்களும் தமிழகத்தின் முதல்வர் மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களும், திரு. மாதவன் அவர்களும் அதற்கென நல்ல கவனம் செலுத்தி, அதிக நிதியை ஒதுக்கி, எப்படியாவது நம்முடைய நாட்டிலே நல்ல தொழில் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தி, அதன்மூலமாக விரைவாக, கூடிய விரைவில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க வேண்டுமென்று அரும்பாடுபட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

இப்படி பல முயற்சிகளை நாம் மேற்கொள்கின்ற நேரத்தில், நடைமுறையில் காணக்கூடிய கஷ்டங்களைப்பற்றி எடுத்துச்சொல் கின்ற நேரத்தில், மத்திய அரசு நம்முடைய தேவைகளை உணர்ந்து கொள்ளாமல், நம்முடைய நோக்கங்களை உணர்ந்துகொள்ளாமல், அதற்கான லைசென்ஸுகளை வழங்காமல் இருப்பதன் காரணமாக, தமிழக அரசோடு மத்திய அரசு ஒத்துழைப்புத் தரவில்லையென்ற குற்றச்சாட்டை நாம் சொல்ல வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

[மா. வெ. நாராயணசாமி] [1971 ஜூன் 30]

திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் பேசும்போது, 'ஒரு சதவீதம்தானா கழக ஆட்சியில் ஏற்பட்டிருக்கின்றது' என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்வதெல்லாம், ஏற்கனவே காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் அவசரக் காலத்தில் அன்றிக் தெளித்ததுபோல, சரியான முறையில் தொழில்களை அமைக்காததன் காரணமாக, தனியார் துறையில் தொழிலதிபர்களின் விருப்பம் போல் விட்டதன் காரணமாக, தொழிற்சாலைகள் லாபகரமான முறையில் நடத்த முடியாமல் அதற்கேற்ற ரிசர்வ் நிதியை ஒதுக்கித்தராததன் காரணமாக, புதிய புதிய இயந்திரங்களை வரவழைத்து சரியான கவனம் செலுத்தாததன் காரணமாக தொழில்களில் ஏற்பட்ட கவனக் குறைவின் காரணமாக தொழில்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்பட்டன. முடிய மில்லைத் திறக்க வேண்டுமென்பதற்காக கழக அரசு நாட்டம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை எதிர்த்தரப்பினர் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். ஏற்கனவே காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் சரியான முறையில் தொழில்களை துவக்கப்பட்டு நடத்தாததன் காரணமாக தொழில்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்பட்டன. முடியாத நிலைமை இருந்தது. கழக அரசு தொழில் வளர்ச்சியையும், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும் கருத்திற்கொண்டு, புதிய தொழில்களை மிகக் குறுகிய காலத்திலே துவக்க வேண்டுமென்று கருதிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் லைசென்ஸ்களைப் பெறுவதிலுள்ள சங்கடங்களை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

தொழில்கள் தனியார் துறை, கூட்டுறவுத் துறை, சர்க்கார் இலாகாவினால் நடத்தப்படும் துறை என்று முறைகளில் நடத்தப்படுகிறது என்றாலும், இன்றைக்கு தமிழக அரசு 'ஜாயின்ட் செக்டார்' அதாவது கூட்டுத் துறையிலே துவங்குவதை ஒரு முன் மாதிரியாகக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு எல்லோரும் பாராட்டுகிறார்கள். தூத்துக்குடியிலே உரத் தொழிற்சாலை கூட்டுத் துறையிலே இருக்கிறது. தொழில் அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. மாதவன் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளை இந்த நாடே பாராட்டுகிறது. எப்படியாவது நம்முடைய தமிழகத்தை தொழில் மயமாக்கிவிட வேண்டும், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை நல்ல முறையில் சமாளிக்க வேண்டும் என்று நம்முடைய அரசு முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. அப்படிப்பட்ட அரசை நாம் பாராட்ட வேண்டும். குறை சொல்கின்ற நேரத்திலே, எவ்வளவு அருமையான முயற்சிகளையெல்லாம் இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் கண்டு அவர்கள் பாராட்ட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, தொழில்கள் இன்னும் பரவலாக துவக்கப்பட வேண்டும். மத்திய அரசின் தொழில் கொள்கை சரியாக இல்லாவிட்டால், நம்முடைய மாநிலத்தின் நன்மையைக் கருதி, நாம் எல்லோரும் ஒன்றாக இணைந்து நின்று பாடு பட வேண்டும்.

1971-ஆன் 30] [திரு. மா. வெ. நாராயணசாமி]

நம்முடைய தமிழகத்திலே பரவலாக எல்லா மாவட்டங்களிலும் தொழில்கள் வளரவில்லை என்ற நிலையைக் காண்கிறோம். அதற்காகத்தான் நம்முடைய அரசு, புதிய தொழில்களை ஊக்குவிக்கின்ற முறையில், புதிய தொழில்களைத் துவக்குகின்ற முறையில் பல்வேறு திட்டங்களை அமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறது. அதன் பொருட்டே, தாலுகாவின் தலைநகரங்களிலே தொழில் பேட்டைகளை அமைக்க வேண்டுமென்று நமது அரசு சொல்லிக் கொண்டு வந்தது, சொல்லி வருகிறார்கள். அதை வெற்றிகரமாகச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியான திருவொற்றியூர் பகுதி தொழில் மயமான தொகுதி என்று சொல்லப்படுகிறது. அது உண்மைதான். என்றாலும், அங்குள்ள மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை ஓரளவுக்கேனும் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய நிலைமை இல்லை. தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் ஏற்கனவே தனியார் துறையில் துவக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இப்போது சில தொழில்கள் விரிவுபடுத்தக் கூடிய நிலையிலும் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் மாணேஜ்மெண்டுகளின் கீழ் இருக்கின்ற காரணத்தால் மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. மத்திய அரசு நிறுவிய தொழிற்சாலையும் வெளி நாட்டு நிறுவனங்களோடு இணைந்து துவக்கப்பட்டிருக்கிறது. திருவொற்றியூரை அடுத்த மணலியில் 'மெட்ரால் ரிபைனரிஸ்' இருக்கிறது. அங்கே வேலைவாய்ப்பு என்று பார்க்கும்போது ஒரு 500 தொழிலாளர்களுக்கும் துறைவாகத்தான் இருக்கும். 'மெட்ரால் பெர்டிலைஸர்ஸ் பிளான்ட்' தொழிற்சாலையை எடுத்துக் கொண்டாலும் வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கிற நிலைமை அப்படித்தான் இருக்கிறது. நாட்டிலேயுள்ள வேலையில்லாத தினடாட்டத்தைத் தீர்க்கக்கூடிய அளவுக்கு புதிய தொழிற்சாலைகள் அமைத்தால் நல்லது.

அடுத்தபடியாக, என்னூரில் உள்ள அனல் மின்சார நிலையம் நம்முடைய கழக அரசால் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. இதில் பலருக்கு வேலைவாய்ப்பு அளித்திருக்கிறோம். மத்திய அரசானது கல்பாக்கத்தில் 'அடாமிக் பவர் பிளான்ட்' அதாவது அணுமின் சக்தி நிலையம் துவக்கியிருக்கிறார்கள். கோடிக்கணக்கில் செலவழித்துத் துவக்கியிருக்கும் நிலையத்தில் பலருக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறது. மத்திய அரசு தொழில்களைத் துவங்கினாலும் சரி, மாநில அரசு தொழில்களைத் துவங்கினாலும் சரி, மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்க வேண்டும். நம்முடைய அரசு மத்திய அரசை வலியுறுத்தி மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும் வகையில் தொழில்களைத் துவங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும். ஏற்கெனவேயுள்ள தொழில்களை விரிவாக்கும் போது மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டும்.

என்னுடைய பகுதியில் வேலைக்கு வந்தவர்கள், வேலைக்கு வரக் கூடியவர்கள் என்றெல்லாம் இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலைகளில் வேலைக்கு வரக் கூடியவர்கள் பல பகுதிகளிலிருந்து

[திரு. மா. வெ. நாராயணசாமி] [1971 சூன் 30]

வரக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அங்கே இருப்பவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. மத்திய அரசின் நேரடி நிர்வாகத் திலுள்ள தொழிற்சாலைகளைப் பார்த்தால், பெரிய அதிகாரிகள் என்று பார்த்தால், அவர்களுக்கும் தமிழகத்திற்கும் தொடர்பே இல்லாமல் இருக்கிறது. தமிழகத்தில் இருப்பவர்கள் வேலை யில்லாமல் திண்டாடக்கூடிய நிலையில் இருக்கும்போது, அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை அளிக்க வேண்டுமென்று நோக்கத்தோடு அதிகாரிகள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்த அரசு தனிக் கவனம் செலுத்தி அங்குள்ள மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பல்வேறு தொழில்கள் வளர வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன. ரீ ரோலிங் மில் தேவையான மூலப் பொருள்கள் பில்லட்ஸ் போன்றவை பிலாய் உருக்காலை, ஸ்டீக்கோ உருக்காலை, இந்துஸ்தான் ஸ்டீல்ஸ் போன்றவைகளிலிருந்துதான் அவர்களுக்கு அலாட்மென்ட் கிடைக்க வேண்டும். சரியான முறையில் அலாட்மென்ட் கிடைப்பதில்லையென்று சொல்லி ரீ ரோலிங் மில் தொழிலாளர்களுக்கு 'லே ஆஃப்' தருகிறார்கள். சில நேரங்களில் ஆட்குறைப்பு செய்கிறார்கள். அதற்காக மத்திய அரசு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு, நம்முடைய மாநிலத்தில் ரீ ரோலிங் மில்லுக்குத் தேவையான மூலப்பொருள்களைத் தருவதற்கு மத்திய அரசு முன்வர வேண்டும். அதற்கு தமிழக அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தொழில்கள் தமிழகத்திலே துவக்கப்பட இருக்கின்றன. அதற்காக அரசு எல்லா நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டு வருகிறது. அதற்கு நாட்டு மக்களின் பேராதரவு இருக்கிறது என்று சொல்லி, இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று ஆதரித்து முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. எம். தேவராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, ...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஏழு நிமிஷங்களில் முடிபுங்கள்.

திரு. எம். தேவராசன் : தலைவரவர்களே, தமிழகம் வேகமாக முன்னேறி வருகிறது என்பதை நாடு அறியும். இந்த நிலையில் நீலகிரி மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற தொழில் வாய்ப்புக்களைப் பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். நமது அரசு மதுவிலக்கைத் தள்ளி வைக்கத் தீர்மானித்துள்ள நிலையில் நீலகிரி மாவட்டத்திலே பீர் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க வாய்ப்புக்கள் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏற்கனவே அங்கே கேட்டி என்ற இடத்திலேயிருந்து பீர் தயாரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அங்கே பார்லி, மால்ட் போன்ற பொருள்கள் கிடைப்பதால் நமது அரசு உடனடியாக பீர் தொழிற்சாலையை அங்கே ஆரம்பித்து வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1971 சூன் 30] [திரு. எம். தேவராசன்]

கூட்டுறவுத் தேயிலைத் தொழிற்சாலை நீலகிரி மாவட்டத்திலே மிகச் சிறப்பாக இயங்கிக் கொண்டு வருகிறது. அங்கே புதிதாக 6 கூட்டுறவுத் தேயிலைத் தொழிற்சாலை கட்டுவதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. நமது அரசு மத்திய அரசுக்குச் சொல்லி, தேயிலை போர்டுக்கும் சொல்லி, அந்த 6 தொழிற்சாலைகளுக்கும் அனுமதி வாங்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீலகிரி மாவட்டத்திலே கோத்தகிரி பகுதியில் ஆடுதுறை என்ற எஸ்டேட்டிலே தங்கம் கிடைப்பதாக ஆய்வு நடத்தியிருக்கிறார்கள். வெள்ளைக்காரர் காலத்திலே அரசாங்கம் எடுத்திருப்பதாகத் தகவல்கள் இருக்கின்றன. எனவே அந்தத் துறையிலே அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூடலூர் பகுதியிலே மைக்கா நிறைய கிடைக்கிறது. அங்கே மைக்கா தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க நிறைய வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றன என்பதையும் பணிவோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கூடலூர் பகுதியிலே கிடைக்கும் கனிமண்ணிலிருந்து பிங்கான் செய்யலாம். அங்கே ஒரு பிங்கான் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு நிறைய வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றன. இலங்கையில் இருந்து வரும் தமிழர்களைக் குடியமர்த்தியிருப்பதால் நல்ல பல தொழிற்சாலைகள் அமைக்க வாய்ப்பு இருப்பதை அரசுக்குப் பணிவோடு எடுத்துச் சொல்லி, நல்ல முறையில் தொழிற்சாலைகளை நிறுவிக்கொண்டும் இந்த பிரச்சினையில் நல்ல முறையில் துரித கவனம் செலுத்தியும் வரும் நமது அரசைப் பாராட்டி உரையை முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர். திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள், 15 நிமிஷங்களில் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மீஸ்டர் ஸ்பீக்கர் சார், தொழில் துறை சம்பந்தமாக இருக்கும் மானியக் கோரிக்கைகள் 20, 40-க்குச் சில வெட்டுப் பிரேரணைகளை எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே கொடுத்திருக்கிறோம். அந்த வெட்டுப் பிரேரணைகளில் இரண்டு முக்கியமான பிரேரணைகளைத்தான் இந்தச் சபையின் முன்னால் நாங்கள் அளித்துப் பேச வைத்திருக்கிறோம். அதாவது பல மாவட்டங்களிலே முடியிருக்கும் ஆலைகளைத் திறப்பது, பின் தங்கிய பகுதியாக இருக்கும் நெல்லை மாவட்டத்திலுள்ள கோயில்பட்டி தாலுக்காவிற்கு எந்தவிதமான தொழில்களும் இல்லாமல் இருக்கிறது, அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கொடுத்திருக்கிறோம். முதலில் சொல்லியிருக்கும் பகுதியில் அதிகமான பேர்கள் பேசியிருப்பதால் நான் அதைப்பற்றிக் கடைசியில் சுருக்கமாகச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். அதற்கிடையிலே சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு 4 கோடி ரூபாய்வரை அதிகமாக மானியக் கோரிக்கை வேண்டுமென்று இந்த இலாக்காவின் சார்பிலே கேட்டிருக்கிறார்கள். 16 கோடியிலிருந்து 20 கோடி ரூபாய்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 ஜூன் 30]

வரையிலே. ஆகவே இந்த ஆண்டும் முடியும்பொழுது 4 கோடியில் எந்த அளவிற்குச் சாதித்து இருக்கிறோம் என்பதை நமக்கு இன்று காணையில் கொடுத்ததைப்போல ஒரு ரிப்போர்ட் கொடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் சில வெட்டுப் பிரேரணைகளில் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை நான் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

ஆறு வருஷ காலமாக அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன் என்று அரசு செயல்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. அந்த கார்ப்பொரேஷனின் தலைவராக மான்யமிசு திரு. கே. வி. சுப்பையா அவர்கள் இன்றைக்கு இருக்கிறார்கள். அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பொரேஷன் மூலமாக எந்தவிதமான தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று சொன்னாலும்கூட, மத்திய சர்க்காரின் அங்கீகாரத்தைப் பெறவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆகவே, அந்த நிலையிலே நாம் உடனடியாக ஒரு டிராக்டர் ப்ளாண்ட் ஆரம்பிக்க வாய்ப்பினைச் செய்தால் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். பல சூழ்நிலைகளைக் கவனித்துப் பார்த்தால் அதற்குச் சரியான இடம் திருச்சியாகத்தான் இருக்க முடியும் என்று நம்புகிறேன். திருச்சியைச் சுற்றி தொழில் வளர்ச்சியடைந்து வருகிறது. எனவே, அதற்கான ஏற்பாட்டை அரசு செய்ய வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தமிழக அரசு 10 இலட்சம் ஏக்கர்களுக்கு மருந்து போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். ஒவ்வொரு தடவையும் மருந்து போடுவதற்கு நாம் ஹெலிகாப்டரை பம்பாயிலிருந்து கொண்டுவர வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதற்கு மாறாக ஹெலிகாப்டர் விலை என்னவென்று எனக்கு நிச்சயமாகத் தெரியாது, 5 இலட்சம் ரூபாய்க்குமேல் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். 5 ஹெலிகாப்டர்களை நாம் வாங்கியிருப்போமானால் கண்டிப்பாக தமிழகத்தில் தேவையான இடங்களிலேயெல்லாம் மருந்து போடப் பேருதவியாக இருக்கும். சென்ற ஆண்டு 10 இலட்சம் ஏக்கர்களுக்குப் போடுவதாகத் திட்டமிட்டு, போதுமான நேரத்தில் ஹெலிகாப்டர்கள் கிடைக்காத காரணத்தால் 6 இலட்சம் ஏக்கர்களுக்குத்தான் மருந்து போடக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டது.

அடுத்தபடியாக அரசைப் பொறுத்தவரையிலே, நான் தனியார் துறை, பொதுத் துறையிலே இருக்கும் விஷயங்களைப்பற்றி இப்பொழுது அதிகமாகப் பேச விரும்பவில்லை. பொதுத் துறை சரியான இலாபத்தில் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அதைப் பற்றித் தனியாக ஒரு விவாதமே வைத்து, எந்த அளவிற்கு நாம் பொதுத் துறையில் முன்னேறி வந்திருக்கிறோம் என்று அதற்காகத் தனியாக விவாதம் இருந்தால் உதவிகரமாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். இன்றைக்கு நம் முன்னால் எழுப்பப்பட்டிருக்கும் விஷயம், பொதுத் துறையில் சில சிரமங்கள் இருப்பதால் பொதுத் துறையும், தனியார் துறையும் சேர்ந்திருக்கும் ஜாயின்ட் துறை அமைத்திருக்கிறோம் மத்திய அரசின் அங்கீகாரம் பெற்றிருக்கிறோம் என்று

1971 சூன் 30]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

தேரிவித்திருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி விஷயத்தில் சோடியம் ஹைட்ரோ சல்பேட் தொழிற்சாலை விஷயத்தில் 140 இலட்சம் செலவாகும் என்றும், ஆடோமொபைல் டயர்ஸ் அண்ட் டியூப்ஸ் தொழிற்சாலை விஷயத்தில் எந்த அளவிற்குப் பணம் செலவிடப் படுவது என்று தெரியவில்லை. சோடா ஆஷ் அமோனியம் குளோரைட் தொழிற்சாலை விஷயத்தில் 8 கோடியே 80 இலட்சம் ரூபாய் செலவாகும் என்றும் கூறப்பட்டிருந்தது.

எங்களைக் கேட்டால் இம்மாதிரியாக கூட்டுத்துறை என்று அமைப்பது அவ்வளவு உசிதம் அல்ல என்பதுதான். ஆனாலும் சிறிய தொழிலாக, ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு உட்பட்ட தொழிலாக யிருந்தால் அதில் தனியார் திறமையையும் பயன்படுத்திக் கொள்வதில் ஆட்சேபணை கிடையாது. ஆனால் 2 கோடி, 9 கோடி, 10 கோடி ரூபாய் என்று மூலதனம் போட்டுச் செலவு செய்யும் பொழுது அதில் தனியாரையும் கொண்டுவந்தோமானால் அது வீணாயட்டாகத்தான் முடியும். அவர்கள் அதில் எந்த அளவிற்குச் சிரமத்தோடு பாடுபடுவார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. சிறு தொழில்களாகயிருந்தால் அம்மாதிரி கூட்டு அமைப்பதிலே ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் இம்மாதிரி பெரிய தொழில்களில் கூட்டு இருக்கக்கூடாது என்ற ஒரு கருத்து இந்த இடத்திலே சொல்லக் கடைப்பிடிக்கவேண்டியிருக்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், ஏற்கெனவே சென்ற ஒரு தடவை கேள்வி கேட்கும்பொழுது அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள், இந்தியா பூராவிலும் 45 கோடி ரூபாய் வரையிலும் சர்க்கரை ஆலை முதலாளிகள் விவசாயிகளுக்குப் பணம் கொடுக்கவில்லை, அதில் தமிழகத்தில் எவ்வளவு என்று கேட்டேன், அதற்கு நேரடியாகப் பதில் சொல்லவில்லை. தமிழகத்திலேகூட தனியாருறையிலே இருக்கும் ஆலை முதலாளிகள் விவசாயிகளுக்குப் பணம் கொடுக்காமலிருக்கிறார்கள். இது தொழில்களையும் பாதிக்கிறது, தொழில்களுக்கு மூலப் பொருள்கள் கொடுக்கும் விவசாயிகளையும் பாதிக்கிறது என்ற முறையில் அவர்களுக்கு உடனடியாகப் பணம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். எவ்வளவுதான் விவரமாக விவாதத்திற்குப் பதில் கொடுத்தாலும்கூட மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. சண்முகம் அவர்கள் சொன்னது எங்களுக்குத் திருப்தியளிக்கவில்லை. காரணம், 1 டன்னுக்கு 100 ரூபாய் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அதில் இந்திய ரீதியில் விவசாயிகள் சங்கம் கேட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படியிருக்கும் பொழுது தமிழகத்தில்தான் குறைந்த விலையாக, 1 டன்னுக்கு 75 ரூபாய் என்று, அதுவும்கூட நிச்சயமாகக் கிடைக்காமல் போகிறது என்று சொன்னால் அது சரியல்ல. விவசாயிகளுக்கு ஓரளவிற்கு நியாயம் வழங்கவேண்டும், குறிப்பாக கரும்பு விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்படும் ரூபாயை அதிகமாக உயர்த்தவும், ரிஜிஸ்தர் பண்ணாத விவசாயிகளுக்கு அந்த அளவிற்குப் பணம் கிடைக்கவும் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 சூன் 30]

கைத்தறி நெசவைப் பொறுத்தவரையில் இந்த மானியக் கோரிக்கையில் எந்த அளவுக்குச் சொல்ல முடியும் என்று தெரியவில்லை. கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்கள்—அரசு கொடுத்த விவரத்தின் அடிப்படையில் பார்த்ததில் தமிழகத்தில் 5,50,000 கைத்தறிகள் இருக்கின்றன. அதிலே 2,30,000 கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கிறது. அதிலே பணியாற்றக்கூடிய தொழிலாளர்கள் 20,00,000 பேர். ஒரு வருஷத்தில் உற்பத்தியாகக் கூடிய துணி 3850 லட்சம் கஜம். அதன் எஸ்டிமேட் காஸ்ட்—மதிப்பு 48 கோடி ரூபாய். நாற்பத்தெட்டு கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள துணியைக் கைத்தறி நெசவாளர்கள் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், 48 கோடி ரூபாய் பெறுமானம் உள்ள சரக்குகள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருப்பதை விற்பதற்குத் தனி ஏற்பாட்டை அரசு செய்தால்தான் கைத்தறித் தொழிலைப் பாதுகாக்க முடியும். கூட்டுறவுத் துறையில் 2,30,000 லாம்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அவற்றில் பாதி அளவுகூட செயல்படாமல் இருக்கின்றன. ரிசர்வ் பங்கு கடன் பெறுவதில் சில சிக்கல்கள் இருப்பதன் காரணமாக அந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பல கூட்டுறவு சொசைடிகள் மூடப்பட்டன. ஏற்கனவே மூடப்பட்ட கூட்டுறவு சொசைடிகளை மீண்டும் திறப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மூடிய ஆலைகளைப் பொறுத்தவரை என்னுடைய கருத்தை விவரமாகவும், அழுத்தமாகவும் சொல்ல விரும்புகிறேன். பஞ்சாலைகளைப் பொறுத்தவரை 1965-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு ஒரு நெருக்கடி ஏற்பட்டு பல ஆலைகள் மூடப்பட்டன. இந்தியா பூராவும் 68 ஆலைகள் மூடப்பட்டன. அதிலே தமிழகத்திலே 28 ஆலைகள் மூடப்பட்டன. மூடப்பட்ட உடனே எப்படியாவது தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற முறையில் அன்று இருந்த முதலமைச்சர் அவர்கள் எங்களை எல்லாம் கூப்பிட்டு தொழிலாளர்களுக்கு எப்படியாவது பணம், பிராவிடின்ட் பண்ட் நிதியில் இருந்தாவது கிடைப்பதற்கு, முதலாளி போட்ட பணத்திலிருந்து பாதியாவது கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கூறினார்கள். அதை நாங்கள் நிறைவேற்றி வைத்தோம். தொழிலாளர்கள் அவர்கள் போட்ட பணத்திலிருந்து பணம் பெறுவதற்கு வழி செய்யப்பட்டது.

நம்முடைய அரசு தொழிலதிபர்களுக்குக் காரண்டி கொடுக்கும் வகையில் கிட்டத்தட்ட 80 லட்சம் ரூபாய் வரையில் காரண்டி கொடுத்தது. அதை அந்த முதலாளிகள் விரயம் செய்தார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் ஏற்படவில்லை. இந்த அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு பஞ்சாலைகளுக்குப் பணம் கொடுக்க காரண்டி கொடுக்கக்கூடாது என்ற நிலையை எடுக்கக் கூடாது. இன்றைக்கு ஐ.டி.ஆர். சட்டத்தின்படி ஏதாவது தொழிற்சாலை மூடியிருக்கும் என்று சொன்னால் அதைக் கண்காணித்து விசாரணை நடவடிக்கைகளைச் செய்ய மத்திய அரசுக்குத்தான்

1971 ஜூன் 30] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

அதிகாரம் இருக்கிறது. அவர்கள் விசாரணை நடத்துவதில் கிட்டத் தட்ட ஓராண்டு, இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகிவிடுகின்றன. வயபின் யூனிட் என்று தெரிந்த பிறகு எடுத்து நடத்த ஆதரைஸ்டி ஏஜண்டைப் போடுகிறார்கள். நம்முடைய தமிழ்நாடு டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷன் ஆதரைஸ்டி ஏஜண்ட் என்ற அளவுக்குத்தான் இருக்கும் என்று சொன்னால் அது தேவைதானா? தமிழ்நாடு டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷன் மூலதனத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டும். திறமையற்று இருக்கக்கூடிய பஞ்சாலைகளை ஏற்று நடத்த உரிய அதிகாரமும், தெம்பும் பெற்றதாக இருக்கவேண்டுமே தவிர மத்திய அரசுக்கு ஆதரைஸ்டி ஏஜண்டாகத்தான் அது இருக்கவேண்டுமென்றால் அது தேவையே இல்லை.

சமீபத்தில் நான்கு பஞ்சாலைகளைக் கோவையில் ஏற்று நடத்தி னார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்ட சம்பளத்தைக் குறைக்கக்கூடாது என்ற நிலைமை இருந்தாலும் எல்லாத் தொழிற் சங்கங்களும் சேர்ந்து தியாகம் செய்யத் தயா ராக இருக்கிறோம். லாபம் கிடைத்தால் பங்கு கொடுக்கட்டும் என்று கூறி குறைந்த சம்பளத்தை வாங்கிக்கொண்டு தொழிலாளர்கள் பணியாற்றி வருகிறார்கள். அந்த நான்கு பஞ்சாலைகளும் திறம் படப் பணியாற்றிக்கொண்டு வருகின்றன. ஒரு லட்சத்திற்கும் அதிகமான ஸ்பின்டில்கள் உள்ள மில்கள் ஓடிக் கொண்டிருக் கின்றன. ஓராண்டிற்குப் பிறகு லாபம் கிடைத்திருக்கிறது. லாபத்தில் தொழிலாளர்களுக்குப் பங்கு கிடைத்திருக்கிறது. இப்போது முருகன் மில்லையும் ஏடுக்க ரடிவு செய்திருக்கிறார்கள். ஐ.டி.ஆர். சட்டத்தின்கீழ் மில்களைத் திறக்க வேண்டுமென்று சொன் னால் கோவை நகரத்தில் கண்டிப்பாகத் திருப்தியும் ஏற்படாது, அமைதியும் ஏற்படாது என்பதை எல்லோரும் உணர்வார்கள். அதனை நகரத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்களுடைய முக்கியமான பிரச்சினை என்று பார்க்க வேண்டும். மூடிய மில்களைத் திறக்கச் சட்டம் இருக்கிறது. சட்டத்தின் அடிப்படையில்தான் வேலை செய்யவேண்டுமென்ற முறையில் போலோமானால் கண்டிப்பாக—

“we will be missing the main problem”

என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. அதைப் பிரத்தியேக மாக எடுத்துக் கவனிக்கவேண்டும். தமிழகத்தின் முக்கியமான தொழில், பஞ்சாலைத் தொழில், நசித்துப் போக அமைதிக்கக் கூடாது. உடனடியாக கோவை நகரத்தில் இருக்கக்கூடிய நாலிந்து மில்களை எடுத்து நடத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

மதுரை நகரத்தைப் பொறுத்தவரை எல்லா சட்டமன்ற உறுப் பினர்களையும் பார்த்து ஒரே கேள்வியைத்தான் கேட்கிறார்கள். ‘ராஜா மில் மூடிக் கிடக்கிறது, கோதண்டராமன் மில் மூடிக் கிடக் கிறது, பாண்டியன் மில் திறந்து மூடப்பட்டிருக்கிறது, பழைய முருகன் மில் மூடிக் கிடக்கிறது. இவற்றை எல்லாம் திறக்க வழி

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1971 ஜூன் 30]

இல்லையா? நீங்கள் எல்லாம் போயிருக்கிறீர்களே! என்று கேட்கிறார்கள். நாங்கள் அரசைக் கேட்கிறோம். அரசு நீங்களே ஏதாவது வழி சொல்லுங்களேன் என்று கூறுகிறார்கள்.

பாண்டியன் மில் நிர்வாகம் வெள்ளைக்கார நிர்வாகம். அவர்கள் ஏற்கனவே செயல்பட்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் விரும்புவது ஒரு விவிலி யூனிட் அமைக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசு லைசென்ஸ் கேட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு அந்த லைசென்ஸைக் கொடுக்க தமிழக அரசு தன்னுடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்திச் செய்வார்களானால் 800 பேருக்கு உடனடியாக வேலை கிடைக்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது.

ராஜா மில்லில் சமீப காலத்தில் சில நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு அந்த விவரத்தைச் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால்— preparatory section has been moderni

என்ற வகையில் தமிழகத்தின் சிறந்த மில்லாக இருக்கிறது. ஆரம்ப காலத்தில் என்ன மாதிரி அதை எல்லாம் செய்தார்கள் என்று டார்சுக்கும்போது 12,000 சதிரிகள் இருக்கும் நிலை இருந்தது. இப்போது 8,000 ஓடும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. பழனியில் உள்ள ஒரு சிறு மில், நல்ல மில், முதலாளிகளுக்குள்ளே சண்டை போட்டுக் கொண்டு கோர்ட்டில் வாதாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் 750 தொழிலாளர்கள் வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி நிலைமை வரும்போது சண்டிப்பாகத் தலையிட வேண்டும்.

இராமநாதபுரத்தில் உள்ள சண்டுகர் மில், செங்கோட்டையில் உள்ள பலராம வர்மா மில்—ரொம்ப சிரமப்பட்டு அந்த மில்லைத் திறந்தோம். ஒரே வருஷத்தில் அந்த மில்லை முடியே திருவோம் என்ற வகையில் முதலாளிகள் செய்கிறார்கள். வட ஆற்காடு மில், திருச்சி மில் அதிய இவற்றை எல்லாம் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை இல்லாத பிரச்சினை என்ற ரீதியில் பார்த்து அதற்குரிய ஏற்பாடுகளை அரசு செய்ய வேண்டும். அதைச் செய்வதற்கு நான் ஒரு ஆலோசனை கூறுகிறேன்.

ஒன்று, சதர்ன் ஸ்ட்ரக்சுரல்ஸ் மாதிரி நோடியாக எடுக்க வேண்டும். அதிலே இருக்கக்கூடிய முதலாளிகளே மறுபடியும் நடத்துவது என்றால் அதிலே ஊழல்தான் ஏற்படும். அதிலே கண்ட்ரோல் அரசுக்கு என்று இருக்கவேண்டும். கோவையிலே காளீஸ்வரா மில், சோமசுந்தரா மில் இரண்டையும் அந்த அதிபர் சோமசுந்தரம் செட்டியார் கையிலேயே மறுபடியும் விட்டால் மில் ஓடாது. யாராவது குத்தகை எடுக்கத் தயாராக இருந்தால் அவர்களுக்கு விடுங்கள். அதற்கு மாறாக—

we have burnt our fingers once.

என்ற நிலைமையில் அரசோ, அரசுக்கு ஆலோசனை சொல்லுபவர்களோ முடிவு எடுத்தால் அது நாட்டு நிலைமையைப் புரிந்து கொள்ளாமல் சட்டத்தை மட்டும் பார்க்கக்கூடிய நிலையாகத்தான் இருக்கும் என்பதை வற்புறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1971 சூன் 30]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

தமிழகத்தில் சில மாவட்டங்களைப் பின்தங்கிய மாவட்டங்கள் தொழில்துறையில் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதிலே மதுரையும் சேர்ந்திருக்கிறது. மதுரையில் சுற்றிச் சுற்றிப் பார்த்தால் பஞ்சாலைகள் தவிர வேறு ஒன்றும் கிடையாது. பக்கத்தில் அலுமினியம் பாக்டரி ஒன்று இருக்கிறது என்று சொல்லலாமே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

இந்திய அரசைப் பொறுத்தவரை பர்மனென்ட் டிராட் ஏரியா வாக தருமபுரியையும், கிழக்கு இராமநாதபுரத்தையும் கூறியிருக்கிறார்கள். கிழக்கு இராமநாதபுரத்திலும், தருமபுரியிலும் உடனடியாகத் திட்டமிட்டு தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இருப்பதே போதுக்கூடிய நிலைமை வரக்கூடாது. பொது விவாதத்தில் பேசுகின்றபோதே சொன்னேன்.

சேதுசமுத்திர கால்வாய்த் திட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டு வர முயற்சி செய்வதோடு கூட, தமிழக அரசு இப்போது தொடங்கக் கூடிய தொழில்களுக்கு அதிகமான இடம் கிழக்கு இராமநாதபுரத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, டீபிளிகிடி என்பது கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உதாரணமாக ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரிஸ் கார்பரேஷன் என்று ஒன்று அமைத்தார்கள். சில தொழில்கள் வளர்ந்தன, அவற்றில் சில மூடிவிட்டன. ஏன் மூடியது என்று தெரியாது. அதற்காக இன்னொரு கார்ப்பரேஷன் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கும் அதற்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று தெரியவில்லை. இந்த மாதிரி டீபிளிகிடி இல்லாமல் இருந்தால் நல்லது.

ஹாண்டே அவர்கள் வேறு விதத்தில் கூறினார்கள். தொழில் நடத்துவதில் எந்த அளவிற்கு எளிதாகச் செய்ய வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்று மத்திய அரசு தொழில்களைப் பொறுத்தவரையில் நமக்கு அளிக்கும் மான்யம் வங்கத்திற்கு அளிப்பதற்கு ஒப்பாக இருக்கிறது. நாங்கள் பாராளுமன்றத்தில் இருந்தபோது, தமிழகத்திற்கு அதிகமான நிதி ஒதுக்கீடுகள் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். முன்பெல்லாம் மகாராஷ்டிரத்திற்குத்தான் அதிகமான மான்யங்கள் அளிக்கப்படும். இன்று வங்கத்தை ஒதுக்கிவிட்டார்கள். தமிழகத்திற்கு இன்று அளிக்கப்பட்டு வரும் மான்யங்கள் அதிகமாக இருந்தபோதிலும், பின்தங்கிய மாநிலங்களான மைசூரும், ஆந்திரப் பிரதேசமும் எந்த அளவுக்கு வளர்ந்து இருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

தமிழகத்திற்கு வர இருந்த அலுமினியம் பவுடர் பாக்டரியை பம்பாயிற்கு கொண்டுபோகத் தயாராக இருந்தார்கள். அதை நாங்கள்தான் சண்டை போட்டு இங்கே கொண்டு வந்தோம். தொழில்துறைக்கு எந்த முறையில் பாதுகாப்பளிக்கவேண்டுமென்பதற்கு 2 உதாரணங்களைச் சொல்லி என் வார்த்தையை முடிக்கிறேன்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1971 ஜூன் 30]

முதலாவதாக, கோவையில் பம்புசெட்டுகள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அகில இந்திய அடிப்படையில் பார்த்தால், 40 சதவிகிதம் பம்புசெட்டுகள் இங்கே உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. நான் சொல்லியதில் தவறு இருந்தால், அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறுகிறபோது கரெக்ட் செய்யலாம். இவ்வளவு உற்பத்தி இருந்த போதிலும், விற்பனை சரியாக இல்லை. ஆகவே, டைரக்டர் ஜெனரல் ஆப் சப்ளைஸ் அண்டு டிஸ்ட்ரீப்யூஷன் அவர்கள் மூலமாக இவ்வளவு பம்புசெட்டுகள் தமிழ்நாட்டிலிருந்து வாங்க வேண்டுமென்று சொல்லவேண்டும். அந்தமாதிரி செய்தால்தான் பம்புசெட்டு உற்பத்தியாளர்கள் பாதுகாக்கப்படுவார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்கள் எந்த அளவுக்கு சப்ளை செய்ய வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு சப்ளை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, சிம்கோ, அதாவது, மின்சார கணக்கு எடுக்கும் மீட்டர். அது திருச்சியில் தயாராகிறது. அந்த சிம்கோ நிறுவனத்தை நாம் பாதுகாக்கவில்லையென்றால், பிரிவா அதை விழுங்கி விடுவார். அங்கே உற்பத்தியாகும் மீட்டர்களை தமிழ்நாடு பூராவும் சப்ளை செய்யவேண்டும். அரசாங்கத்திற்கு வேண்டியவைகளை வாங்கவேண்டும். வெளிமாநிலங்களுக்கும் ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டும்.

பொதுவாகப் பார்த்தால், இன்னும் அதிகமான முறையில் நாம் ஏற்கெனவே போட்ட திட்டங்கள் எல்லாம் விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டும்.

சேலம் பிளாண்டைப் பொறுத்தவரையில் இவ்வளவு மெதுவாக வேலை நடத்துவது என்பது எல்லோருக்கும் கவலையைக் கொடுத்து வருகிறது. அது துரிதமாக உற்பத்தியை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த விவாதத்திலே பல கட்சிகளின் சார்பாக பல நல்ல கருத்துக்களை எல்லாம் இங்கே எடுத்துக் கூறினார்கள். பொதுவாக, எங்கள் கட்சியின் பெயரால் கொடுத்து இருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து, ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

தொழில் துறையில் வேகமாக முன்னேறி இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள், அந்த வேகம் ஆமை வேகமாக இருக்கிறது. பயப்படக்கூடிய வகையில் இருக்கிறது என்று தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நமது மாகாணத்தில் தொழில் துறையில் என்னென்ன விதத்தில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை கிராப் மூலமாகக் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. 57-ல் இருந்த வளர்ச்சியும், அதற்கு பிற்பாடு இருந்த வளர்ச்சியின் சதவிகிதத்தைப்பற்றி எல்லாம், என்னுடைய கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர் திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி அவர்கள் கூட்டிக் காட்டினார்கள், அதை எல்லாம் நான் மறுபடியும் எடுத்துக் கூற

1971 சூன் 30] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

விரும்பவில்லை. அவர்கள் கூறிய கருத்தோடு, நான் ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்கு குறிப்பாக தொழிலமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அதிக நூற்பு ஆலைகள் மூடப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. அதற்கு எடுத்த நடவடிக்கைகள் போதாது, இன்னும் துரிதமாக நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து பணம் வரவில்லையென்றால், அதை எப்படியாவது பெற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று பலர் பேசினார்கள். அந்த நூற்பு ஆலைகள் திறப்பதில் என்ன கஷ்டங்கள், சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்பதை நல்ல முறையில் ஆராயவேண்டும். ஒரு வேளை அது பழங்காலத்தில் ஆரம்பித்த தொழிற்சாலைகள், இயந்திரங்கள் சரிவர இருக்காது, தொழில்கள் இயங்க கஷ்டமாக இருக்கும் என்று சொன்னால், அந்த கஷ்டத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு திறமை படைத்த, ஆற்றல் படைத்த, தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்கத்தைப் பற்றி எதிர்க்கட்சிகள் குற்றங்கணக்கைப் படிக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படிக் குற்றங்களைச் சொல்கிறபோது, பொறுமையோடு அமைச்சர்கள் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு வேளை ஆத்திரத் தோடு கருத்து கூறப்பட்டாலும், அதைச் சிந்தித்து அதற்குப் பதில் சொல்வது அன்றைய கட்டமையாகும் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

கூட்டுறவு அடிப்படையில் நூற்பு ஆலை நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. பல நூற்பு ஆலைகளும் இருக்கின்றன. விசைத்தறிகளும் இருக்கின்றன. சுமார் 1,20,000—1,25,000 நூற்பு ஆலைகள் பகுதியில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. இயங்கி வருகின்றன. அது ஒரு 'வயபிள் யூனிட்டாக' இருக்காது, லாப நஷ்டக்கணக்கு புள்ளி அளவு கொடுத்தால் போதாது. குறைந்த பட்சம் 25,000 கதிர்கள் வைத்து ஆரம்பிக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். பேட்டையிலே இருக்கும், நூற்பு ஆலையும், திருச்செந்தூரில் இருக்கும் நூற்பு ஆலையும் இப்போது விரிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. மற்றப் பகுதிகளில் இருக்கும் நூற்பு ஆலைகளிலும் இதை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனியாகுமரியில் இருக்கும் நூற்பு ஆலைப் பற்றி எனக்கு முன்பேசிய திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் நாங்கள் அவர்களோடு சரிவர ஒத்துழைக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். எந்தத் தொழிலும் எங்கள் ஜில்லாவில் ஆரம்பிப்பதை நாங்கள் குறுக்கிட்டு தடுக்கவில்லை. அவர்கள் எங்கள் மாவட்டத்தின் செல்லப்பிள்ளையாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த மாதிரி எங்கள் மீது குற்றம் சொல்ல வேண்டாம்.

[1971 சூன் 30]

திரு. வி. கே. இராஜாப்பிள்ளை : காங்கிரஸ்காரர்கள் என்று பட்ட முறையில் சொல்லவில்லை, எங்கள் கட்சியையும் சேர்த்துத் தான் இந்த அரசோடு ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று சொன்னேன். தனிப்பட்ட முறையில் சொல்லவில்லை, எங்கள் கட்சியையும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : விளக்கத்திற்கு நன்றி. கன்னியாகுமரி மாவட்டம் பிற்பட்ட பகுதி என்று பிரகடனப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, நம்முடைய அரசாங்கம் அங்கே என்ன செய்து இருக்கிறது என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ரப்பர் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு எல்லாவிதமான மூலப்பொருள்களும் எல்லா சௌகரியங்களும் இருந்தாலும், அந்தத் தொழிற்சாலை அங்கே அமைக்கப்படாமல், அமைச்சர் இருக்கும் மாவட்டத்திற்குள் ஓடி ஒளிந்து இருக்கிறது என்ற உண்மையை உங்களுக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கூட்டுறவுத் துறையில் ஆரம்பிக்கப்படும் எந்த நிறுவனமும் ஏன் அந்த ஜில்லாவில் அமைக்கக்கூடாது என்பதற்கு இந்த அரசாங்கமும், குறிப்பாக, ஆளும் கட்சியும் சமாதானம் கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல பல தொழிற்சாலைகள் அங்கே தொடங்குவதற்கு போதிய வசதி இருக்கிறது. உப்பு அதிகமாக உற்பத்தி ஆகிறது. எப்படி தூத்துக்குடியில் ரசாயன உரம் செய்ய வசதி இருக்கிறதோ அதேபோல் இந்த மாவட்டத்திலும் வசதி இருக்கிறது. அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடந்த 4 ஆண்டுகளில் என்னென்ன தொழிற்சாலைகள் நம் ஜில்லாவில் தொடங்கப்பட்டது என்பதை நெஞ்சிலே கை வைத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பொதுவாக அந்த ஜில்லாவிலே, மக்கள் அத்தனை பேரும் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகளும், கன்னியாகுமரி ஜில்லாவினிருந்து வருகிறார்கள் என்றால் இடம் கிடையாது என்று சொல்லும் அளவில் இருக்கிறது. தொழில் துறையிலும் வேறு எந்தத் துறையிலும், பிற்பட்ட இனம் என்று கேவலப்படுத்தும் அளவில் நடத்தப்படுகிறது, இந்த அரசாங்கத்தால் என்கிற குற்றச்சாட்டைக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஸ்டான்டர்ட் மோட்டார் தொழிற்சாலை பற்றியெல்லாம் பல கருத்துக்கள் கூறினார்கள். அதில் அரசாங்கத்தின் தயக்கம் என்ன, சங்கடம் என்ன என்று தெரியவில்லை. தொழிலாளர்கள் வாடி வதங்குகிறார்கள். அந்தப் பிரச்சினைக்கு உடனடியாக அரசாங்கம் தீர்வு காணாமல், ஏன் மௌனம் சாதித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பது புரியவில்லை. காலந்தாழ்த்தாமல், அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். தொழிலாளப் பெருமக்கள், தொழிலாளர் அரசு என்று பறை சாற்றிக்கொள்ளும் இந்த அரசால் புறக்கணிக்கப்படுவது இந்த அரசாங்கத்திற்குப் பாக இருக்காது என்று மட்டும் கூற விரும்புகிறேன்.

1971 சூன் 30] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

இன்னும் பல காரியங்கள் கூறவேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். தொழில் துறையில் அதிக முன்னேற்றம் அடைந்திருந்த மாநிலமாக இருந்தது நம்முடைய மாநிலம். ஆனால் இன்று வேறு மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், மகாராஷ்டிரா, குஜராத், வங்கம் போன்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், நமக்குப் போதுமான வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்பதை மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

குறிப்பாக ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். இங்கே 12,500 பவர் ஹம்ஸ் ஏற்படுத்துவதற்கு அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்த எந்தப் பகுதிகளில்லல்லாம் வழங்கியிருக்கிறது என்கிற விளக்கக் குறிப்பினையும் அமைச்சர் கூறுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். பொதுவாக கைத்தறி நெசவாளர்கள் பவர் ஹம்ஸ்கள் வருவதை எதிர்க்கிறார்கள். உண்மை நிலை என்ன? மகாராஷ்டிரா போன்ற மாநிலங்களில் 'காம்போசிட்' மில்களை வைத்து, துணியும் நெய்கிறார்கள், தூறும் நடத்துகிறார்கள். மார்க்கெட்டில் முன்னணியில் இருக்கிறார்கள். அவர்களோடு நாம் போட்டியிட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். அதற்கு வேண்டிய அளவில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். நாம் பிற்பட்டு இருக்கக்கூடாது, அதனால் மற்ற மாநிலங்களுக்கு அடிமைகளாக ஆகிவிடும் நிலை ஏற்பட்டு விடக்கூடாது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னும் சிமென்டைப் பொறுத்தவரையில், ஏற்பாடுகள் இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வன்னியூரில் தொழிற்சாலை அமைக்க தனியார் துறையில் உரிமம் வழங்கப்பட்டது. அது என்ன வாயிற்று? தனியார் நடத்துவதில் கஷ்டம், சங்கடம் இருந்தால், கூட்டுறவு முறையில் அவ்வளவு அரசாங்கத் துறையில் நடத்த வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

தூத்துக்குடியில் 'பிஷ் கேன்' செய்யும் ஏற்பாடு, டின் உற்பத்தி செய்வதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அதில் பெருத்த நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. டின் உற்பத்தி செய்து மார்க்கெட்டில் போட்டி போட முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பொதுக் கணக்குக் குழுவில் இது கவனிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி நஷ்டம் ஏன் ஏற்பட்டது என்பதை அமைச்சர் கவனிக்க வேண்டும்.

இன்னும் கயிறு தொழிற்சாலைகள் பற்றி அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சுத்தாமொழி என்ற இடத்தில் கன்யாகுமரி ஜில்லாவில் கயிறு பயிற்சி பாடசாலை இருக்கிறது. அந்தப் பாடசாலையில் பயின்றவர்களுக்கு வேலை இல்லை. பயிற்சி அடைந்தவர்களால் தனிப்பட்ட முறையில் தொழில்கள் அமைக்க முடியவில்லை என்றாலும், அவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் ஊக்கம் என்ன என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். பொதுவாக இந்தக் கயிறு உற்பத்தி செய்யும் தொழில் அவ்வளவு உயர்வாக இல்லை. பேட்டையில் 'ரப்பரைஸ்ட் ஃபைபர்' என்று உற்பத்தி செய்ய நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. நாரிலிருந்து என்னென்ன மாற்றங்கள் செய்ய முடியும் என்பதைப்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1971 சூன் 30 பார்ச்சுருர்கள். வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் அந்த மாவட்டத்தில் அதிகமாக இருக்கிறது. அந்த மக்களுக்கு வேண்டிய வகையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழில் பட்டரைகளைப் பொறுத்தவரையில், தோட்டத்திற்கு ஒரு தொழில் பட்டறை என்று விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்பது அரா சாங்கத்தின் கொள்கையாக இருந்தது. ஆனால் பல தொழில் பட்டறைகள் இயங்கவில்லை. இத்தனை டார்ஜெட் என்று சொல்லி, 100-க்கு 53 தான் உற்பத்தியாகியிருக்கிறது. வியாசர்பாடியில் 43 தான் என்பதையும் தெரிவிக்கிறேன். ஐடிலாக இருப்பதற்கு காரணம் என்ன? காபிடல் எக்ஸ்பென்டிசர் இங்கர் செய்த பிறகு இந்தமாதிரி மூடிக்கிடப்பது அரசாங்கத்திற்கு நல்ல காரியம் அல்ல என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். யூனிட்கள் இயங்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். எப்படி மின்சாரத்திற்கு சலுகை கொடுக்கிறோமோ, எப்படி சேல்ஸ் டாக்கில் சலுகை கொடுக்கிறோமோ அதேபோல வாடகையிலும் சலுகை கொடுக்க வேண்டும்.

பிற்பட்ட பகுதிகளில், ஆரல் தொழில் பட்டறைகள் இருக்கின்றன. அவற்றிற்கு வாடகை நிர்ணயிப்பதில் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. பப்ளிக் ஓர்க்ஸ் டிபார்ட்மென்ட் வாடகை நிர்ணயிப்பதில் காட்டும் நிலைகள் தொழில் நடத்துவதற்கு யாரும் வராத முறையில் இருக்கிறது. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில், மார்த்தாண்டத்தில் ஒரு தொழில் பட்டறை இருக்கிறது. அதில் பல யூனிட்கள் மூடியிருக்கின்றன. வாடகை கொள்ளாத அளவில் இருப்பதால் அப்படிக்கஷ்டம் இருக்கிறது. இம்மாதிரியான சில நிர்ப்பந்தங்கள் இருக்கின்றன. பெரிய அளவில் தவிர்கள் செய்கிறோம் என்று பறைசாற்றிக்கொண்டாலும், உண்மையிலே நடப்பு என்ன என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்த்து நல்ல முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

இன்னும் பல தொழில்களைப் பற்றியெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. முந்திரித் தொழிற்சாலை பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கேரளத்தில் இருக்கும் தொழில் அதிபர், சன்யாகுமரியில் வந்து முந்திரித் தொழிலைத் துவக்கியிருக்கிறார். ஆனால் அதற்கான மூலப்பொருள் ஆப்ரிக்க நாட்டிலிருந்து, 'நட்ஸ்' கிடைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அது கிடைப்பதில் கஷ்டம் இருக்கிறது. ஒரு வேளை அமைச்சர், அது மத்தியில் அதிகாரம் குவிந்திருப்பதால் ஏற்பட்டது என்று சொல்லலாம். 'எசன்ஷியாலிடி சர்ட்டிபிகேட்' வாங்குவதில் கஷ்டம் இருக்கிறது என்று எடுத்துக் கூறினார்கள். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை துரிதமாக மேற்கொள்ள பிரச்சினையைத் துருவிப் பார்க்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அந்தப் பகுதியில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. கற்றவர்களிடையே வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் அதிகமாக

1971 சூன் 30] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

இருக்கிறது. அதிகமான ஜனத்தொகை இருக்கிறதால் நெரிசல் இருப்பதால் அந்தப் பகுதியிலிருந்து இங்கே வருகிறார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலையை ஊக்குவிக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை துரிதமாக அரசாங்கம் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கோருகிறேன்.

முன்பெல்லாம் நாம் சில பண்டங்களுக்கு விற்பனை செய்ய ஊக்கம் அளித்தோம். குறிப்பாக நெசவுத் தொழிலில் 'ப்ளீடிங் மெட்ராஸ்' என்ற வண்ணம் மாறும் துணிக்கு சலுகைகள் கொடுத்து, அமெரிக்க நாட்டிற்கும் வேறு நாடுகளுக்கும் அனுப்பி வந்தார்கள். ஆனால் அந்தத் துணிக்கு கிராக்கி குறைந்து அவல நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏன் என்பதை ஆராய நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

பொதுவாக தொழில் துறையில் முன்னேற்றம் அடைந்திருப்பது மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. முன்பு காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில், முன்னேற்றங்கள் இருந்தன. அப்பொழுது எல்லோரும் டெல்லிக்குப் போகும் நிலையில் இருந்தார்கள். இன்றைக்கு ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். இன்று உங்களுக்குச் சாதகமான, உங்களோடு தோழமை கொண்ட அரசாங்கம் டெல்லியிலிருக்கிறது. ஆதலால், அவர்களோடு வாதாடினாலும் சரி, பேராடினாலும் சரி, எப்படியாவது அதிக அதிகாரங்களைப் பெற்று, தொழில் துறையில் முடங்கியிருக்கும் காரியங்களைத் துரிதப்படுத்தி, காலதாமதங்களைத் தவிர்த்து, வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு உங்களுக்கு வசதி வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதுமாதிரிமல்லாமல், இன்னும் பெரிய தொழில்கள் துவங்க வேண்டும் என்று திட்டங்கள் இருக்கின்றன. சேலம் உருக்காலையை ஆரம்பித்து வைத்தும் இன்னும் காலதாமதம் ஏற்பட்டுக்கொண்டே இருக்கிறது. அரசாங்கத் தொழிற்சாலைகளெல்லாம் துவங்காத முறையில் இருக்கின்றன. தூத்துக்குடியில் இருக்கும் பல தொழில் சளும் துவங்கக்கூடிய தன்மைகளைக் காணோம். அறிக்கையில் விரைவில் துவங்கும் என்று சொல்லப்பட்டிருந்தாலும், உண்மையான நிலை என்ன என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த மாதிரி கால தாமதம் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும்.

இந்த இலாகாவிலே ஒரு டைரக்டரும், ஆறு துணை டைரக்டர்களும் இருக்கிறார்கள். இந்த இலாக்கா ஒரு பெரிய இலாகாவாக இருக்கிறது. ஆனாலும் மக்களுக்கு இருக்கின்ற கஷ்டங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. தொழில் நடத்துகிறவர்கள் எந்த அதிகாரியை அணுகவேண்டும், எந்த போர்டை அணுகவேண்டும் என்று தெரியாமல் அல்லல்படும் சூழ்நிலைதான் இருக்கிறது.

பொதுவாக நடுத்தர தொழில்களும், பெரிய தொழில்களும் நடத்துவது சம்பந்தமாக அரசாங்கம் இன்னின்ன சலுகைகள் தர இருக்கிறது என்பது தெளிவாகக் கூறப்பட வேண்டும். இங்கே

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1971 சூன் 30]

தொழில் நிறுவனங்களை துவங்க ஒரு இண்டஸ்ட்ரியல் கிளைமேட் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். பிற மாவட்டங்களிலிருந்து தொழிலதிபர்கள் இங்கே பணம் போட்டு மூலதனம் போட்டு தொழில் செய்யக் கூடிய வகையில் தொழில் அமைதிக்கு ஊக்கம் இந்த அரசாங்கம் கொடுத்தால் பிற மாநிலங்களிலிருந்து தொழில்கள் நடத்த எல்லோரும் வருவார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முன்பு இருந்த சென்னை மாநிலத்தில் எல்லா தொழில் அதிபர்களும் முதலீடு செய்ய முன் வந்தார்கள். ஆனால் இப்போது ஏன் அந்த தயக்கம் என்பதை இந்த அரசு சிந்திக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் முன்பு இருந்த காங்கிரஸ்காரர்கள் திட்டம் ஏதும் போடவில்லை என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருப்பது சரி இல்லை என்று கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்த மாமன்றத்திலே பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் மிக நல்ல யோசனைகளைக் கூறியதோடு தமிழ்நாட்டிலே தொழில்கள் விரிவாகவும் பரவலாகவும் தொடங்கப்பட வேண்டும் என்று கூறினார்கள். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒவ்வொரு தொழிலுக்கும் ஏசாளமான தொழிற்சாலைகள் வரவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எப்படியும் எல்லா இடங்களிலும் தொழிற்சாலைகள் உருவாக வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணம் இந்த அரசுக்கு உண்டு என்றும் அந்த எண்ண அடிப்படையிலே இந்த அரசு மிகுந்த வேகத்தோடு நல்ல பணிகளை ஆற்றி வருகிறது என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதை அரசியல் கட்சியின் பிரச்சினையாகவோ, அல்லது அலுவலர்களை இணைத்து பேசாமலோ இருந்திருந்தால் நன்றாக இருந்து இருக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் வெளி நாட்டுக்காரர்களாக இருந்தாலும், பிற மாநிலங்களிலிருந்து வருகிறவர்கள் ஆனாலும் தமிழ்நாடு அரசுத்துறை அலுவலர்களுக்கு பாராட்டு தெரிவிப்பதோடு அல்லாமல் இங்கேதான் நல்ல முறையில் அவர்கள் பணியாற்றுவதோடு காலாகாலத்தில் அரசுச் சலுகைகள் தருவதற்கு சுணக்கம் ஏதும் இல்லாமல் நடவடிக்கை எடுக்கின்றனர் என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த அரசு அலுவலர்கள் சிறந்த முறையில் தொழில்கள் நிறுவுவதற்கு உதவி இருக்கிறார்கள். உதவி வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு என்று மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

தமிழ்நாட்டிலே தொழில் வளர்ச்சிக்கான நடவடிக்கைகள் பெருவாரியாக எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இன்னும் அது வேகமாக இருக்கவேண்டும் என்பது இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை. புள்ளி விவரங்கள் எல்லாம் தரப்பட்டு இருக்கின்றன. நம்முடைய காங்கிரஸ் உறுப்பினர் பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் இங்கே பேசியபோது தொழில் வளர்ச்சி குறைந்த சதவிகிதத்தில் தான் இருந்து இருக்கிறது என்று சொன்னார். இந்த 6 ஆண்டு

1971 சூன் 30]

[திரு. செ. மாதவன்]

வளர்ச்சியைப் பார்க்கும்போது இரண்டு சதவிகித வளர்ச்சியானது பாதுகாக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இப்போது அது இன்னும் 1 சதவிகிதம் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை.

பொதுவாக தொழில் துறையில் ஒரு நாடு வளர்ந்து இருக்கிறது என்பதை எப்படி பார்ப்பது என்றால் கம்பெனிகள் உருவாகி இருக்கும் எண்ணிக்கை, அதிலே மூலதனம் எந்த அளவுக்கு பெருகி இருக்கிறது, மின்சாரம் எந்த அளவு அதற்காக பயன்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது என்ற குறியீடுதான். அடுத்தபடியாக மத்திய அரசு, மாநில அரசு உதவியோடு தொழில்கள் எந்த அளவுக்கு அதிகம் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன என்பது சில புள்ளி விவரங்களால் தெரிய வரும்.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் 1960-லே தொடங்கப்பட்ட பெரிய கம்பெனிகள் 2949. அதிலே முதலீடு செய்யப்பட்டது ரூ. 252 கோடி. அது தற்போது ரூ. 334 கோடியாக வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. மூன்றாவது திட்டத்திற்குப் பிறகு தொழில் வளர்ச்சியில் சிறிது தளர்ச்சி ஏற்பட்டது. இப்போது தமிழ்நாட்டிலும் பரவலாக இந்தியாவிலும் தொழில் வளர்ச்சிக்கான அறிகுறிகள் தென்படுகின்றன. தமிழக அரசு கொடுத்துள்ள பட்டியலை எடுத்துக் கொண்டால் எல்லோரும் பிரமித்துக் கொள்ளும் அளவுக்கு தொழில் முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன.

இங்கே பேசியவர்களில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்த அரசு செய்த பணிகளைப் பாராட்டியும் காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் முந்தைய அரசு செய்த பணிகளைப் பாராட்டியும் பேசினார்கள். நாங்கள் முந்தைய அரசு செய்த பணிகளை பாராட்டினாலும் மறந்தது இல்லை. அதே நேரத்தில் இந்த அரசு செய்த, செய்ய இருக்கும் நல்ல தொழில் திட்டங்களை எதிர்க் கட்சியினர் பாராட்டத் தவறக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னேப் பொறுத்தவரையில் புள்ளிவிவரங்களின் அடிப்படையில் தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சியில் எப்போதுமே மூன்றாவது இடத்தைத்தான் பிடித்திருந்தது. அது கொஞ்சம்கூட குறையாமல் இப்போதும் பாதுகாக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

அதிலே இன்னும் சிறிது முன்னேற்றம் காண வாப்படி ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்று கூறிக்கொள்கிறேன். ஐ.டி.பி.-யைப் பொறுத்தவரையில் 1967-68-ல் மூன்றாவது இடத்தைப் பெற்றிருந்த நாம் இன்று இரண்டாவது இடத்திலே வந்திருக்கிறோம் என்பதை பெருமையோடு சொல்ல வேண்டி இருக்கிறது. தகுந்த சூழ்நிலை இருந்தால் நாம் முதலிடத்திற்கு வரமுடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதேபோல் ஐ.எப்.எஸ். பொறுத்தவரையில் 1966-67-ல் நாம் 5-வது இடத்தை பெற்று இருந்தோம். இப்போது 1969-70-ல் 3-வது இடத்திற்கு வந்திருக்கிறோம். ஐ.சி.சி.ஐ. உலக நாடுகளிலிருந்து பெரும் உதவியிலிருந்து பெற்ற வளர்ச்சியில் நமக்கு இருந்த மூன்றாவது இடத்தைத் தொடர்ந்து

[திரு. செ. மாதவன்]

[1971 சூன் 30]

வகித்து வருகிறோம். அதேபோல் மின்சார உற்பத்தியை தொழில் துறையில் எந்த அளவுக்குப் பயன்படுத்தி இருக்கிறோம் என்று பார்க்கும்போது 1966-ல் 1,600 மில்லியன் யூனிட்டு பயன்படுத்தி இருக்கிறோம். இப்போது 1969-70-ல் 2,484 மில்லியன் யூனிட்டு பயன்படுத்தியிருக்கிறோம். ஆகவே, இந்தக் குறியீடுகளை வைத்துப் பார்க்கையில் தமிழ் நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி பெருகி வருகிறது என்பதை தயவுசெய்து ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்.

பி.ப. 1-00. அதேபோல் சிறுதொழில் வளர்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதை உணர்ந்து இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. ஒரு நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சி அதிகமாக வேண்டுமானால் அங்கே சிறு தொழில்கள் ஏராளமாக வளர்க்கப் பட்டால்தான் முடியும். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் அம்மாதிரி சிறு தொழில்கள் ஏற்பட்டால்தான் நாட்டில் ஸ்திரீயில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியும். அதன் மூலம் தான் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த முடியும் என்று இந்த அரசாங்கம் நம்புகிறது என்பதால் சிறு தொழில் வளர்ச்சியால் ஏராளமான உதவிகள் செய்யவேண்டுமென்று நாம் முடிவுகள் எடுத்து செயல்பட்டு வருகிறோம்.

31-12-1967-லே நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்ட சிறு தொழில்கள் 11,813. 31-3-1971-ல் அது 22,899 ஆகி கிட்டத்தட்ட 2 மடங்கு அதிகம் ஆகி இருக்கிறது. ஒரு சில ஆண்டுகளில் இந்த வளர்ச்சி தமிழ் நாட்டில் நாம் பெற்று இருக்கிறோம் என்றால் அதைப் பாராட்டத்தான் வேண்டும். அதற்காக நம் அலுவலர்கள் எந்த அளவுக்கு முயற்சி செய்து ஒத்துழைப்பு கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

புதிய, புதிய வாரியங்கள் தொடங்கப்படுவது பற்றிச் சில சந்தேகங்கள் கிளப்பப்பட்டன. மராட்டியம் போன்ற மாநிலங்கள் இதுபோன்ற வாரியங்கள் அமைத்து தொழில் துறையில் நல்ல வசதிகள் பெற்றுத் தந்திருப்பதைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். அதைப் பார்த்து இம்மாதிரி அமைப்பை தவறு என்று சொல்ல மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நாம் வர இருக்கும் ஒன்று இரண்டு ஆண்டுகளில் புதிய முயற்சிகளில் ஈடுபட இருக்கிறோம். அப்படி ஈடுபடுகிறபோது ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடுகள் ஏற்பட்டு விடக்கூடாது என்ற கருத்தில் இந்த வாரியத்தை தொழில் வளர்ச்சிக்கு அவசியம் என்ற முறையில் ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம். ஆகவே இதுபோன்ற வாரியங்கள் தவிர்க்க முடியாத இன்றியமை யாதவை. இவை நாட்டுக்குத் தேவை என்று சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

சிறு தொழில்கள் அபிவிருத்திக்காக சிம்கோ என்ற வாரியம் ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. அதன்மூலம் தனியார் துறையில் ஏராளமான சிறு தொழில்கள் பெருக வசதி உருவாகும் என்று வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன். சிறு தொழில்கள் பெருகுவதற்கு

1971 ஜூன் 30]

[திரு. செ. மாதவன்]

மூலப்பொருள்கள் தேவை. இந்த மூலப்பொருள்களை வெளி மாநிலங்களிலிருந்தும், வெளி நாடுகளிலிருந்தும் தருவித்துக் கொள்ள உடனடி முயற்சிகள் இந்த அரசால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு இருக்கின்றன. அப்படிச் செய்வதற்குத்தான் இந்த வாரியம் உருவாக்கப்பட்டு பல கோடி ரூபாய் முதல் வைத்து மத்திய அரசாங்கத்து கட்டுக்கோப்புக்குள்ளும், வெளிநாடுகளிலிருந்தும் மூலப்பொருள்களை நாமே இறக்குமதி செய்து இந்த சிறிய தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஊக்கம் அளித்து இருக்கிறோம். இந்த வாரியத்தின் மூலம் மூலப்பொருள்கள் இறக்குமதியாவதற்கும், தொழில்கள் விஸ்தரிப்புக்காகவும் ரூ. 30 லட்சம் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இதை ஒவ்வொரு மாவட்டத்தின் தலைநகரிலும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், மக்கள் பிரதிநிதி, தொழில்துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் அமர்ந்து சிறு தொழில்கள் வளர்ச்சிக்காக ரூ. 25,000 வரை உடனடியாகக் கடன் கொடுக்கும் நல்ல முயற்சியை எல்லோரும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஒவ்வொரு மக்கள் பிரதிநிதியும் அந்தந்த ஆட்சித் தலைவரையும் தொழில் சம்பந்தப்பட்டவர்களையும் கலந்து முன்பு கூறிய திட்டத்தை பயனுள்ளதாக ஆக்கச் செய்யவேண்டும்.

இதேபோல் அரசாங்கம் ஏற்று நடத்துகிற வாரியம் டிட்கோ ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் தொழில் நடத்த விரும்புவோர் இந்த வாரியத்தைப் பயன்படுத்தி தொழில்களை பாவலாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தனியார் துறையில் இது போன்ற பெரிய தொழில்கள், நடுத்தரத் தொழில்கள், பலகோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் தொடங்கிக்கொண்டு வருகின்றன. அவர்களுக்கு ஊக்கமும் உற்சாகமும் அளிக்கத் தக்க வகையில் இந்த வாரியங்கள் உதவிகரமாய் இருக்கும். மாட்டிய மாநிலத்தில் இதுபோன்ற வாரியங்களால் ஏராளமான தொழிற்சாலைகள் பெருக வாய்ப்புச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோலத்தான் டிட்கோ வாரியம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வாரியத்தின் பலன்களை நாம் முழுவதும் பார்க்கவேண்டுமென்றால் 10, 15 ஆண்டுகளுக்கு பிறகு ஏராளமான புதிய தொழில்கள் ஏற்பட வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதேபோல் சிறிய தொழில்களும் பெரிய தொழில்களும் பெருக இந்த வாரியம் அமைக்கப்பட்டது.

ஆலங்குளம் சிமெண்டு தொழிற்சாலை, சர்க்கார் துறையில் ஏற்படுத்தப்பட்டு சிமெண்டு உற்பத்தியில் தமிழ்நாட்டில் தன்னிறைவு ஏற்பட்டு இருக்கிறது. ஏராளமான சிமெண்டு தொழிற்சாலைகள் தமிழ் நாட்டில் ஏற்கெனவே ஏற்படுத்தப்பட்டு இருப்பதால், இந்தத் தொழிலுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டியது மத்திய அரசு தான்.

[திரு. செ. மாதவன்] [1971 ஜூன் 30]

அதேபோல் அரசுக்கோணம் தொழிற்சாலை பற்றிச் சொன்னார்கள். அரசுக்கோணத்தில் விரைவில் பொருள் உற்பத்தியாவதற்கு தொழிற்சாலை தொடங்கவேண்டுமென்று சென்ற ஆண்டு கூறப்பட்டது. அப்போதே விளக்கம் தரப்பட்டது. அதை வேகமாய்ச் செய்ய வேண்டுமென்பதில் யாருக்கும் ஆட்சேபம் இருக்க முடியாது. ஆனால் ஏன் ஆரம்பிக்கப்பட்டது, எப்படி ஆரம்பிக்கப்பட்டது, யோசனை செய்து ஆரம்பிக்கப்பட்டதா? அன்றைக்குள்ள பிரச்சனைகளை சிந்தித்துவிட்டு ஆரம்பித்தார்களா? என்று அந்தப் பிரச்சனைகளுக்குள் இன்றைக்கு நான் போக விரும்பவில்லை. அந்தத் தொழில் நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டுமென்ற ஆசை இந்த அரசுக்கும் இருக்கிறது. அதற்கான முயற்சி செய்கிறோம். ஆனால் இரண்டு தகராறுகள் இருக்கின்றன.

அது ரஷ்ய நாட்டு கூட்டுறவுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. நம் நாட்டு நிபுணர்களுக்கும் ரஷ்ய நாட்டு நிபுணர்களுக்கும் கருத்து வேறுபாடு நிலவிற்று. டில்லியிலிருந்து ரஷ்ய நாட்டு நிபுணர்கள் வந்தார்கள். என்னுடன் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தினார்கள். முதலமைச்சர் அவர்களையும் சந்தித்தார்கள். இன்னும் 2, 3 மாதங்களில் உற்பத்தி தொடங்கலாம் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

இன்னொரு காரணம் அது தொடங்கப்படும்போது மூலப் பொருளைப்பற்றி நாம் எந்த அளவுக்கு சிந்தித்தோம்? அன்று போல் இன்றைக்கு மூலப்பொருள் நிலை இருக்கிறதா என்ற சந்தேகம் இன்றைக்கு விளக்கப்படுகிறது. அதற்கு “ஸ்க்ராப்” மூலப்பொருள் தேவைப்படுகிறது. இப்போது நாட்டிலுள்ள நிலை “ஸ்க்ராப்”பை வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யாது தடை ஏற்பட்டால் ஒழிய நிரந்தரமாக ஒன்றும் செய்ய முடியாது. அதை நிரந்தரமாக தடை செய்ய முடியாதா என்பதை யோசித்து நாம் மத்திய அரசுக்கு வலியுறுத்தியிருக்கிறோம். ஆகவே “ஸ்க்ராப்” கிடைத்தால் தொழிற்சாலை லாபத்துடன் நடத்த முடியும் என்பதை நம்மால் உணர முடிகிறது. இன்றைக்கு முடிந்த அளவு நாம் சேகரித்திருக்கிறோம். 3 மாதங்களுக்கான ஸ்டாக் நம்மிடத்தில் இருக்கிறது. ஆனால் அதே சமயத்தில் அது கிடைக்க வழி என்ன என்பதை ஆராய்ந்து மத்திய அரசின் ரயில்வேத் துறை அமைச்சருடன் தொடர்பு கொண்டு ரயில்வேயில் அதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது, ரயில்வேயில் எத்தனை ஸ்க்ராப் கிடைக்குமோ அத்தனையும் குறைந்தபட்சம் தமிழ் நாட்டு அளவிலாவது எங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்தி வருகிறோம். ரயில்வே அமைச்சருக்கும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. கொள்கையளவில் அதிக லாபம் வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பது நியாயம் தான். அந்த லாபம் வேண்டுமென்று கேட்டாலும், மத்திய அரசுடன் தொடர்பு கொண்டு இது அரசு முதலீடாக இருப்பதால் அதை அரசுக்கோணம் ‘கண்டிண்டன்ஸல் ஸ்டீல் கால்டிங் ப்ளான்டுக்கு’ கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருப்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதற்கு நிரந்தரமான பரிகாரம் காணவேண்டுமென்று இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு புதிய முயற்சி எடுத்து ஓரளவு வெற்றி பெற்றிருக்கிறது.

1971 ஜூன் 30]

[திரு. செ. மாதவன்]

மாற்று மூலப்பொருள் “ ஸ்பான்ஜ் அயரன் ” என்ற பொருள் உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்று மத்திய அரசுக்கு தெரிவித்திருக்கிறோம். சில நாட்களுக்கு முன்பு நாடாளுமன்றத்தில் அதற்குப் பதில் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம் ஆலோசனையைப் பார்த்து மைசூரில் கிடைக்கும் கனிப்பொருளைக் கொண்டு “ ஸ்பான்ஜ் அயரன் ” உற்பத்தி செய்ய நமக்கு அனுமதி தருவார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அதைப் பொருத்து அரசு கோணம் தொழிற்சாலை சிறந்த முறையில் செயல்பட வாய்ப்பு இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

உற்பத்தியாகும் பொருளின் அடக்க விலைக்கும் விற்பனை விலைக்கும் தொடர்பு இருக்க வேண்டும். நஷ்டம் வருமே என்ற யோசனை வந்தது. இதுபற்றியும் ஒரு தல்ல முடிவை அரசு எடுத்திருக்கிறது. தொழிற்சாலை தொடங்கும்போது முதல் நோக்கம் லாப நஷ்டமல்ல. அதற்குப் பதிலாக தமிழ் நாட்டில் ஏராளமான “ ரீ-ரோலிங் மில்ஸ் ” கம்மா இருக்கின்றன. அவற்றிற்கு வேலை கொடுக்கவேண்டும். அவர்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்கி ‘மில்லெட்ஸ்’ உருவாக்கவேண்டும் என்ற முறையில் தொழிற்சாலை தொடங்கப்படும். ஆனால் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் லாபத்தை நமக்குக் கொடுத்து நஷ்டம்இல்லாமல் நடத்த வேண்டுமென்ற புதிய தத்துவத்தின் அடிப்படையில் இந்த அரசு ஒரு புதிய முடிவெடுத்திருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் உள்ள ‘ரீ-ரோலிங்’ மில்களுக்கு அரசு கோணம் ப்ளாண்டிலிருந்து நாம் ‘மில்லெட்ஸ்’ தருவோம். அவர்கள் உற்பத்தி செய்த பொருளை நமக்கே விற்பனை செய்ய வேண்டும், கூலி போன்ற செலவைப் பெற்றுக்கொண்டு, லாபத்தை அரசு பெறுவதற்கு வாய்ப்பு செய்யவேண்டுமென்ற முடிவெடுத்திருக்கிறோம். அந்த முறையில் தமிழ்நாட்டில் உள்ள எல்லா ரீ-ரோலிங் மில்களும் நம்முடன் ஒத்துழைக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. லாபத்துடன் நடத்தப்படும்.

‘டிட்கோ’வைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அது கூட்டுத்துறை. ‘ஜாயிண்ட் செக்டார்’ திட்டம். ஆனால் சொன்னார்கள், ‘அதைப் பற்றி குறை சொல்லவில்லை. அது தவறாகச் சென்று விடுமோ? அரசினுடைய கொள்கைக்கு, விரோதமாகப் போய் விடுமோ’ என்ற கவலை தெரிவிக்கப்பட்டது. நிச்சயம் இந்த அரசாங்கமும் அப்படிப்பட்ட கவலையைக் கருத்தில் கொண்டு எந்த முடிவும் எடுக்கும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் உறுதி கூறுகிறேன். ஆனால் அதேநேரத்தில் அரக்கோணம் தொழிற்சாலையில் அரசு பங்கேற்க வேண்டுமென்ற புதிய கொள்கைக்கு இது உறுதுணையாக இருக்குமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

ஒரு கோடிக்குக் கீழ் உள்ள திட்டத்தில் நாம் தொடர்பு கொள்ளலாம் என்று ஆலோசனை கூறப்பட்டது. தனியார்துறையே ஏற்று நடத்தினாலும் ஒரு கோடி முதலைச் சேகரித்தாலும் சரி, யாராவது நடத்த முன்வந்தால் அவர்களுக்கு அனுமதி கொடுத்து, அவர்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் பண வசதி இல்லா

[திரு. செ. மாதவன்]

[1971 ஜூன் 30]

விட்டாலும் நாமே முன் சென்று நடத்த வேண்டும் என்பது அரசின் கொள்கையாகும். அவர்களுக்கு கடன் கொடுத்துவிட்டுப் போகலாமே என்று ஆலோசனை கூறப்பட்டது. பல தொழிற்சாலைகள் அரசு பணத்தைக் கொண்டு—மத்திய அரசினிடத்திலோ மாநில அரசினிடத்திலோ வாங்கி—தன்னுடைய சிறு முதலைப் போட்டு அதே சமயத்தில் அதிகாரம் அவர்களிடத்தில் இருப்பதால் பல தொழிற்சாலைகளை நம்மால் எடுத்து நடத்த முடியாமல் இருக்கிறது.

உதாரணம், “சதர்ன் ஸ்டாக்கரஸ்” பற்றி கவலையோடு குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அரசாங்கத்தின் பணத்தைக் கடனாக பெற்று அது தேசிய வங்கிகளாக இருந்தாலும் சரி மத்திய அரசாக இருந்தாலும் மாநில அரசுப் பணமாக இருந்தாலும் சரி, மக்கள் பணத்தைப் பெற்று நடத்தினாலும் தைரியமாக அரசு எடுத்து நடத்த முடியாத நிலை இருக்கிறது.

அதே போல் “ஸ்டான்டர்ட் மோட்டார்ஸ்” பற்றி தொடர்ந்து கவலை தெரிவிக்கப்பட்டது. அதற்கு விளக்கமெல்லாம் சொன்னார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலையிலும் அதே கருத்து தான். இப்படிப்பட்ட நிலை மாற்றப்பட வேண்டுமானால் புதிதாக ஏற்படுத்தும் பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் முக்கியமான தொழிற்சாலைகளை அரசே தொடங்க ஒதுக்கவேண்டும். அப்படி இருந்தால் எங்கேயாவது தவறு எனக் கண்டால் அதை அகற்றி, மாற்றி அமைத்து அங்கே நாமே நிர்வாகம் நடத்தும் வாய்ப்பு ஏற்படுத்தும். புதிய கொள்கையின் அடிப்படையில் கூட்டுத் தொழில் “ஜாயின்ட் செக்டார்” இப்போது தான் தொடங்க விருக்கிறோம். தொடங்கியவுடன் செய்வோம் என்று சொல்லாமல் அதன் உண்மை நிலையினை ஆராய்ந்து பிரத்தியட்சபூர்வமாகச் செய்கிறோம். மத்திய சர்க்காரும் இந்த நல்ல கருத்தை ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. மத்திய அரசுக்குக் கூட நம்பிக்கை தேவை என்றால் அவர்கள் விரும்பினால் பங்குகளை—“ஃக்விட்டி ஷேர்ஸ்” ஆக மாற்றிக் கொள்ளும் உரிமை வேண்டும் என்ற புதிய கொள்கை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இது போல் நாங்கள் புதிய முயற்சி எடுத்துச் செயல்பட்டு வருகிறோம். ஆகவே தமிழ் நாட்டில் இந்தக் கூட்டுத் தொழில் தொழில் வளர்ச்சிக்கு மிகுந்த உறுதுணையாக இருக்கும் என்று பல விவரங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். அதையெல்லாம் உன்னிப்பாகப் பார்க்கும்போது ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக் கிருக்கிறது. 62 கோடி ரூபாயில் ரசாயனத் தொழிற்சாலை தொடங்கப்படவிருக்கிறது.

இங்கே வந்து மத்திய அரசு வேற்று நாட்டுக்காரர்களுடன் சேர்ந்து மனலியில் ஒரு தொழிற்சாலை வைத்திருக்கிறார்கள். அதே போல் தமிழக அரசும் கூட்டுத் தொழிலில் தனியார் துறையுடன் சேர்ந்து இதற்கான முழு முயற்சி எடுக்கும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1971 சூன் 30]

[திரு. செ. மாதவன்]

அதே போல் தூற்பாலை பற்றி மிகுந்த கவலை தெரிவிக்கப்பட்டது. ஏதோ ஆளும் கட்சியைக் குறை சொல்ல வேண்டும் என்று வேகமாகப் பேசி இருந்தாலும், உண்மையிலேயே இந்த மாதிரி யோசனைகளை மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். அதே கவலையை நாங்களும் பகிர்ந்து கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். அதற்காக அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகளை எல்லாம் ஆழ்ந்து சிந்தித்து கருத்துக்களைக் கூறவேண்டும். எங்கள் துர்ப்பாக்கியம் நாங்கள் பொறுப்பேற்றவுடன் பல ஆலைகளை மூடத் தொடங்கிவிட்டார்கள். அது தமிழ் நாட்டில் மட்டுமல்ல, இந்திய நாடு முழுவதும் குறிப்பாக இந்த தூற்பாலைகள் எல்லாம் மூடப் பட்டன. இன்றைக்கு அத்தொழிலில் சிறந்த இடம் வகிக்கும் மகாராஷ்டிரம் பற்றி நேற்றும் இன்றைக்கும் பத்திரிகைச் செய்தியைப் பார்த்தால் நமக்கும் இப்படி ஒரு நிலை உருவாகுமோ என்ற கவலை தான் எனக்கு ஏற்படுகிறது.

தூற்பு ஆலைகளுக்கு தமிழ் நாட்டில் இந்தமாதிரி நிலை வந்தது மிகவும் துர்ப்பாக்கியம். இதற்குக் காரணம் தூற்பு ஆலை ஒரு பக்கம், கைத்தறி நெசவு ஒரு பக்கம். அரசியல்வாதி இன்று எந்தப் பக்கம் திரும்புவது என்பது அது ஒரு பக்கம்.

திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொன்னார்கள். கைத்தறித் துறைக்கு நாம் நல்ல பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டால், மற்ற மாநிலங்கள் பின்பற்றுகிற மாதிரி இங்கும் 'பவர் லாம் அண்ட் காம்போஸிட் மில்' என்ற முறையை நடத்த வேண்டும், நம்முடைய நாட்டுக்கு அது தான் தேவை. விசைத் தறி பற்றி இன்னும் உற்சாகத்தோடு யோசிப்போம் என்று அவர் சொன்னது எனக்கு உற்சாகத்தை அளிக்கிறது. கைத்தறிக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும். அதே சமயத்தில் மற்ற மாநிலங்களோடு போட்டி போடத்தக்க வகையில் நம்முடைய மாநிலத்திலும் (காம்போஸிட் மில்ஸ்-பவர் லாம்) அமைக்க வேண்டும் என்று இந்த மன்றத்துக்கு வழிகாட்டிய அந்த யோசனையை நான் பாராட்டுகிறேன்.

விசைத் தறிக்குத் தடை போட வேண்டும் என்று நினைத்து மத்திய அரசாங்கம் தடை போட முயற்சித்தால், அதனால் உற்பத்தி பாதிக்கும் என்பதோடு, எதை எதை உற்பத்தி செய்வது என்ற பொறுப்பை மாநிலத்துக்கு விட்டுவிடவேண்டும். அதுதான் குறை. ஆனாலும் தமிழக அரசு அந்தத் தடை குறித்து மத்திய அரசு போடும் உத்தரவை அமல் நடத்துவதற்குத் தயாராய் இருக்கின்றது. நாம் விசைத் தறியை கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத்தான் கொண்டு வரவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறோம். மராட்டிய மாநிலம் இதை அமல்படுத்த விரும்பவில்லை. நம்முடைய மாநிலத்துக்கு தடை செய்கின்ற அதிகாரம் நம்மிடம் இல்லை. இதைத் தான் மாநில அரசு மத்திய அரசுக்கு சுட்டிக்காட்டி, நம்முடைய மாநிலத்தில் எந்தெந்த இனங்கள், ரகங்கள் விசைத் தறியில் உற்பத்தி செய்வது என்று சொல்லி விடவேண்டும்.

[திரு. செ. மாதவன்]

[1971 ஜூன் 30]

எதை அமல் நடத்துவது தடை ஆகும், எதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று நம்முடைய அரசு வலியுறுத்தி வருகிறது. வேண்டும் என்று நம்முடைய அரசு வலியுறுத்தி வருகிறது. செய்வதற்குத் தயாராய் இருந்து வருகிறோம், அதைத் தொடர்ந்து செய்வோம் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நூற்பு ஆலைகள் தற்போது நல்லபடியாக இயங்கி வரவேண்டும். இதற்குத் தேவையான பண வசதி கிட்டத்தட்ட 225 லட்சத்துக்கு நான் 'காரண்டி' கொடுத்தேன். கிட்டத்தட்ட 119 லட்சம் தான் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. மூடிய மில்களை நாமே ஏற்று நடத்தவேண்டும் என்று ஒரு கமிட்டியைக் கூட்டிய போது, திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் சொன்னார், நீங்கள் அவசரப்படாதீர்கள், இப்போது 4, 5 என்று எடுத்தால் போதும், என்றார்கள். இப்போது 4, 5 என்று தான் எடுத்தோம். இதில் ஓரளவு லாபம் தான். பாராட்டுகின்றார்கள். 'ஜாக்கிரதை' என்று சொல்வதில் தவறு இல்லை. மக்களுடைய வரிப்பணம் வீணாகக்கூடாது என்பது தான் நம்முடைய லட்சியம். இதில் ஆலோசனை கூறுவதற்கு இயக்குநரைப் போட்டிருக்கிறோம். எதிர்க் கட்சியாய் இருந்தாலும், அவர்களுக்கும் பங்கு இருக்க வேண்டும் என்ற முடிவை ஏற்றிருக்கிறோம். எதிர்க் கட்சியை அலட்சியப்படுத்தும் நோக்கமல்ல.

மதுரையில் உள்ள சில ஆலைகள் பற்றி நம்முடைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் சொல்லியிருக்கின்றார். விரைவில் அதைப்பற்றி முடிவு எடுப்போம். கோவையைப் போல் மதுரை மாவட்டத்திலும் செய்வதற்கு எங்களுக்கு ஆலோசனை சொல்லலாம். எதையும் எடுத்துக் கொள்வதற்குத் தயாராய் இருக்கிறோம். லாபம் வந்தாலும், நஷ்டம் வந்தாலும் நாங்கள் எடுத்துக்கொள்வோம் என்ற முடிவுக்கு இந்த அரசாங்கம் வரும்போது, உங்களுடைய கருத்துக்கள் எங்களுக்கு உற்சாகத்தைக் கொடுக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

புதுக்கோட்டை ஆலை எடுத்துக்கொள்வது சம்பந்தமாக வற்புறுத்தினார்கள். நாளைக்கு இதுபற்றி பேச்சு வார்த்தை நடத்த இருக்கிறேன். எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்களுக்கு இன்றையதினம் அக்கறை, கவலை காரணமாக உடனடியாக இதை எல்லாம் எடுக்க வேண்டிய ஆர்வம் இருக்கின்றது. இதில் சொத்தையும் கடனையும் பார்த்தால், சொத்தை விட கடன் தான் அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த சொத்தைவிட கடன் இருக்கிறதோ இல்லையோ, நாம் எடுத்துக்கொள்வது என்ற உற்சாகத்தின் காரணமாக, மக்களுடைய பணம் விரயம் ஆகாது என்ன செய்வது என்பதைப் பற்றி யோசித்துவருகிறேன்.

பொதுவாக நூற்பு ஆலை பிரச்சனையில் மத்திய அரசு இன்னும் அதிகக் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று நாம் வலியுறுத்தி வருகிறோம். நூற்பு ஆலைக்கு இவ்வளவு அதிகமாக பருத்தி மற்ற

1971 சூன் 30]

[திரு. செ. மாதவன்]

நாடுகளில் இருந்து வருகிறது. இதுதான் தூற்பு ஆலை பிரச்சனைக்கு மூலகாரணம். இதைத் தொடர்ந்து மத்திய அரசு பஞ்சு மில் (ஸ்பின்னிங் மில்ஸ்)-க்கு மட்டும் தனிச் சலுகை காட்டுகிறது. கைத்தறி வகையில் அதிக பரிவைக் காட்டவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை மத்திய அரசு நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று எண்ணித்தான் இந்த அரசு வலியுறுத்தி வருகிறது. அப்படியிருந்தால் தான் இந்த தூற்பு ஆலையும் வளர்ச்சி பெறமுடியும் என்று நம்புகிறோம்.

தூற்பு ஆலையைப் பொறுத்தவரையில் நமது அரசு அதிக கவனம் செலுத்தி வருகிறது. கைத்தறி நெசவிலும் குறையைப் போக்குவதற்குத்தான் முயற்சி செய்து வருகிறோம். நாம் கொடுத்திருக்கின்ற புள்ளிவிவரங்களை எல்லாம் படிக்கவேண்டும். நம்முடைய கூட்டுறவுத் துறை, சிறப்பான முறையில் செயல்படுகிறது என்பதையாரும் மறுத்துவிட முடியாது. பொதுவாக கைத்தறிக்கு இருக்கும் பிரச்சனை இன்றைக்கு நீடிக்கின்றது. இதை அகற்றும் கண்ணோட்டத்தில் பார்ப்போமானால், தமிழ்நாடு இன்னும் அதிக வளர்ச்சி அடைவதற்கு, வளர்ச்சி ஏற்படுவதற்கு நாம் எல்லாம் முயற்சி செய்யவேண்டும் என்பதை இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு, கைத்தறித்துறைக்கு எவ்வளவு சலுகை கொடுத்திருக்கிறது என்பதற்கெல்லாம் புள்ளிவிவரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எல்லோரும் படிக்கவேண்டும். பெரிய பெரிய புத்தகம் எல்லாம் படிக்கிறவர்கள் சாதாரண இந்தப் புத்தகத்தைப் படிக்கவா பயப்படுவார்கள்? இப்படிப்பட்ட புள்ளிவிவரம் பயன் தரக்கூடிய புள்ளிவிவரமாக இருக்கும் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கைத்தறித் துறையில் ரிபேட் போன்ற அதிக சலுகை கேட்கப் பட்டது. 80 லட்சம் ஆனது 110 லட்சம் என்று ரிபேட் கொடுத்தது உற்சாகப்படுத்தும் முறையில் இருக்கிறது. இன்னும் கடன் கொடுப்பது, விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிப்பது போன்ற சலுகை காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

மத்திய அரசாங்கம், மாநில அரசாங்கம் உறவு பற்றிய விஷயம் எல்லாம் பேசினார்கள். இதில் தமிழகத்தின் குறைகளை எடுத்துச் சொல்வது சாதகம் தான் என்பதையும் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக நம்முடைய வேண்டுகோள் எல்லாம் இந்தத் தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையில் எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் சேர்ந்து நம்முடைய தமிழ்நாட்டுக்கு அதிகம் வேண்டும் என்ற நல்ல கருத்தை அவர்கள் வலியுறுத்தவேண்டும். அல்லாம் மாநிலத்தில் தொழில் வளர்ச்சி பற்றிப் பேசும்போது அந்த மாநில அமைச்சர் பேசும்போது, இந்தச் சிறு தொழில் வளர்ச்சி நம்முடைய நாட்டில் இருந்தும், அதற்குப் போடப்படுகிற அதிகாரி தமிழ்நாட்டில் இருந்துதான் வருகிறார் என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதத்தினுடைய நோக்கை நீட்டிக்க அவை அனுமதி அளிக்கிறது என்று கருதுகின்றேன்.

[திரு. செ. மாதவன்]

[1971 ஜூன் 30]

பி.ப.
1-30.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்படி மற்ற மாநிலங்கள் எல்லாம் நம்மைப் பார்த்து பொருமைப்படக்கூடிய அளவுக்கு நாம் வளர்ச்சி கண்டாலும் அந்த வளர்ச்சி போதாது, மேலும் பலவகையில் வளர்ச்சி அடைந்தாக வேண்டும் என்பதுதான் நம்முடைய வேண்டுகோளாக இருக்கவேண்டும். தமிழ்நாட்டிற்கு நன்மை அளிக்கக்கூடிய வேண்டுகோளாக, கோரிக்கையாகத்தான் இது இருக்கும் என்பதை நாம் உணர்ந்தாக வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசாங்கத்தின் கொள்கையைக் கண்டித்துப் பேசுகின்றோம், குறை கூறிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதாகச் சிலர் சொல்லி வந்தார்கள். அவர்களேகூட இன்றையதினம் கூட்டம் கூட்டி மத்திய அரசாங்கத்திடம் அதிகாரங்கள் குவியக் கூடாது, மாநில அரசாங்கங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் தரப்பட வேண்டும் என்று தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்களே அதைக் கண்டு இதுவரை நீங்கள் எதிர்த்துவிட்டு இன்றைக்கு இப்படிப் பேசத் தொடங்குகிறீர்களே என்று ஆட்சேபித்தோமா? கண்டித்தோமா? மாருகப் பாராட்டினோம், வரவேற்றோம். அந்தத் தலைவர்களுக்கு வாழ்த்தைக் கூறினோம். அத்தகைய பெருந் தன்மையான மனம் வந்தாக வேண்டாமா? மத்திய அரசு, மாநில அரசு, டெல்லி ஆட்சி, தமிழ்நாடு ஆட்சி என்கிற அளவில் கண்ணோட்டம் நமக்கு இருக்குமானால் நன்மை தரும். தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்நாட்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி அல்லவா இருக்கிறது, இது சொல்ல வாவது என்கிற கண்ணோட்டம் இருக்குமானால் அது தமிழ் மக்களுக்கு செய்யக்கூடிய தீமையாகத்தான் நான் கருதுகிறேன்.

எனக்கு நினைவு வருகிறது. நானும், நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களும் டெல்லி பிரதமருடன் அவருடைய இல்லத்தில் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். அதுவும் தமிழ்நாட்டு வறட்சிப் பணியைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். அதிக உதவி அளித்தாக வேண்டிய அவசியத்தை வற்புறுத்தியபோது அவர்கள் சிரித்துக்கொண்டே சொன்னார்கள். “நீங்கள் கேட்கக் கேட்க நானும் பதினான்கு கோடி வரை வறட்சிப் பணிக்காக உங்கள் மாநிலத்திற்கு அளித்து வந்திருக்கிறேன். ஆனால் உங்கள் மாநிலத்தில் உள்ள—சாதாரணத் தலைவர்கள் கூட இல்லை—பெரிய பெரிய தலைவர்கள் எல்லாம் தமிழ் நாட்டிலா பஞ்சம்? எங்கே பஞ்சம்? பஞ்சம் என்றால் உத்திரப் பிரதேசத்தைச் சென்று பார்த்திருக்க வேண்டும் என்று பாராளுமன்றத்திலேயே பேசும் போது மற்ற மற்ற மாநிலக்காரர்கள் எல்லாம் என்ன சொல் வார்களோ என்கிற பயம் ஏற்பட்டுவிட்டது” என்று சிரித்துக் கொண்டே குறிப்பிட்டதை நான் இங்கே வருத்தத்துடன் கூற வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்கள் சிரித்ததன் பொருள் நமக்கு எல்லாம் புரியும். அவர்கள் அப்படி யாரைக் குறிப்பிட்டார்கள் என்பதும் நமக்குத் தெரியும். நம்முடைய மாநிலத்தில் உள்ள அரசியல் கட்சிகள் வேறுபட்ட கருத்துடையவர்களாக இருக்கலாம். ஆனால் மாநில மக்களுடைய நலன் என்று வருகிற

1971 ஜூன் 30]

[திரு. செ. மாதவன்]

போது—வோட்டைப் பெறுவதற்காக, ஆட்சியைக் கைப்பற்று வதற்காக, பதவியைப் பிடிப்பதற்காக—மாநில மக்களுடைய பொது நலனுக்கு விரோதமான முறையில் பேசுவது என்பது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். அன்றைக்கு இந்தியப் பிரதமர் அவர்கள் சிரித்துக்கொண்டே சொன்னபோது, நமது முதல்வர் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். “அப்படிப் பேசுவது யார் என்று உங்களுக்குத் தெரியாதா? எதற்காக இப்படிப் பேசுகிறார்கள் என்பதும் தெரியாதா? அவர்கள் உங்கள் கட்சியில் இருந்தவர்கள் தானே. மீண்டும் உங்களோடு வந்து சேர்ந்தாலும் சேருவார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு தமிழ் மக்களுடைய துயர் துடைப்புக்கு உதவி செய்யத்தான் வேண்டும்” என்று வற்புறுத்தினார்கள்.

அதே கருத்தையே வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை அளிக்கக்கூடிய வகையில் பல் விதத் தொழில்களும் இங்கே வளர்ந்தாக வேண்டுமென்றால் மத்திய அரசினிடத்தில் நாம் எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்ந்து கோரஸ் பாட வேண்டும். அப்படிக் கோரஸ் பாடுவதிலே எனக்கு மகிழ்ச்சி. யார் முன்னணியில் இருக்க வேண்டும், யார் பின்னணியில் இருக்க வேண்டும் என்பது கூட இல்லை. எனக்குச் சாரீரம் இருக்கிறதா, இல்லையா என்பது தெரியாது. தமிழ்நாட்டின் நன்மைக்காக யார் கோரஸ் பாட முன்வந்தாலும் அவர்களோடு சேர்ந்து நானும் பாடுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கோரஸ் பாடிக்கொண்டே இருக்கலாம், அதனால் எவ்விதப் பயனும் ஏற்படாது. ப்ராப்ளமுக்கு சொல்லுஷன் காணுங்கள்—தீர்வு காணுங்கள் என்றுதான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நன்றி. இப்போதாவது தமிழ் மக்களுடைய பொதுநன்மையைப் புரிந்துகொண்டிருப்பார்கள். நமக்குள் கருத்து வேறுபாடு கட்சி அடிப்படையில் இருந்தாலும் தமிழ் மக்களுடைய நன்மைக்காக ஆட்சியில் உள்ள எந்தக் கட்சி ஒன்றை வற்புறுத்தினாலும் அதை மற்ற கட்சிகளும் ஆதரித்தாக வேண்டும். குறிப்பாக, நாங்கள் செய்கிற ஒரு காரியத்தை இங்குள்ள காங்கிரஸ் கட்சியினர் எதிர்த்து பரிசுதித்தால்—அகில இந்திய அடிப்படையில் அமைந்துள்ள அவர்களது கட்சியைச் சேர்ந்த மற்ற மாநிலக்காரர்கள் இதையே நமக்கு எதிராக டெல்லியில் பேசுகிறார்கள். கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியும் அப்படித்தான். அகவே நமக்குள் கருத்து வேறுபாடு இருந்தால் நாம் விவாதித்துத் தீர்த்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் மாநில மக்களுடைய நலனுக்கு விரோதமாகக் கூடிய வகையில் பேசுவதோ, நடந்துகொள்வதோ கூடாது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பணிவோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. செ. மாதவன்]

[1971 ஜூன் 30]

‘அடுத்து, மத்திய அரசு எந்த அதிகாரமும் செலுத்தக் கூடாது என்று நாம் சொல்வதாக சிலர் கற்பனை பண்ணிக் கொள்கிறார்கள். அப்படி அல்ல. இன்றைக்கு தொழில்துறையை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அவர்களிடத்தில் குவிந்துள்ள அதிகாரங்கள் எவ்வளவு? இன்றைக்கு மாநிலத்தில் அதிகமான தொழில்கள் உடனுக்குடன் வர முடியாததற்குக் காரணம் என்ன? ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் மத்திய அரசினிடத்தில் தான் நாம் செல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. இத்தனை அதிகாரங்கள் மத்திய அரசினிடத்தில் குவிந்திருக்கக்கூடாது என்பதாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வற்புறுத்துகிறார்கள் என்று மற்ற மற்ற மாநிலத்து—வேறு கட்சியைச் சேர்ந்த—முதல் அமைச்சர்களும் இதை ஆதரிக்கத் தான் செய்கிறார்கள். ஆனால் தாங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த முதல் அமைச்சர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்றால் அதை மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறார்கள். கேரளத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்கிறார்கள், தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்கிறபோது அச்சப்படுகிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய எல்லா உரிமைகளையும், அதிகாரத்தையும் பறிக்க வேண்டுமென்ற தீய நோக்கத்தோடு நாம் பார்க்கவில்லை. அதற்கு மாறாக தேவையில்லாத அதிகாரம் அவர்களிடம் என்ன என்ன இருக்கின்றன என்பதை அடிக்கடி எடுத்துக் காட்டி வந்திருக்கிறோம்.

உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். 1 கோடி ரூபாய்க்குள் துவங்கப்படுகிற தொழில். ஆனால் அதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதி தேவையில்லை என்று செய்யவேண்டும் என்று வற்புறுத்தினோம். மத்திய அரசின் தொழில் அமைச்சர் திரு. பக்ருதின் அலி அவர்கள்கூட—அவரை நேரில் பார்த்துப் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது சொன்னார்கள். உங்கள் வற்புறுத்தலுக்கு இணங்க—நீங்கள் தொடர்ந்து செய்து வந்த கோரிக்கைக் கிணங்க ஒரு கோடி ரூபாய்க்குள் ஆரம்பிக்கப்படுகிற தொழிலுக்கு இனி மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதி தேவையில்லை என்று உத்தரவு பிறப்பிக்க இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதுபோல முடிவு செய்து உத்தரவிட்டார்கள். ஆனால் அந்த உத்தரவு எப்படி அமைந்துவிட்டது? ஒரு கோடி ரூபாய்க்குள் ஆரம்பிக்கப்படுகிற தொழிலுக்கு மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதி தேவையில்லை என்றாலும் எந்த எந்தத் தொழிலுக்கு இறக்குமதி தேவைப்படுகிறதோ, எந்த எந்தத் தொழிலுக்கு வெளிநாட்டு தொழில் நுட்ப உதவி தேவைப்படுகிறதோ அவற்றுக்கு மத்திய அரசின் முன் அனுமதி பெற்றாக வேண்டும் என்று போட்டிருக்கிறார்கள்.

மத்திய அரசு நாடு முழுவதும் ஒரேமாதிரியான சீரான பொருளாதார முன்னேற்றம் பெறவேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். அதில் தவறு இல்லை நாங்கள் சொல்வது என்ன? நாடு முழுவதற்கும் சீரான முன்னேற்றத்தைக் கருத்தில் கொண்டு இருக்கக்கூடிய பணத்தை இன்ன இன்ன மாநிலத்திற்கு இவ்வளவு

1971 சூன் 30]

[திரு. செ. மாதவன்]

என்று வரையறுக்கட்டும். அதுபோல என்ன என்ன பொருள்கள் இறக்குமதி செய்யவேண்டும் என்பதை முன்கூட்டியே திட்டமிட்டு, பகிர்ந்து அளிக்கட்டும். வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. என்ன என்ன தொழில்களுக்கு பாரின் கோலாபரோஷன் வேண்டுமென்று தீர்மானித்து அதைப்பெற்று இன்ன இன்ன மாநிலங்களுக்கு அது கிடைக்கும் என்று அறிவிக்கட்டும். மிகவும் அவசியமானது. ஆனால் லைசென்சிங் கமிட்டி என்று வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டாம், இதை எடுத்து விடுங்கள் என்று சொல்கிறோம். நம்முடைய மூலக் கொள்கையின் தத்துவமே இதுதான். இதைத் தான் நமது அரசு வற்புறுத்தி வருகிறது.

62 கோடி ரூபாய் அளவில் தூத்துக்குடி உரத்தொழிற்சாலைக்கு அனுமதி பெறுவதற்கு நாம் பட்டாதபாடு பட்டோம். மற்ற மாநிலங்களைவிட சற்று விரைவாகத்தான் அனுமதியும் பெற்றோம். ஆனால் அதற்குத் தேவையான மூலப்பொருள் எது என்று நிர்ணயிப்பதில் தொடர்ந்து காலதாமதப்பட்டு வருகிறது. வெளிநாட்டுச் செலாவணிப் பிரச்சினை எழுவதால் தயக்கம் காட்ட வேண்டியிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். நாங்கள் விரும்புவது எல்லாம் இங்கிருந்து ஆரம்பிக்கப்படுவது எல்லாம் ஒவ்வொரு கட்டமாகச் சென்று இந்தியப் பிரதமர் வரை செல்ல எவ்வளவு காலதாமதமாகிறது, இதைத் தவிர்க்க என்ன வழி என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்பதுதான். இந்தியா முழுமைக்கும் நாப்தா இறக்குமதி எவ்வளவு இருக்கவேண்டும் என்பதை நீங்கள் முடிவு எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். மாநிலத்திற்கு இவ்வளவு என்று ஒதுக்கி விடுங்கள். அந்நியச் செலாவணியாக மொத்தம் ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் இவ்வளவு என்று ஒதுக்கிவிடுங்கள். அந்த அதிகாரம் உங்களிடமே இருக்கட்டும். ஆனால் மாநிலத்துக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வசதிகளை வைத்துக்கொண்டு எந்த எந்தத் திட்டங்களை மேற்கொள்ளலாம் என்று முடிவு செய்து திட்டங்களைத் துவக்குகிற பொறுப்பு மாநில அரசுக்கே இருக்கவேண்டுமென்பது தொடர்ந்து வலியுறுத்தப்பட்டு வருகிறது.

திரு. ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்போது கூடச் சொன்னார்கள். தொழில் துறையில் தயக்கம்—நிரந்தரமற்ற கொள்கை நீடிப்பது தமிழ்நாட்டுத் தொழில் வளர்ச்சியையே குன்றச் செய்யும் என்றார்கள். அவர்கள் எங்களை நனைத்துச் சொன்னதாக நான் கொள்ளவில்லை. அவர் சொல்வதன் உண்மையான உட்பொருளை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறோம். மத்திய அரசினிடத்திலும் நாங்கள் அதைத்தான் வற்புறுத்தி வருகிறோம். அது பொதுத்துறையோ, கூட்டுத்துறையோ, கூட்டுறவுத் துறையோ, தனியார் துறையோ, இந்த மாநிலத்திற்கோ, அந்த மாநிலத்திற்கோ அதைப்பற்றி எல்லாம் கவலையில்லை—எந்த முடிவு எடுத்தாலும் விரைவாக எடுங்கள். பேச்சுவார்த்தையில் அன் சர்ட்னிட் இன் இண்டஸ்ட்ரியல் பாலிசி உருவாகக் கூடாது. அப்படி உருவானால் ஒரு நாட்டினுடைய பொருளாதார வளர்ச்சி வெகுவாக பாதிக்கப்படும் என்பதை மிகத் தெளிவாக

[திரு.செ. மாதவன்]

[1971 ஜூன் 30]

நாம் நம்முடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி வருகிறோம். தொழிற் கொள்கையில் நிரந்தரமற்ற தன்மை இருக்கக்கூடாது என்பதையே இந்த அரசு வற்புறுத்தி வருகிறது. மத்திய அரசுக்கும் எடுத்துக்கூறி வருகிறது. தமிழ்நாடு முழுவதும் ஏராளமான தொழிற்சாலைகள் உருவாகவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வருகிறோம். நம்முடைய முயற்சியில் நாம் தொடர்ந்து தோல்வியே கண்டாலும் அதைக் கண்டு கவலைப்படாது நம்முடைய லட்சியத்தை அடைந்துவிடலாம் என்கிற நம்பிக்கையிலேயே இந்த அரசு செயல்பட்டு வருகிறது.

சேலம் உருக்காலையைப் பெற்றோம். எதிர்த்தரப்பிலுள்ளவர்கள் ஒரு வார்த்தை கூட அதைப் பாராட்டவில்லை. இவர்கள் பாராட்டாது இருக்கலாம் இந்த அரசின் சாதனையைப்பற்றி. ஆனால் நாங்கள் சேலம் உருக்காலைத் திட்டத்திற்குக் காரணமானவர்களை எல்லாம் பாராட்டினோம். அவர்களைப் பாராட்டுக் கூட்டத் திற்கே அழைத்தோம். அந்த இடத்திலேயே நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் பாராட்டுரையை வழங்கினார்கள். யாரையும் தாழ்த்திக் கூறவேண்டும் என்பது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கையே இல்லை. நல்லது எந்த இடத்தில் இருந்தாலும் பாராட்டுகிறோம். 1963 ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப் பட்ட திட்டம். இத்தனை ஆண்டு காலதாமதப்பட்டாலும் மேலும் காலதாமதம் செய்யக் கூடாது என்பதை மத்திய அரசாங்கத் தினிடம் திட்டவட்டமாக கூறியிருக்கிறோம். “மேலும் உங்கரிடம் ஏராளமான ஆலைகள் இருக்கின்றன. இருக்கிற ஆலைகளோடு இதையும் ஒன்றாக நீங்கள் சேர்த்துவிடக்கூடாது. இதற்கென்று ஒரு தனி வாரியத்தையே போடுங்கள்” என்று நாங்கள் கேட்கிறோம்.

அதுமட்டுமல்ல, அந்த வாரியத்தை நடத்துகின்ற பொறுப்பை எங்கள் அரசுக்குத் தாருங்கள், பல நல்ல நிலைமைகள் உருவாகும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். சேலம் உருக்காலைக்குச் செலவு ரூ. 100 கோடியானாலும் சரி, அதன் உற்பத்திப் பொருள் 5 கோடிடன் ஆனாலும் சரி, அதை எப்படியாகவாவது வேகமாகச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்ற கருத்தை நேரடியாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் நானும் பிரதம மந்திரி அவர்களிடம் இதுபற்றி நல்ல முறையில் எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறோம். கடிதம் மூலமாகவும் அதைக் குறித்து எழுதியிருக்கிறோம். மேலும் அந்தத் துறையின் பொறுப்பை மத்தியில் வகிப்பவர் நம்முடைய மாநிலத்துக்காரர். சேலம் உருக்காலை கொஞ்சம் வேகமாக வரவேண்டுமென்று அவர்களும் ஆசைப்படுகிறார்கள். ஆகவே, மத்திய அரசு விரைவில் மேற்கொண்டு நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். சேலம் உருக்காலை சுமார் மூவாயிரம், நான்காயிரம் பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பைத் தேடிச் கொடுக்கும் என்று நம்புகிறோம்.

:971 சூன் 30]

[திரு. செ. மாதவன்]

அடுத்தபடியாக, தமிழ்நாடு முழுவதும் ஏராளமான அளவில் இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டுகளை ஏற்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. மத்திய அரசு விரைவிலே நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நாம் மத்திய அரசைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்திக்கொண்டு வருகிறோம்.

புதிய தொழிற்சாலையை தொடங்குகிறபோது மத்திய அரசு தன்னிச்சையாக முடிவு எடுக்காமல், அனுமதி வழங்கக்கூடிய குழுவின் மூலமாக முடிவு எடுக்காமல், இலாகாவின் சிபாரிசு களின்படி முடிவு எடுக்காமல் எந்தெந்த மாநிலங்களில் தொழில் களைத் தொடங்க இருக்கிறதோ அந்த மாநிலத்தின் முதலமைச்சருடன் கலந்து பேசி, மாநிலங்களின் முதலமைச்சர்களின் கூட்டத்திலே கலந்து பேசி தக்க முடிவுகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். மாநில முதலமைச்சர்களின் ஆலோசனைகளைக் கேட்டு முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசை வலியுறுத்தி வருகிறோம். அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் தான் தொழில்கள் தொடங்கப்பட வேண்டுமென்பதை நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசின் தொழில் கொள்கையானது, அதாவது தொழில்களுக்கு அனுமதி வழங்கும் கொள்கையானது, 'லைசென்ஸ் பாலிசி' மாற்றப்பட வேண்டும். மாநில அரசோடு தொடர்பு கொண்டு, மாநில அரசின் ஆலோசனையோடு, மாநில அரசின் கருத்துக்களை ஏற்று தொழில்களைத் தொடங்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்குமாறு மத்திய அரசு தன்னுடைய கொள்கையை உருவாக்க வேண்டும். மாநில அரசு மத்திய அரசின் கொள்கையைப் பரிசீலிக்கவும் வழி செய்ய வேண்டும் என்றெல்லாம் நாங்கள் வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அதற்காக நாம் எல்லோரும் ஒருங்கிணைந்து, ஒரே குரலிலே இந்தக் கருத்தை எடுத்துச்சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்பி, வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எல்லாத் தரப்பிலும் இருந்து பேசிய உறுப்பினர்கள் அனைவரும் தொழில்கள் நன்கு வளர வேண்டுமென்றுதான் பேசினார்கள். ஒரு சதவிகிதம் தானே வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லாவிட்டால் இந்த விவாதத்தில் குடும்பம் இருக்காது, சுவையும் இருக்காது என்பதற்காக அப்படிச் சொல்லியிருப்பார்கள். எல்லாத்தரப்பு அங்கத்தினர்களும், இன்னும் வேகமாகச் செய்ய வேண்டும், தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பைத் தேடித் தர வேண்டும், தமிழ்நாடு வளம் பெற வேண்டும் என்று தமிழ் நாட்டின் நன்மையைக் கருத்திற்கொண்டு தான் பேசினார்களே தவிர, இதிலே இருவேறு கருத்து இருக்க முடியாது என்பதை நான் மனப்பூர்வமாக நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கொடுத்த ஒவ்வொரு கருத்தையும் பின்னாலே இந்த அரசு தொடர்ந்து பரிசீலித்து, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்ததுபோல ஒவ்வொரு ஆண்டும்

1971 சூன் 30]

[திரு. செ. மாதவன்]

செயல்திட்டங்களை இந்த மன்றத்திலே வைக்க இருக்கிறோம். தமிழ் நாட்டின் நன்மைக்கேற்ற வகையில் நாங்கள் செயல்பட இருக்கிறோம் என்ற உறுதியைக் கூறி, எல்லோரும் சேர்ந்து உற்பத்தி பெருக வேண்டும், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போக வேண்டும், தொழில்கள் பெருக வேண்டும் என்ற முறையிலே கொடுத்த வெட்டுப் பிரேரணைகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரும்பப் பெற்றுகொண்டு, இந்த அரசின் தொழில் கொள்கைக்கு உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: On a point clarification, Sir, In this Joint sector industry in Tuticorin.....

MR. SPEAKER: There is no time for seeking clarifications now.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I am pressing my cut motion to Demand No. 20.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: Sir, I am pressing my cut motion.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களின் வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

THIRU M. SURENDRAN: Sir, I am pressing my cut motion.

திரு. எம். சுரேந்திரன் அவர்களின் வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

DR. H. V. HANDE: Sir, I am pressing my cut motion.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

MR. SPEAKER: The question is:

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,39,88,300 under Demand No. 20 Industries.”

The Demand was put and carried, and the Grant was made.

DR. H. V. HANDE: I am pressing my cut motion to Demand No. 40.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானமும், அதோடு இணைந்த திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

1971 ஜூன் 30]

THIRU K.T.K. THANGAMANI: I am pressing my cut motion.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

THIRU A. SUBRAMANIAM: I am pressing my cut motion.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் அவர்களின் வெட்டுத் தீர்மானம் தீர்மானமும் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றன.

MR. SPEAKER: The question is . . .

THIRU J. JAMES: On a point of order, Sir, I have moved a cut motion. I am pressing it.

MR. SPEAKER: Your name will be included in the record of proceedings as if you have pressed your cut motion.

The question is . . .

THIRU J. JAMES: On a point of order, Sir, I am pressing my cut motion.

MR. SPEAKER: The hon. Member's cut motion was clubbed with Dr. Hande's cut motion. Both were clubbed together in one cut motion as item No. 35. So, it has been treated as if pressed and put to vote.

The question is:

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 15,82,73,900 under Demand No. 40. Capital Outlay on Industrial Development."

The Demand was put and carried, and the Grant was made.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவடைந்து, பேரவை மீண்டும் நாளை காலை 9 மணிக்குக் கூடும்.

மின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

6. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders

126. Notification issued with G. O. Ms. No. 835, Home, dated the 24th March 1971, in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939)] -